

دل نہ خوشہ کان و چارہ سہریان

وہرگیڑانی: مسعود حمہ مراد مہجید

چاپی دووہم

سلیمانی 2010

لەبلا و کراوەکانی خانەی چاپ و بەخشی رێنما

زنجیره: (٢٥٧)

ناسنامەیی کتێبە

• دله نه خوشه كان و چارەسەرێان

- دانەر: شیخ الإسلام ابن تیمیة (بەحمەتی خۆی لەسەر بێت)
  - ئیکۆلینەو وە و بلا و کردنەوێ: د. محمد زینەم محمد عەزب
  - وەرگێڕانی بۆ فارسی: علی صارمی
  - وەرگێڕانی بۆ کوردی: مسعود جەمە مراد مەجید
  - نه خشه سازی بەرگ و ناووه: سەروان خورمانی
  - پێداچوونەوێ: مامۆستا عەبدوللا
  - تیراژ: ١٠٠٠
  - نۆیەت و سالی چاپ: دووهم، ٢٠١٠
  - ژمارە سپاردن: ی و مزارەتی پۆشنبیری
  - شوونی چاپ: چاپخانەی کەنج
-

ناوێشان: سلیمانی — بازارێ سلیمانی — بەرامبەر بازارێ خەفاف.

ژمارە مۆبایل: (٠٧٧٠ ١٥٧٤ ٢٩٣)، (٠٧٥٠ ١١٩١٨٤٧)

پیرست

- ۷..... پیئشه کی وه رگیر.
- ۱۱..... پیئشه کی لیکۆله رهوه.
- ۱۷..... بهشی یه کهم: دلّه نه خوشه کان و چاره سه رکردنیا.
- ۱۹..... دلّه نه خوشه کان و چاره سه ریا.
- ۲۱..... نه خوشی لاشه.
- ۲۴..... نه خوشی دل.
- ۲۵..... نه خوشی.
- ۲۸..... قورئان شیفای دلانه.
- ۳۱..... زه کات.
- ۳۲..... خیر و خیرات (صدقه).
- ۳۵..... ته زکیه.
- ..... داد پهروهی.

۳۸

- ۴۰..... کردار.
- ۴۴..... سته م.
- ۴۵..... چاکبونی دل.
- ۵۵..... دلی زیندوو.

ژیانی

- ۶۷..... دل.

۷۳	.....	بهشی دووهم: به خیلی له نه خوشیه کانی دلّه
۷۵	.....	به خیلی له نه خوشیه کانی دلّه
۷۶	.....	جۆره کانی به خیلی
۱۰۸	.....	خۆ به زلزان و به خیل
۱۱۰	.....	عەشق
۱۲۴	.....	زیاد کراوه کانی لیکۆله رهوه
۱۲۹	.....	جۆره کانی نه خوشی لاشه

پیشکش به دایکی خوشه ویستم:

**دایکیک که هه موو هه ول و ماندو بوونی نه وهیه تا منداله کانس
به ریک و پیکس په رومرده بکات، و نه وان به شیوه به کی باش
په وانس کومه لکه بکات، دایکیک که هه موو ته منی به نارام
کرتن و په نا کرتن به خوا، بو پاریزکاری کردنس پایه کانس خیزانی
سهرف کردووه.**

پیشہ کی وہرگی:

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره و نعوذ بالله من شرور
انفسنا و سيئات اعمالنا، من يهده الله فلا مضل له و من يضل فلا
هادي له و اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد أن
محمداً عبده و رسوله، أما بعد:

فإن اصدق الحديث كتاب الله و خير الهدى هدى محمد (ﷺ) و
شر الامور محدثة و كل بدعة ضلالة و كل ضلالة فى النار.
مرؤفہ ہر لہ و پورژہی کہ پیئی خستوتہ نیو پروسہی بوونہ وہ بہ
دوای ناسینی خوئی بووہ و ئہ بیئت و ہہیہ. چونکہ خوا بہم
پیویستیہی مرؤفہ دہ زانی ہر لہ سہرہ تائی دروستبوونیہ وہ
فیتہ تیکی لہ ناودا دروست کرد تا بہ ہوئی ئہ وہ وہ بگاتہ پزگاری و
نہ جات. بہ لام ئہم فیتہ تہ پیویستی بہ پەرورده و فیرکردنی
راست ہہیہ، لہم پورہ وہ خوا ئہ دیانی بو مرؤفہ کان بہ دیاری نارد.
سوپی ژیان ہر روا دہ پورژشت و ئہ دیان و پیغہ مہرانی ئیلاہی یہ ک
بہ دوای یہ کدا دہ ہاتن تا وای لیہات دہ بواہ کوتا پیغہ مہر بو
گہ یاندنی مہ زترین و تہ واترین ئایین دہر کہ وتبا. ہر وہا

مروڤايه تي ده بوايه به وپه پرى به ندايه تي ته واوه تي گه شتبا، و
گه يشتن به وپه پ و ته واوى.

به ندايه تي و به نده يي پيويستى به دليكى پاك و بى گهر د و
پراستگوده بيت، كه ده بوو زه مينه يه ك بو هاتنه خواره ودى ئيمان
له ودا هه بيت. به لام دلى مروڤه كانى نه و پوژگار ه به هوى بت
پهرستى و ون كردنى نه صلى خويان، تووشى سته م كردن و
نه زانى و بى دينى هاتبوون و مروڤه كان تووشى خراپى و
له ناوچوونى تووند له پرى پوڤى و په وانى و په وشتى بوو بوون.

تا نه و شوينه ي كه مروڤ، نه ودى خوى به زيندوى ده خسته
چال. فاحيشه و بى سه روبه رى به لوتكه ي خراپى خوى
گه يشتبوو. بلاو كردنه ودى فاحيشه، شانازى و داوين پاكي به و
په پرى په ستنى ده ژميردرا. پيروزييه كان دژى پيروزى و دژى
پيروزييه كان قالبى پيروزى پهيدا كردبوو. سته مكارى، نه زانى،
گومپرايى، پيسى، خراپى، ناپياوى، درو، خيانته، زياده پوى
... هتد به ناوى پيروزييه كانى نه و كوومه لگه يه له و پوژگار هدا

په و اجيان پهيدا كردبوو، به كورتى دنيا به ره و خراپى و داهاتووى
ونبوو ده پويشت. له حال و وه زىكى ئاوادا پيويست بوو تا
ئايينى ئاسمانى و په رتووك نازل بيت، و نه م گومپرايانه له ناو
ببات، و ده بوو نه م په رتووكه له گه ل په رتووكه ئاسمانيه كاڙى تر
به هيزتر و پرتر و گشتگيرتر بيت. له ناكاو خوا هه ر له ناو نه م

هۆزه نه فام و بى بېروايانه كه سيكى پايه بهرز و شايستهى
 ههلبژارد، كه سيك كه دوايى گۆرا به باشتريين و بهرېزترين
 دروستكراوى خوا. كه سيك كه له هه موو پوو ه كانه وه به كه مال
 گه يشت. كه سيك كه بۆ مرؤفايه تى له دايك و باوك دلسۆزتر و له
 دايك بهرامبهر به نه وه كهى به رحمت و له خودى مرؤف بۆ مرؤف
 نزيكتر بوو. ئه و كه سه جگه له موحه مه د بن عه بدوللا (ﷺ)
 كه سيكى تر نه بوو، كه به پيغه مبه رى ههلبژيردرا و قورئان بۆ
 مرؤفايه تى له سهر ئه و هاته خواره وه.

بانگه واز دهستى پى كرد، ئىصلاخ، تهزكيه، تهقوا، پهروه رده،
 ئامۆزگارى، هيدايت، نور، پياوه تى، راستگۆى، پاكي، ئيحترام،
 چاكه و سه دان سيفاتى چاكيتر دوباره مانايان پهيدا كرده وه. مرؤف
 له و په رى خراپى و گومرايى ته و اه تى پيى خسته نيو پرۆسه ي
 ژيانى كى تازه وه. فيت ته كان به خبه ر هاتنه وه و دلّه كان به ره و
 پاكبوونه وه جوولان، دلّه كان له يه كتر نزيك بوونه وه و تهقوا كه
 گه و ره ترين به رى ئيمان له دلّه كاندا په گى داكووتا، و ديسان ه وه
 چراى نوورى هيدايت به رپا بوو. مرؤف ديسان ه وه به ره و ژيانى
 راستى خۆى گه پايه وه و به پېره وى ژيان به رده و اميدا. به لام
 شه يتان به رده و ام به وه سه سه كانى له كه مينى مرؤف دايه و به
 شوين گۆراني فيت ته تى مرؤف و چاندنى توى كوفر و بى دينى له
 دلّه كاندا بوو، پكا به رى به رده و امى مرؤف له گه ل شه يتان دهستى

پی‌کرد و ئەم پکا بهری و مونا فەسهیه بهردهوام ده‌بیت. لهو
شوی نهوه که شەیتان هه‌موو کات وه‌سو هسه ده‌خاته دلّه‌کان و به
شوین گومرا کردن و گوپانی ئەوانه، دانه‌ری به‌پیزی ئەم کتیبه به
شیوه‌ی نووسین ده‌ری هیناوه و له ناویدا ئەو نه‌خوشیا نه‌ی که
به‌هۆی شەیتانه‌وه له دلی مرقدا سه‌ره‌لده‌دن و په‌یدا ده‌بن
ده‌ست نیشانی کردوون و چاره‌سه‌ریشی بو داناون. ئیمه‌یش به
نۆبه‌تی خۆی ئەومان به‌زمانی فارسی وه‌رگنپراوه و پيشکەشی
خوینهرانی به‌پیزی ده‌که‌ین. هیوا دارین که ببیته هۆی سوود
به‌خشین، له کوتا‌یدا سوپاسی برای به‌پیزم عه‌بدوللای ریگی
ئه‌حمه‌دی ده‌که‌م که ئهرکی پێدا چوونه‌وه‌ی گرتە ئەستۆ.

پيشه كي ليكولر:

الحمد لله و الصلاة و السلام على افضل خلق الله سيد العالمين
سيدنا محمد (ﷺ) الصادق الامين صاحب السيرة العطرة الزكية و
بعد:

نيمه به دواي خستنه پووي گوښه يه كه له ژيانې زانايه ك و
گه وره يه كه له گه وره كانې ئيسلامداين كه له كتيبېه كانې نه و له به شه
جيا جيا كانې زانستې ديني له وانه: ته فسير، فهرموده، فيقه،
كتبخانه يه كي گه وره ي دروست كړدوه.

نهم زانايه كه سينك جگه له شيخ الإسلام ابن تيميه (احمد بن عبد
الحليم بن عبد السلام) كه ستر نيه كه له كاتي دهسه لاتې ظاهر
هاتوته دنياوه، له و كاته دا ظاهر دهسه لاتې ميصرو شامي له
دهستدا بوو. ابن تيميه ته مه نې مندالي له ژيړ دهسه لاتې ظاهر
برده سر و كاتي ك كه ظاهر مرد ابن تيميه نه وجه وان بوو، خيزاني
ابن تيميه له ناوچه ي حهران ده ژيان. به زانا بوون له دينداري و
كارامه يي له بېرو باوهړ و فيقه ناوبانگ و لپرسراوي فيقه ي
ناوچه ي حېرانيان له دهستدا بوو. باپريشي هر له پيشه وايان و
گه وره كانې نه وكات ده ژميردرا. علامه شمس الدين ذهبى ده نيت:

((شيخ الاسلام ابن تيميه پيمى ووت: كه شيخ ابن مالك فهرموى خوا فيقه و زانستى ئايينى بۆ مجدالدين ابن تيميه (باپيرى ابن تيميه) به شيويهك نرم كردوو و هك چۆن ئاسنى بۆ پيغه مبه ر داود (عليه الصلاة و السلام) نرم كردبوو)). ابن تيميه ده ئيت: باوه گه ورهم مجدالدين كه مى تووند و عه سه بى مه زاج بوو. جارئك كو مه ئيك له زانا يان له باره ي بابه تيك پرسى اريان ئى كرد باوه گه ورهم له وه لامدا ووتى: بۆ ئه م بابه ته شه ست پنگا هه يه، پاشان به پيز ده ستى كرد به خستنه پوويان تا ئه و كاته ئه وان ماندو بوون و وتيان به سه، و له هه مان كاتدا له هز و يري بى هاوتئا ئه و مات و بى دهنگ بوو بوون. سه ره نجام سالى ٦٥٢ ه ق مائنا وايى له دنيا كرد.

له به نا و بانگه ترين كتيب ه كانى ده توانين بلي ن كتيبى (منتقى الاخبار) كه له م كتيب ه دا فهرمووده ي په يوه ست به بواره جيا وازه كانى فيقه ي كو كردو ته وه، و موحه مه د بن على شه و كانى را قه يه كى له سه ر ئه و به نا وى (نيل الاوطار) نووسيوه. نيل الاوطار كتيبى كى به نرخه كه له مه يدانى زانست و وانه و تنه وه دا جى گايه كى به رزى هه يه. له به ره ئه وه ي سيفه ت گه ليكى زۆرى له خۆ گرتوو له وانه كورت بېرى و زمانپارا و پريزه ندى چاك له پيشكه ش كردنى ليكو ئينه وه كاندا و قوولئى و پانى و گه وره يى بىر و نه زه رى نووسه ر. باوكى ابن تيميه، شيخ شه هاب الدين

عبدالحميد بن تيميه ش كه سيكي زانا و گيپرره وي فهرموده (محدث) له زاناياني حنبلي بوو. ئه و له ناوچه ي حه پانه وه پوشت بو ديمه شق و به وانه وتنه وه له زانكوي ئه مه وي كه له و كاته دا سه نته ري زانايان و وانه بيژاني گه وره بوو خهريك بوو، زانكوي ئه مه وي جيگايه كه نه بوو كه ههر زانايه كه و ماموستايه كه بتواني وانه بليته وه. وانه كاني شيخ شهاب الدين له م پوه وه نيسبه ت به وانه كاني ئه واني تر جياوازي هه بوو، ئه م به بي خو ئاماده كردن و بكاره يناني كتيب وانه ي ده وت وه و ته نها پشتي به هزر و بيري خوي به ستبوو. هه روه ها سه روكي دار الحديث السكريه له قصاعين ي گرته ئه ستو و ههر له و شوينه دانيشت و سه ره نجام له سالي ٦٨٢ ه ق كوچي دوايي كرد.

ابن تيميه له خيزان و جه ويكي وادا به هه ول و ماندو بووني زور دهستي به خويندن كرد، به م شيويه كه ميژوونوسان و زانايان و گه وره كاني سه رده مي خوي له باره ي وه ده لين: ئه م له گه ل ئه وه شدا ته مه نيكي كه مي هه بوو وه كو مندا له كا نزي تر كاته كاني به ياري كردن و رابواردنه وه به سه ر نه ده برد، به لكو زياتر كاته كاني به وانه خويندن و فيرخوازي ده برده سه ر. ئه و به باشي كو مه لگه و شارستانيه ت و ئاداب و عاده تي خه لكي ده ناسي. له دانراوه كانيدا ئه مه به پووني ده رده كه وي ت كه ئه و له قوولي بير و هزر و هوشيك ي باشي له ژياني تاك و كو مه لگه دا هه بوو. هه رگيز

پښگای گوښه‌گیری و ونښوونی له زانست دا هه‌لنه‌ده‌بژژاد به‌لکو له‌ناو خه‌لکیدا ده‌ژیا. ئه‌و زانستی زهمانی خو‌ی یه‌ک له‌ دوای یه‌ک فی‌ر بوو تا ئه‌وه‌ی که له‌ زانستی صه‌رف و نه‌حو و به‌لاغه‌ت به‌ کارامه‌یی و شاره‌زاییه‌کی ته‌واو گه‌یشته‌. و له‌م پوه‌وه به‌ بیر و ه‌زړی‌کی فراوان و گرنگ‌ی‌یه‌که زو‌ری به‌ خو‌یندنی کتیبی ده‌دا. و له‌پا‌ل زانستی دینی به‌ فی‌ر بوونی کتیبی بیرکاری و وه‌رزشی خه‌ری‌ک بوو. به‌ خو‌یندنی زانستی دینی و فیه‌قه و اصول و واجبات و فه‌رمووده و بی‌رو باوه‌ر و کو‌مه‌لناسی و ته‌فسیر زو‌ر گرنگی ده‌دا، و فیه‌قی حنبلی ش له‌ باوبا‌پیرانییه‌وه به‌ میرات بو‌ی مابوویه‌وه. ابن عبدالهادی ده‌رباره‌ی ئه‌و ده‌لّیت: ژماره‌ی ئه‌و مامو‌ستا و زانایانه‌ی که ابن تیمیه له‌ خزم‌تیا‌ندا بووه و ده‌رسی خو‌یندووه ده‌گه‌یشته دوو سه‌د زانا.

ئه‌و چه‌ندین جار مسند امام احمد و کتیبی شه‌شانه‌ی فه‌رمووده‌ی له‌ لای مامو‌ستایانی جیاوا‌ز خو‌یند. ابن تیمیه په‌یوه‌ندی زو‌ری به‌ ته‌فسیر هه‌بوو تا ئه‌و شو‌ینه‌ی که ده‌لّین: زیاتر له‌ سه‌د کتیب له‌ سه‌ر ته‌فسیری قورئانی پی‌روزی خو‌یندووه‌ته‌وه. دانراوه‌کان و په‌رتووکه‌کانی ابن تیمیه که له‌ سنو‌ری ۱۳۰۰ په‌رتووک تی‌په‌ریوه‌ن، به‌ هو‌ی قول‌بوونه‌وه‌ی زو‌ری له‌ بڼه‌مای ئایین و په‌یوه‌ندی بی‌کو‌تای به‌ ته‌فسیری ئایاتی قورئان و شی‌وازی زانستی له‌ خسته‌نه‌ پو‌وی باب‌ه‌ت و توانایی باشی له‌ زانستی

پېژمان و پړهوانیږی و وتاردان و نه‌دهب که هه‌یان بوو له غیره ی ته‌واو، جیگای تایبه‌تیاڼ هه‌بوو. یه‌کې له قوتابیانی به ناوی سراج الدین له‌باره‌یه‌وه ده‌لئیت: ((کاتیک که سواری نه‌سپ ده‌بوو به‌و په‌ری ئازایی و لیها‌توویه‌وه پیزه‌کانی دوژمنی ده‌پری و پاوه‌ستاو و تووند له‌سهر نه‌سپ داده‌نیشنت و به هو‌ی هی‌رشه یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی بو‌سهر دوژمن نه‌وانی ده‌شکاند، له مه‌یدانی جیه‌اددا ده‌چویه ناو قولایی پیزه‌کانی دوژمن و له مردن نه‌ده‌ترسا)).

سهره‌نجام نه‌م کی‌وه پر له زانست و کرداره له بیستی ذی قعه‌ده‌ی سالی ۷۲۸ هـ ق و دوا‌ی ئارام گرتنیک‌ی زور له ریگای بانگه‌واز و له ری‌خوا‌دا له‌وانه: چه‌ندین جار زیندانی بوون _ وه‌فاتی کرد و مال‌ئاوایی له دنیا به یه‌که‌جاره‌ی کرد. نه‌و له گه‌وره‌کانی فیکر و بیری حنبلی بوو و خاوه‌نی مه‌درسه‌ی تجدید و زیندوو که‌ره‌وه‌ی یه‌که‌تاپه‌رستی و ئازادی له بیر و باوه‌ری ئیسلامی و دژی ئاداب و عادات و ته‌قالیدی نه‌فامی ده‌ژمی‌ردرا _ نه‌م کتیبه له به‌رده‌ستی تو‌دایه یه‌کې له دانراوه‌کانی نه‌وه که به خوینه‌رانی به‌پیزی ده‌دریت، به هیوایی نه‌وه‌ی که ببیته جیگای پزانه‌ندی حق.

اسال الله والتوفیق فی خدمة العلم و الإسلام

د. محمد زینهم عزب

القاهرة ۱۴۱۰ هـ ق _ ۱۹۸۹ م

به شی یه که م:

دلّه نه خوښه کان

و

چاره سریان

دلّه نه خوښه کان و چاره سهریان

إن الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره و نعوذ بالله من شرور
انفسنا و من سيئات اعمالنا، من يهده الله فلا مضل له و من يضل
فلا هادي له، واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، واشهد ان
موحدة اعبده و رسوله، صلى الله عليه و على اله و اصحابه و
سلم تسليما.

خوا دهر باره ی دووړو د فهرمووټ: ﴿فی قلوبهم مرض فزادهم
الله مرضا﴾ (البقره: ۱۰)

واته: (له دلّه کانیاندا نه خوښی _ حه سوودی و کینه له گهل
باوه پدراندا _ هیه و خوا نه خوښه که یان زیاد دهکات).

﴿ليجعل ما يلقى الشيطان فتنه للذين فى قلوبهم مرض والقاسية
قلوبهم﴾ (الحج: ۵۳)

واته: (نهم واسواسییه شهیتانیه _ و دروست کردنی کیښه له
ږی بانگه وازی ناسمانی به هو ی د ژایه تکارانی بهرنامه ی نیلاهییه وه
بهو شیوهیه که خوا دهیه ووټ نه وان به هو ی تاقیکردنه وه ی

که ساندی تر دابنی که له دلّه کانیاندا نه خوښی دوو پووی چه که ره ی
کردووه و هه روه ها تاقیکردنه وه ی که سانی بکات که دلّه کانیان
پره قه).

﴿لَنْ لَمْ يَنْتَ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الاحزاب: ٦٠) واته:
(نه گهر دوو پووه كان و دل نه خوښه كان و که سانی که له مه دینه
تووشی پهریشانی دهن، له ئیشی خوین دهنست هه لنگرن نه و
تو له بهرام بهر نه وانه وه هان دهن و به سهریشیاندا سهرت
ده خهین نه و کات جگه له بریکی که له ناو شاری مه دینه دا
نامینه وه _ به لکو له بهرگی عیزه تی ئیسلام له وی دهرده کرین).

﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ (المدثر: ٣١)

واته: (نه هلی کتیب و باوه پداران _ له باره ی پاستیه تی نه م
کتیبه ئاسمانیه _ ریگه ی گومان ناده ن به خوین و که سانی که له
دلیاندا نه خوښی دوو پووی هه یه و موشریکان بلین: خوا له
هیئانی نمونه یه کی و چی ویستوه).

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ٥٧)

واته: (نه ی خه لکینه: له لایه ن خواوه بو ئیوه په ندیک _ بو
رینمای و ژیان _ و چاره سهریک بو نه و شتانه ی که له

سینه کانتاندايه _ ههروهه کوفر، دوو پووِي کينه _ سته م و
دوژمنی _ هاتوته خوارهوه و مایه ی هیدایهت و رحمه ته بو
باوه پداران).

﴿ونزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين إلا
خساراً﴾ (الإسراء: ٨٢)

واته: (ئیمه کۆمه له نایه تیك له قورئان ده نیرینه خوارهوه که
مایه ی چاکبوونهوه و شیفای _ دلّه کان بیته له نه خوۆشی _ و
رحمهت بیته بو باوه پداران، به لام زهره ر و زیان و ئازاری
سته مکاران زیاد ده کات). ﴿ویشف صدور قوم مؤمنین و یذهب غیظ
قلوبهم﴾ (التوبه: ١٥)

واته: (و به _ سه ره که وتن و ئازادی باوه پداران به سه ر موشریکان
سینه کانی ئه هلی ئیمان شیفا ده ده یان و کینه له دلکانیان لا
ده دا).

نه خوۆشی لاشه

نه خوۆشی لاشه خاڵیکه له به رامبه ر خوۆشی و سه لامه تیدا،
ناساییه که نه خوۆشی توانایی سروشتی لاشه بی که لک بکات و له
ناوی ببات، وه کو: بیکه لک بوونی توانای دهرمان که به م شیوه یه به
ته وای له ناو بچن وه کو _ کویر بوون و لال بوون _ یان به
ته وای له ناو نه چن به لام به شیوه یه ک بن که سه ره و خوار له

شتهكان بگەن و سەرە و خوار هەستی پى بگەن. بۆ نمونە شیرین به تال و تال به شیرین هەست پى بگەن _ و یان ئەو شتانهی که له ژيانى دەرەوهدا و جوودیان نییه به بیریاندا بیّت که و جوودی ههیه و لهم پوهه بیر و هزری مرویی تووشی بی سەر و بهری بیّت.

نمونهكانى تر له بىكهك بوونى جولانى ئاسايى لاشه و لاواز بوونى دهزگای هەرس و بیستن و بینین و ناپهسەندى له خوراکى باش و جیگهى پیویستی لاشه و خوشەویستی ئەو شتانهی که دهبنه زیان بۆ لاشه دهتوانیّت بوتریّت که ئەم جوړه نەخۆشیانە دهبنه هۆی ئازاریکی زۆر بۆ لاشهى مروڤ. بهلام لهگهڵ بوونی ئەم جوړه نەخۆشیانە لاشه به تهواوی نابوود نابیّت بهلکو به هۆی تیکچوونی جولەى ئیرادهوه ئازارگهلیک به هۆی فەسادى کهمی یان کیفی تووشی لاشه دهبیّت، فەسادى کهمی لهوانهیه به هۆی نهبوونی بیّت که به هۆی خواردنى خوراک چارهسەر بکریّت و یان به هۆی زۆر خواردنهوه بیّت که به پژییم و کهم خواردنهوه چارهسەر بیّت _ بهلام فەسادى کیفی لهوانهیه به هۆی هۆکارى دەرەکییهوه بیّت وهکو سههما یان گههما _ که به وهگرتنى تهوازن له نیوانیاندا دهتوانیّت ئەوانه چارهسەر بکریّن. ههروهها ئەگەر دلّی مروڤیش نەخۆش بیّت جوړیک فەسادى له هیزی فکر و ئیرادهى تاکدا پهیدا دهبیّت. و ئەو کات نزیککه رهوهیهک دیته پیّشهوه بۆی که راستى نابینیّت و ونى دهکات و یان به سههرو

خوار لى تىډهگات به شيويهيك كه راستى و حق به پيس و خراب
 وهردهگرى و نارهواى خوش دهويت. ليړهدايه كه لاي ټو راستى
 قالبى نارهوا و نارهوا قالبى راستى دروست دهكات و
 پيشبينيېه كاني له باره ى هه موو پووداوه كان هه له و پيچېه وانه
 دهيت. هر له بهر ټه ميه كه هه نديك له (مرض القلب) به دوو دلى
 و گومان ته فسير دهكن. هه روهك ته فسيړى مجاهد^۱

و قتاده^۲ له ته فسيړى ټه م ټايه ته دا ده لين: ﴿فى قلوبهم مرض﴾
 واته: (له دلّه كانياندا نه خوښى هيه).

له دلّه كانياندا شك و دوو دلى و گومان هيه و هه نديك جار به
 شه هوه تى زينا ته فسيړيان كړدوه. وهكو ته فسيړى ټه م
 فهرمووده يى خوا كه ده فهرمويت: ﴿فيطلع الذى فى قلبه مرض﴾
 (الاحزاب: ۲۲) كه واته ته ماعيان هيه ټه وهى كه له دلياندا نه خوښى
 هيه. واته له دلياندا خوښه ويستى زينا هيه و هر له م پوه وه
 الخرائص كتيبى (اعتلال القلوب) له باره ى نه خوښى شه هوه ته وه
 نووسى، به كورتى ټه وهى كه نه خوښى به رده وام ده كه وټه بهر
 هه پرده شه ى له ناوچوونه وه. گهرما و سهرما كه م ده ى خاته جيگا
 مروځى نه خوښ له سهلامه تى و توانايى كه مروځه كان له سهلامه تى

۱ - مرجعيد كورى جبر نه پوهه حاج مهككى مهخرومى ۳۰ جار قورناني له خدمت عېدوللاى كورى عېباس
 خويندووه، سالى ۲۱ ه ق له دايكپوه و سالى ۱۰۰ ه ق له كاتى كړنوشدا مالتاواى كړد.

۲ - قتاده كورى دعاصه سوسى نه پوهناب به سري، سالى ۴۰ ه ق له دايكپوه و سالى ۱۱۷ ه ق مالتاواى كړد.
 مرجعيد و قتاده همدرو له خويندكاراني هه لكه وتروى عېدوللاى كورى عېباس.

و توانایی تەواویان ھەیە ئەم نییەتی. چاکی و سەلامەتیش
فاکتەری خۆی ھەیە کە بە ھۆی ئەوانەو دەست دەکەوی یان
دژەکەیی لەناو دەچیت. ھۆکاری نەخۆشی جوړی نەخۆشیەکە بە
ھیزتر دەکات، بەلام بە چارەسەر کردن نەخۆشیەکە لەناو دەچیت.
کەواتە کاتی کە ھۆکاری نەخۆشی پەیدا بوو ئەوا مرۆف نەخۆش
دەکەوێت و نەخۆشیەکە گرانتر دەبێت و ھیزی لاشەیی شە
دەبێتەو و تا ئەو جیگایە کە مرۆف لەناو دەچیت، بەلام ئەگەر
چارەسەر بکریت وردە وردە نەخۆشیەکە لەناو دەچیت.

نەخۆشی دل

ئەم جوړە نەخۆشیە لە دل و دەروونی مرۆفدا پەیدا دەبێت. وەك
تۆرەیی و کینە توژی بەرامبەر بە دوژمنیک کە زال بوو بەسەرتدا و
ئەم بابەتە دەبێتە ھۆی ئیش و ئازاری دل. خۆای گەر
دەفەرمویت: ﴿وَيَشْفِ صُدُورٌ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيَذْهَبُ غِيظُ قُلُوبِهِمْ﴾
(التوبة: ١٥) واتە: (خوای سینهکانی _ دلی _ باوەرداران شیفای دەدات
و تۆرەیی و پق و کینە لە دلەکانیاندا لادەبات).

کەواتە شیفای ھاتنی باوەرداران بە لە ناو چوونی ئیش و ئازار لە
دلەکانیاندا بە دەست دێت وەك دەلێن: تۆرەیی و پق و کینە
فلان شیفای بۆ ھات و یان لە تۆلەیی بکوژ خیزانی کوژراو شیفایان
بۆ ھات و یان نمونەکانی وەکو ئەمانە، لیژەدا شیفای بە واتای شیفای

هاتنی دل و دېروونی دلی مروّقه له غم و په ژاره و توپړی و پق و کینه و گری دېروونی هکان.

هېروها دودلی و نه زانی به نه خوښی دل دېر مېر د ریت. پیغه مېهر (ﷺ) دوفه رمویت: ((هلا سالوا اذ لم يعلموا؟ فان شفاء العی السوال)). واته: ((نه گهر نه یانده زانی بۆچی پرسیاریان نه ده کرد؟ چونکه شیفای نه زانی پرسیار کردنه)). که سیک که سه باره ت به شتیک گومان و دوو دلی دوبات نه و دلی هه ست به نازار و نه خوښی دهکات و به گه یشتن به زانین و دلنیا یی له باره ی نه و شته وه دهگاته نارامی و دلی سوکنایی دیت _ هه ر له بهر نه مه یه که زانایه که وه لامی پرسیاریک ده داته وه که راستی به شیوه ی پوون و ناشکرا ده خاته پوو و دوت ریت که: قد شفانی بالجواب_ واته بهم وه لامه شیفام بۆ هات. یه عنی منی خسته نارامی و ئاسایشیک پۆحی و په وانیه وه. که واته گومان و دوو دلپه که له دلدا دروست دېن پیویستی یه وه یه که یه کسه ر به دوا ی وه لامدانه وه ی نه ودا خه ریک بین تا پۆح و دېروونمان تووشی ئیش و نازاری نه زانی نه بیت.

نه خوښی

دېی بزانی ریت که نه خوښی ماوه یه کی که می هیه له گهل مردن. دل به هو ی نه زانی دیاره وه به ته وای دهریت و به هو ی هندی که له

نه زانیه کان نه خوش دهکەوئیت. که واته دلّ ژیان و مردنه _
 نه خوشی و شیفایه _ که گرنگتر له مردن و ژیان و نه خوشی
 شیفای لاشهیه. واته نه گهر دلّ ته ندروست بیّت هه موو لاشه
 ته ندروسته و نه گهر نه خوش بکهوئیت یان بمریّت ئەوا لاشهش
 نه خوش دهکەوئیت. لهه بارهوه به فرمودهیه که له پیغه مبهه
 (ﷺ) پاوی بووه ئاماژه بکهین که فرموی: ((الا وان فی الجسد
 مضغه اذا صلحت صلح الجسد کله واذا فسدت فسد الجسد
 کله)).

واته: ((ئاگاداربین که له لاشه ی مروّفا پارچه گوشتیک هیه که
 نه گهر ساغ و ته ندروست بیّت ئەوا هه موو لاشه ته ندروست دهبیّت
 و نه گهر بیّ کهک و نه خوش بوو ئەوا هه موو لاشهش بیّ کهک
 دهبیّت)). متفق علیه

هه ره له بهر ئەمهیه هه رکات ژیری و به ندایهتی و ئامۆزگاری و
 بانگهواز و دینداری چوونه ناو دلّه وه نه خوشیه که ی کهم دهبیّت وه
 و به ره و چاکبوونه وه و سهلامهتی دهروات. خوای گه وه
 دهفرمویّت: ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾
 (الحج: ۵۲) واته: (ئهم فیتنه شهیتانیانه بۆ ئەوهیه که خوا دهیهوئیت
 ئەوانه بخاته بهر تاقیکردنه وهی که سانیک که له دلّه کانیا ندا
 نه خوشی هیه). خوا شیوه کانی شهیتانی داناوه بۆ تاقیکردنه وه
 و هه لسه نگاندنی دلّه رهق و نه خوشه کان. چونکه ئەم جوړه دلانه

یه کسه ر شیوه کان و فیتنه کانی شه ی تانی وهرده گرن و له م
تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندنه ده کوهن. خوای گه وره
ده فهرمویت: ﴿لَنْ لَمْ يَنْتَه الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ
الْمَرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (الاحزاب: ٦٠)

واته: (ئه گهر دوو پوهه کان و دلّ نه خوشه کان و کهسانیک له
مه دینه ده تووشی سه رگهردانی ده بن که له ئیشی خویان ده ست
هه لنه گرن). خوای گه وره له م ئایه ته پیروزه ده باسی که سه دلّ
نه خوشه کان ده کات و ده فهرمویت: که ئه گهر نه چن به شوین
چاک کردن و ئیسلاح کردنی دلّیاندا ئه و ئه وانه ده خهینه ژیر
ده سه لاتی باوه پدارانه وه. ئه و نه خوشیه که له م ئایه ته ده نامارژی
بو کراوه _ تیر کردنی شه هوات و زیناکاری و... هتد. خوا
ده فهرمویت: ﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ (المدثر: ٢١) واته:
(به و که سانه ده وتریت که له دلّه کانیاندا نه خوشی دوو پوی
هه یه).

له م ئایه تانه ده دلی که سانی دلّ نه خوشه کان به دلی موشریکان
و دوو پوهه کان شو به یئراوه و له م خاله ده باس کراوه که ئه وان
خاوه نی دلّیکی پاک وه ک دلی باوه پداران نین. به لکو له دلّه کانیاندا
نه خوشی گومانای و شه هواتی هه یه. خوا ده فهرمویت: ﴿فَيُطْمَعُ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ (الاحزاب: ٣٢) واته: (که دلّ نه خوشه کان چاوی
ته ماع ده برنه ئیوه). ئه م نه خوشیه نه خوشی شه هوه و ئاره زویه

__ ئەگەر به دڵیکى پاك و بىگەرد ئافرهتێك خۆى پيشان بدات ئەوا هېچ گوێى پى نادات __ به لام دڵيك كه نهخوشى شههوهتى هەبێت به هۆى لاوازی و سستیەك كه هەيهتى ناتوانییت له بهرامبەر شتیكى ئاوادا خۆى بگريیت و بهرهو ئەو ئافرهته مهیلی دهجولیت و به پىی جوړ و تووندى نهخوشیهكه كه وجودى ههیه لهگهڵ ئەو ئافرهتهدا و پهيوهندی دهگریت و نزيك دهبیتهوه. واته هەرچهنده نهخوشى دل زیاتر بىت میزانی پوودانى ئەو له تاوانى زینا زیاتر دهبیّت. ئەگەر ئافرهتێك به ئاواز و قسهى ناسك و هیواشی لهگهڵ ئەو كەسهدا گفتوگۆ بكات لهسەر دل و دەرروونی ئەو خالیك و جیگایهك دروست دهكات.

قورئان شیفاى دلانه

قورئان بو ههموو نهخوشیهكان و ئەو شتانهى كه له ناخى مروڤدايه له شیوه و تاپوكان و شههوات شیفايه. له قورئاندا دليل و بهیانێك ههیه كه پهوا و ناپهوا له یهكتر جیا دهكاتوه. نهخوشى و شیوه و تاپوكانى فاسد كه له زانست و بیر و هزردا تیكچوون دروست دهكەن لهناو دهبات __ به شیوهیهك كه مروڤ شتهكان بهو شیوهیهى حهقیقهتى بوونیان لهسهریان دسهلمیڤیّت دهبینیّت و فههمى راستى و واقیعى له چیهى پهراویژهكانى دهرووبهرى خۆى دهبیّت. له قورئاندا جوهرهها حیکمهت و

ناموژگاری باش له بواری هاندان و خو ئاماده کردن و داستانگه لیکی بهرچاو له پەند و عیبرت که ببیته مایه ی ئیسلّاح و راست بوونه وه ی دلن بوونیان هه یه . له ئه نجامدا دل به هو ی نه وانه وه به ره و ئه و شتانه ی که بو ی سوود به خشن نزیک ده بیته وه و له و شتانه ی که زیانیان هه یه دور ده که ویته وه و هه روه ها لایه نگری حق و راستی و پینمایی و ناموژکاری ده بیت.

قورئان له ناوبه ری نه خوشیه که که ببیته هو ی بریارگه لیکی فاسد و نییه تیکی خراب و به تووندی له گه ل ئه م نه خوشیه دا دژایه تی ده کات تا ئه و کاته ی دل چاک ده کات و نییه ت و ئیراده ی دلّیش چاک ده بیت. و دل دووباره بگه پینیته وه سه ره ئه و فیتره ته ی که له سه ری دروست کراوه ، واته فیتره تیک که په و بکاته په ره ستن و به ندایه تی. هه ره به و شیوه یه که لاشه دوا ی چاره سه ره کردن ده گه پیته وه سه ره حاله تی ئاسایی و سه لامه تی خو ی و هه ره به و شیوه یه که لاشه له و خو راکانه ی که ده بنه هو ی گه شه سوود وه رده گری _ دلّیش له ئیمان و قورئان که ده بنه هو ی پاکی و گه شه ی به هیژ ده بیت _ خوا ی گه وره له م باره یه وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِيْ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ واته: (بلی قورئان بو باوه پداران مایه ی پینمایی و چاکبوونه وه یه _ ئه وان له ریگای گومرای و سه ره لی شیناوی دور ده خاته وه _ و له و نه خوشیه نه تووشی گومان و دوو دلی

◆ دله نه خوشه کان ◆

دهبن نه جات دهدات و دهبيته هوۍ كهږي گويكان و كويړي چاواني
بيباوه پان).

زهكات

زهكات له پړووی زمانه وانیه وه به مانای گهشه و گه وره بوون دیت، ههروهه به مانای زۆر بوون له چاکه و راستی و پاکی دیت. له زمانی عه ره بیدا دهلین: (زکا الشیء) واته ئه و شته ی زۆر بوو و گه شه و گه وره بوو و یان ئه و شته ی پاک بووه وه. هه رواکه لاشه ی مرقه پیویستی به خۆراک له خواردنی پاک ههیه و به هۆی ئه وانه وه گه شه دهكات" دلایش پیویستی به په روه رده و فیڕکردنی راست و دروسته تا گه شه بکات و چاکه و پاکی زۆر بیئت و به شیوه ی ته واده تی پاک و بی گهر د بیئت. هه ر به و شیوه یه که دبئی ناگاداری لاشه ی خۆمان بین که له زهره ر و زیان و ئه و شتانه ی که ده بنه کو سپی گه شه ی ئه و به رگری بکهین، له باره ی دلایشه وه ناگادار بین که ئه و به خۆراکی چاک و ته ندروست تیڕ بکهین که قورئان و سونه ت ده توانن خۆراکیکی چاک بن بو دل و پیښگیری له و شتانه بکهن که ده بنه هۆی نه خوشی و بی توانایی دل و به ربه ستیک ده بن بو گه شه ی دل. وه ک چۆن له گه شه و زیاده بوونی کشتوکال و ناره لدا ئه م یاسایه حاکمه _ واته ده بیئت خزمه تی باش له ئاو و په یین (کووت) بکریئت تا کشتوکال گه شه و گه وره بیئت و زیاده بکات. ئه گه ر ئه م بابته له بهر چاو نه گرین ئه واه پوهه ک و ناره ل و کشتوکالمان تووشی ووشکبوون و له ناوچوون ده بن.

خَيْر و خَيْرَات (صدقه)

بهو شيويه كه ئاو ئاگر ده خنكىنى و ده كوژينيته وه خيريش تاوان و گوناھى مروّ له ناو ده بات و دلّ به هوّ خير كردنه وه پاك و بى گهرده دهبىت. ههروهها خوا ده فهرمويت: ﴿خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها﴾ (التوبه: ۱۰۳) واته: (ئهى پيغه مبهه ر) له مولك و سامانى ئهوان زهكات و ههريگره و ئهوان به هوّ ئه وه وه پاك و سهلامهت بكه). ههروهها تهر كردن و وازهينان له تاوان و خراپه كارى ده بىته هوّ پاكبوونه وهى دلّ. تاوان و خراپه بوّ دلّ وهكو چلّكى لاشهيه بو مروّ و گياى بژارن بو كشتوكالّ. نه جاتدانى لاشه له ئه خلاقى فاسد وهكو دهرهينانى خويناى زياده و پيسه بو لاشه. ههروا كه لاشهى مروّ به له دهستدانى خويناى زياده و تيكه ل شادمان و حالى باش دهبىت و به ئارامى و توانايى ئاسايى بوّ ده گه پيخته وه و گه شه و گه و ره دهبىت. دلّيش بهو شيويه ههركات له تاوان و ئه خلاقى فاسد دهست هه لگري و تهوبه دهكات و كار و كرده وهى چاك و باش له كرده وهى پيس و خراپ جيا دهكات وه، ورده ورده به نيهتى پاك و ئيرادهى تهواو دهگات و ده بىته هوّ به هيژتر بوون و به توانا تر له ئه نجامدانى كرده وهى چاكه و به ئارامى و ئاسايشى تهواو دهگات. خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿ولو لا فضل الله عليكم ورحمة ما زكا منكم من احدا ابدا﴾ (النور: ۲۱) واته: (ئه گه ر گه و ره يى و رحمه تى ئيلاھيى

نه بوايه بؤ حالى ئيؤه ئەوا هەرگيز كەسيك له ئيؤه _ له گوناه و تاوان _ پاك نه دبوووه).

﴿وان قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو اذكى لكم﴾ (النور: ٢٨) واته: (ئەگەر پييتان وترا بگه پيئنهوه _ ريگه ي چوونه ژوووه به مال نه درا _ كه واته بگه پيئنهوه چونكه ئەم گه پانه وه يه بؤ ئيؤه چاكتر و پاكتره).

﴿قل للمؤمنين يفضوا من ابصارهم و يحفظوا فروجهم ذلك اذكى لهم ان الله خير بما يصنعون﴾ (النور: ٣٠) واته: (ئەي پيغه مبهەر ﷺ) بلي: به پياوانى باوهردار چاوانى خويان بپاريژن و عه وه تى خويان _ بپوشن و دوور بكه ونه وه له هاوسه رگيرى ناشه رعى _ ئەمه بويان جواتر و به پيژتره بئى گومان خوا به ئاگاتره له و شته ي كه نه بنجامى ده دهن و سزا و پاداشتى كرده وه كانيان ده دات). ﴿قد افلح من تزكى* وذكر اسم ربه فصلی﴾ (الاعلى: ١٥) واته: (به راستى كەسيك كه خوى به پاكي رابگرى و ناوى پهروهردگارى خوى بينى و نويز بكات و مل كه چ بيت له بهرامبهر فه رمانه كانى خواى كه وروه وه ئەوا سه ركه وتو و رزگار ده بيت). ﴿قد افلح من زكاها* وقد غاب من دساها﴾ (الشمس: ١٠) واته: (به راستى كەسيك پزگار و سه ربه رز ده بيت _ كه نه فسى خوى به پاك و خاويئى رابگرى _ و كەسيك نا ئوميد و سه رگه ردان ده بيت كه _ نه فسى خوى له ناو شيرك و تاوان _ هه شار بدات و دابپوشيت).

﴿وما يدريك لعله يزكى﴾ (عبس: ۲) واته: (ئەه ی پیغه مبهەر (ﷺ)!

تۆ چى ده زانى _ له وانه يه ئه _ له پهروه ده كردن و فير كردنى
سوود وهر بگرى و خوى پاك بكاته وه).

﴿فقل هل لك أن تزدكى * وأهديك إلى ربك فتخشى﴾ (النازعات: ۱۹)

واته: (بلى ئايا مه يلت هه يه له وهى كه تيايداي سه ره به ست و پاك
ببنه وه و تۆ به ره و پهروه دگارت پى نمايى بكه م تا تۆ لى پۆشن بىر
و بىگه رد بىت).

ته زكیه له بنه پتدا به مانای گه شه و گه وهه بوون و وهر گرتنى
به ره كه ت و زۆر بوونى خىر و خىراته. به لام بۆ له ناو چوونى شه پ
و خراپه ش بكار دىت. كه واته هه ر دوو جوړ له ماناكان له خو
ده گریت. خواى گه وهه ده فره مویت: ﴿وويل للمشرکین * الذین لا
یؤتون الزکاة﴾ (الفصلت: ۷) واته: (وهیل بۆ بى باوه ران _ كه سانیک
كه خویان به پاك كردنه وه خویان خه ريك ناكهن). لی ره دا مه به ست
له زه كات هه ر ئه و ته وحیده يه له یه كتا په رستى و باوه ر بوون به
خواى تاك و ته نها يه، كه به هوى ئه وه وه دل پاك ده بىته وه. له بهر
ئه وه ئه م یه كتا په رستیه گه رهن تى له گه لدایه ئه ویش له ئه ستۆ
گرتنى نه فى هه ر جوړه خوايه كى دروینه كه له غه یرى خواى تاك و
ته نها بىت. هه ر له م حاله دا په رستننى خواى تاك له دلدا جیگیر
ده كات. ئه مه هه ر ئه و راستیه ی (لا اله الا الله) یه كه به هوى ئه وه وه
دلّه كان به پاکی و نیه تى ئی خلاص ده گهن.

تهزکيه

تهزکيه به مانای پاککردنوه دیت، له وانه یه له ناستی پروکesh و دهره وه یان له ذات و جه وه ریدا شتیک بووه و په یوه ندی به بیرو باوهړ و ههستی ناووه بیټ. وهك چوڼ عه رب دهلین: (عدلته) واته له ناو نه ودا دادپه روه ری هیه یان دادپه روه ریم له بیرو باوهړی خه لکیدا چه سپاندووه. خوا دهرمویت: ﴿فلا تزکوا أنفسکم﴾ (النجم: ۳۲) واته: (له پاک بوونی خوټان قسان مه کهن و مه غرور مه بن). دهبی بزانیټ که نه م بابه ته به م وته یه ی خوی گه وره که دهرمویت: ﴿قد افلح من زکاه﴾ واته: (به راستی که سیک بزگار و سهر بلند ده بیټ که نه فسی خوی _ به نه جامدانی تاعه ت و به ندایه تی و تهرک کردنی تاوان و خراپه _ پاکیزه بکات و دووری بکات). هیچ جوړه دژایه تیه که نیه و هر له بهر نه میه خوا دهرمویت: ﴿هو اعلم بمن اتقى﴾ (النجم: ۳۲) واته: (نهو له که سیک که له خوا دهرسی به ناگاتره). هه روه ها خوی گه وره دهرمویت: ﴿انا اعلم بما اخفيهم وما اعلنهم﴾ (المتحنه: ۱) واته:

(من زاناترم له خوتان لهو شتهی که دهی شارنه وه و یان ناشکرای دهکن).

لهم ئایه ته پیروزانهی سهره وه بهم جوړه دهرده که ویت که خوا له وهی مروږ له سهر غروری _ خوئی به پاک و به ته قوا بزانیته نه هی کردووه _ به لام له وهی که مروږ به دواي پاک کردن و دروست کردن ته قوا له خویدا بیت نه هی نه کردووه. هه روهک دهفه رمویت: ﴿الْم تَر إِلَى الذِّين يَرْكُونْ اَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ يَرْكُى مِنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۹) واته: (به لاف و گه زاف خوئیان به موتتقی له قه لهم ددهن _ به لکو ئه وه ته نها خوايه که سانیك که خوئی دهیه ویت پاک دهکاته وه).

یه عنی خوا هه ر که سی مه به ست بیت پاکی دهکاته وه و له پاکبوونیشی خه بهر دهدات. چوڼ که سیک له به ردهم دادوهردا بیت و بهرپرسی جیگیر کردنی دادپه روهریه له سهر شاهید و وجودی دادپه روهری له سهر شاهید جیگیر دهکات، پاشان به راستگوو بوونی شاهید رای خوئی دهرده بریت. که واته له نه جامدا یه کی له وسوه سهکانی شهیتان ئه وهیه که ئینسان خوئی به پاک و موتتقی بزانیته. لیژدها ده بی ئاماژ بهم بابه ته بکریته که له باره ی ته زکیه و په روه رده ی نه فس کتیبیکسی زور نوسراوه به لام به داخه وه له زوربه ی نه م کتیبانه دا پشت به فهرمووده ی لاواز (ضعیف) ته نانه ت هه ندی جار به ناو به ستراره. ئیمه به دواي ناساندنی نه م کتیبانه دا نین به هوئی ئه وه که ئه وهنده زورن که قابیلی ژماردن

نښ. به لام تهنه بهم مهسه له ناماژه دهکين که مروځه دهبي له هر
زه مينه يه که په يوه ندي به باز نه ي ئيسلامه وه بيت مل که چ بيت
وه که په پره وي کردن له زانايان له بير نه کات و له بازار ي پر له
فيتنه ي ئه مرو به دواي سه روک و زمان لوسه کان نه که وييت و
هه لنه خه لتيت. بو ليکو ليتنه وه و باسي ته زکيه بگه ريتنه وه بو ئه و
کتیبانه ي که سرچاوه ن و جيگای متمانن و له واند ا ناماژه به
فهرموده ي صحيح و حسن دراوه.

دادپه‌روهی

دادپه‌روهی هەر ئه‌و عدالته میان‌په‌وه‌یه. دادپه‌روهی له کرداری چاک‌بونی دلّه، هه‌روه‌ک چۆن سته‌م فاسد کردنی دلّه و له ته‌واوی ئه‌و تاوانانه‌ی که مروّفه‌ نه‌نجامی ده‌دات به‌رام‌به‌ر به‌ نه‌فسی سته‌م ده‌کات. سته‌م له خالێکدا له به‌رابه‌ری دادپه‌روه‌یدایه. که‌واته تا‌ک تا کاتی دادپه‌روه‌ر نه‌بی‌ت ناتوانی سته‌م له‌سه‌ر نه‌فسی لایبات. چون‌که چاک‌بونی له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری قایمه و فه‌ساد‌ی له‌سه‌ر سته‌م و بی‌دادپه‌روه‌ری، که‌واته هه‌ر کاتی‌ک که مروّفه‌ سه‌باره‌ت به نه‌فسی سته‌م بکات ده‌بی‌ته سته‌م‌کار و نه‌فسی ده‌بی‌ته سته‌م لێ‌کراو. و هه‌ر کات به‌رام‌به‌ر به‌ خو‌ی به دادپه‌روه‌ری رف‌تار بکات ئه‌وا دادپه‌روه‌ره و نه‌فسی له ژێر دادپه‌روه‌یدایه و ئه‌م په‌یوه‌ندی‌ه مروّفه‌ له‌گه‌ڵ نه‌فسی خویدا به‌رام‌به‌ر به‌ خه‌لکان‌ی‌تریش دروست ده‌بی‌ت. کرداری چاکه له دادپه‌روه‌ری خو‌یی (ذاتی) سه‌رچاوه ده‌گری‌ت و هه‌موو به‌روبوومی کرده‌وه‌ی مروّفه‌ چ خێر و چ شه‌ر بۆ خو‌ی ده‌گه‌ڕێته‌وه. خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ (البقره: ۲۸۶) واته: (مروّفه‌ هه‌ر کارێکی چاکه

نہ انجام بدات ئهوا بۆ خوئی ئه انجامی داوه، و ههر کاریکی خراپه بکات ئهوا به زیانی خوئی کردوویهتی).

لهم بارهیهوه بۆ زیاتر باسکردنی بابتهی باسکراو دهتوانری بهم نایه ته پیروژه ئاماره بکړیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا مِّنْ لِّلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هَآءِ اقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ٨) واته: (ئهی کهسانیک که ئیمانتان هیناوه بۆ جی به جی کردنی واجباتی خوا ئاگادارین و له بهرامبهه دادپهروهیدا شاهیدی بدن و درایه تیتان له گهل قهومی کدا نه بیته هوی نه وهی له گهل نهواندا دادگههری و دادپهروههری نه کهن، دادپهروههری نه انجام بدن که زیاتر به پارێزکار نزیکتره).

کردار

کردار پيش نهوې که کاریگهري دهرهوهي هبيټ له ناو دل و
دروندا کاریگهري دهبيټ. چاکووني کردار په چاو کردني
دادپهروهريه له ناستي دلدا، و فاسد بووني کردار ستمه له
ناستي دلدا. خوا دهرمويت: ﴿مَنْ صَالِحاً لِنَفْسِهِ وَمِنْ أَسَاءَ فَعَلِيلًا﴾
(الفصلت: ٤٦) واته: (هر کهس کردهوهي چاک بکات نهوا به
سوودي خويته و هز کهس کرداري خراپه نه انجام بدات نهوا به
زياني خوي کردويهتي). و له بهرامبر نهوهدا دهرمويت: ﴿إِنْ
أَحْسَنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ (الإسراء: ٧) واته: (نهگر چاکه
بکهن نهوا چاکهتان له گهل خوتان کردووه و نهگر خراپه بکهن
نهوا خراپهتان له گهل خوتاندا نه انجامداوه).

کومه ليک له پيشينه چاکهکان (صلف صالح) وتوويانه: له
نهجامي چاکهکاريده نووريک له دلدا و هيژيک له لاشهدها و
پووناکيهک له دهم و چاودا و گهوهري و بهريزي له پوزگاردا و
خوشهويستي خوا له دلدا پهيدا دهبيټ. خوا دهرمويت: ﴿كُلِّ
أَمْرٍ بِمَا كَسَبْتَ رَهِيْنٌ﴾ (الطور: ٢١) واته: (هر کهسيک له گروپي نهو

کرداران په که نه نجامی داوڼ). ﴿کُلْ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً﴾ (المذثر: ۲۸) واته: (هر نه فسېک له گروپي ټو کرداران په که نه مجامی داوڼ). ﴿وَذَكَرْ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدَلَ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ (الانعام: ۷۰) واته: (و به وان په ند و عیبرت بده هر که سی له گروپي کرده و په که که نه نجامی داوه و به پرسي ټو شتانه په که به دهستی هیناوه و جگه له خوا بو ټو وان هیچ یار و هاو دم و میانجی و واسیته په که نه و نه گهر که سیکی و هر جوړه به خشینیک بدات و له تاوان بگه ریته وه ټو لیس و هرنه گریټ و قه بول ناکریټ، له بهر ټو وهی ټو وان له گروپي ټو کرده وانن که نه نجامیان داوڼ).

هر وه کو چوڼ جهستی مړوځ نه گهر له نه خوښی نه جاتی بیټ و بگاته ته ندروستی ټو دهوتریت که مزاج و سروشتی هاتوته وه سر خوئی، له بهر ټو وهی که نه خوښی له ناوچوونی مزاج و سروشتی مړوځ که به وجودی ټو جهستی مړوځ هیچ کات به ساغ و سه لامه تی هه میشته یی ناگات _ چونکه له دنیا دا هه موو شتیځ پرته یی _ دلش هروایه. ساغ و سه لامه تی دل له داپه روه ریدا خه وتووه و نه خوښی و دهردی دل له پی چوت و ستم و له ناوچووندايه، دهبی که داپه روه ری پاک و تنه له پووی زانستی و پراکتیکیه وه له هیچ شتیځ له دنیا ی مادیدا نه.

به لّام به پيژيهك ده توانريّت دادپه روهري ته واو ره چاو بكريت و له هه مان كاتيشدا ده توانريّت به پيژيهكي كه م دل بگاته ساغ و سه لاهه يتيه كي ته واو و ته ندروست. هه ر له بهر ئه مه يه كه ده وتريت: ئه مه باشته واته سه بارهت بهو شتانه ي كه له دهو و پشتيدا هه ن باشته و يان دهو تريّت كه ريگاي سه له ف (پيشين) چاكترين و باشتري پيگايه. خوا ده فره رمويّت: ﴿ولن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم﴾ (النساء: ۱۲۹) واته: (ئيوه ناتوانن _ له پووي ئه وي ني دلّه وه _ له نيوان ژناندا دادپه روهري و دادگهري به ته واوي دروست بكه ن هه رچه ندهش هه مو هه ولّ و ماندو بووني خوّتان بخه نه گه ي). ﴿وأوفوا الكيل والميزان بالقسط لا تكلف نفساً إلا وسعها﴾ (الانعام: ۱۵۲) واته: (و پيوانه و ته رازوو به ته واوي و كاملّ و دادگه رانه پچاو بكه ن و ئيمه هيچ به ئه نجامداني شتيك به فره مانبه ر دانانيّن جگه به قه د تاقت و توانايي خو ي نه بيت). خواي گه وه ره پيغه مبه راني ناردوه و كتيبه ئاسمانيه كاني دابه زانده بو ئه وه ي كه خه لكي دادپه روهري و دادگه ر و به ويژدان بن و پفتار و كرداري پي بكه ن، ده بي بزانيّت كه گه وه رتري داد و دادپه روهري به ندايه تي خواي په روه رداگه ر و هاو هلّ په يدا نه كردنيه تي بو ي، كه به ندايه تي راست و گه يشتن به كه مالي مه عنه وي هه ر ئه مه يه. كه واته به ندايه تي كردني خوا ره چاو كردني دادپه روهري له مافي خه لكي و پاشان ره چاو كردني دادپه روهريه

له سهر نه فس، كه له سهرى ته ئكيد كراوه ته وه. له نيوان هه موو ئهم
بوارانه دا چاكبوونى دل به دهست ديت. كه واته چاكبوونى دل
پيوستى به گوڤه پانيكى گه ورهيه له رفتار و كردار بو زورانبازي
له گهل گونا هاندا، هه روه ها لي ره شدا نابيت دادپه روه رى و
ميانه روه رى له بير بكرت.

چاګبونی دل

چاګبونی دل به مانای ژيان و درهوشانه‌وهی دلّه. خوای گه‌وره
 له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرمویت: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
 يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الأنعام:
 ۱۲۲) واته: (ثایا که‌سیک که به هوّی _ کوفر و گومپرایه‌وه هه‌روهک
 _ مردوویهک بووه و ئیمه نه‌ومان _ به به‌خشینی باوه‌ر له
 په‌رجووی قورئان _ زیندوو کردوته‌وه و نووری باوه‌ر له پړیگا که‌یدا
 داباوه که له په‌رجووی نه‌ودا له نیوان خه‌لکیدا پړی بپړیت _ وه‌کو
 که‌سیکه که له تاریکی _ سته‌م و کوفر و په‌شیمان بوونه‌وه _ ون
 بووه و له‌و تاریکیانه‌دا ناتوانیت بیتته ده‌روه). به هوّی گرنګی
 سه‌لامه‌تی و تهن‌دروستی دلّه که خوای گه‌وره چه‌ند جار له
 قورئاندا ژيان و درهوشانه‌وهی دل و هه‌روه‌ها له باره‌ی مردن و
 سته‌می دل باسی ده‌کات و ده‌فرمویت: ﴿لِيَنْذَرِ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَخُقَّ
 الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (يسن: ۷۰) واته: (تا به که‌سانیک که دلیان
 به‌خه‌به‌ر و زیندوون خو‌ف بدات و له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران _ و
 پی‌ویسته‌یه‌کان کو‌تاییان پړی بیت _ نه‌و کاته فرمانی سزا _ دلنیا و
 راستی ده‌بیت).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَ
 اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (الأنفال: ۲۴)

واته (ئهی ئیمانداران فرمانی ئیلاهی قهبول بکهن و دهستوری پیغه مبهری ئه و) (ﷺ) وهریگرن کاتیک که ئیوه بو شتیک دهعوهت دهکات که به ئیوه ژيانی _ ماددی و مهنهوی و دنیاوی و ئاخیرهت _ دههخشیت و بزائن که خوا نیوان مرؤف و دل جیا دهکاتهوه و بزائن که ههموان له بهردهم خوای توانا ، کو دهکرینهوه).

﴿يَخْرُجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (الروم: ١٩) واته: (ههروهها خوا زیندوو له مردوو و مردوو له زیندوو دروست دهکات). مهبهست نه مهیه که خوا باوهردار له بیباوهپ و بیباوهپ له باوهردار دروست دهکات. له فهرمودیهکی صحیحدا هاتوه که دهفهرمویت: ((مثل البيت الذي يذكر الله فيه و البيت الذي لا يذكر الله فيه كمثل الحي والميت)) واته: ((وهكو خانویهك که له ناویدا زیکر و بیری خوای گهوره بکریت و خانویهك که له ناویدا زیکر و بیری خوا نهکریت وهکو زیندوو و مردوو)). و له فهرمودیهکی صحیحدا تر دا هاتوه که: ((اجعلوا من صلاتكم فی بیوتیکم و لا تحزوها قبورا)) واته: ((ههندیك له نویره کانتان _ مهبهست له نویژی سونهته _ له ماله کانتان بخوینن و خانوه کانتان مهکه نه قبرستان)). خوا دهفهرمویت: ﴿والذين كذبوا بآياتنا صم وبکم فی الظلمات﴾ (الانعام: ٣٩) واته: (ئهوانهی که ئایهتی _ دنیا و قورئانی _ ئیمه به درو دهزائن ئهوا ئهوانه کهپ و لائن و له تاریکیدا ژیان دههههه سهر).

هه روها خوا له جيگايه کي ترډا له قورنندا نيشانه ي نوور و
سته مي باس کردووه و ده فهرمويت: ﴿الله نور السماوات والارض مثل
نوره کمشکاۃ فيها مصباح المصباح في الزجاجۃ کانها کوکب ذوري يوقد من
شجرة مبارکه زيتونه لا شرقيه ولا غربيه يکاد زيتها يضيء ولو لم
تمسه نار نور على نور﴾ (النور: ۳۵) واته: (هه خودايه نوور و
پوناکي ناسمانه کان و زهوي، دروستکراوه کان هه موو به نووري
ئو پي دهرئه کهن، نوور و پوناکي ئو خودايه وهک تاقیکه که
چرايه کي گه وره ي پرشنگداری پر نووري تيدا هه لکرا بيت
چراکه ش له ناو چوارچيوه يه کي پاکی دروشاوه ي شوشه يه کدا
بيت شوشه که ش وهک ئه ستيره يه کي پرشنگدار و گه ش بيت _
چراکه له دار (زيتونيکي) به فېر و به بهر که ت پوڻ و سوتهمه نيه که ي
وهر بگيري _ داره که ش نه هه ميشه له بهر خوړه نه هه ميشه ش له
نزار و سنبه ردایه پونه که شي ئه وهنده پاکژ بيت نزیک بيت هه
له خوږه وه گېر بگړيت بي ئه وه ي ناگريشي بهر که وه ي، پوناکي
له سه ر پوناکي _ تاقه که _ شوشه که _ زيته پاکه که _ ئه مانه
هه مووي زنده پوناکي بريقه ي چراکه بيگومان خودا ويستی له هه
که سيک بييت ئه وا پينموني ئه کات بو نوور و پوناکي خوږي و خودا
هه ميشه نمونه دينيته وه بو ئه وه ي باشترو چاکتر تيښگن و خودا
به هه موو شتيک زاناو ناگداره). ئه مه هه ر ئو نمونه ي نووري
نيمانه له دلي نيمانداراني راستيداو پاشان ده فهرمويت ﴿والذين
کفروا اعمالهم کسراب بقيعة يحسبه الظلمات ما ان حتى اذا جاءه لم

يجده شيئا ووجد الله عند فوقاه حساباه والله سريع الحساب * أو
 كالظلمات في بحر لجى يخشاه موج من فوقه موج من فوقه صحاب
 الظلمات بعضها فوق بعض اذا أخرج يده لم يكد يراها ولم يجعل الله له
 نورا فما له من نور ﴿ (النور: ٤٠) واتّه (کرداری کافران وهکو
 سهرابیکه که له بیابانی بیّ ناو و گژوگیا که سینیکی تینوو به ناوی
 دابنیت به لّام کاتیّک به دواى نهودا ده پروات هیچ شتیک پهیدا ناکات
 مه گهر خوا _ بیمړننّی و _ به هاواری بگات و سزای ئیش و کاری
 به تهواوی بدات. خوا به حیساب گه یشتن خیرایه یان کرداری
 نهوان وهکو تاریکیه که له ده ریایه کی قولدا پووبه پروو بیت که
 شه پوله گه وره کان نهویان گرتبیت له سهر پرووی نهوانه وه
 شه پوئیکى گه وره تره بیت و له سهر شه پوله کانه وه هه وریکى تیر
 پهنگ بیت تاریکیه کان یه که له سهر یه که دانراون _ بهو شیوه یه
 ترس و خوفیک دروست بوو بیت که موسا فیّری ده ریا _ هه ركات
 ده سستی خوئى ده ربیننیت _ و چاوان بگپریت به هوئى تاریکی و
 ترسه کانی ده ره وهی دلّ جیگای جوولایى ده روون _ قابیلی نیه که
 نه وه ببینیت و که سینک که خوا نووری به هره ی نه کردبیت نهوا نهو
 نووریکى نیه تا به هوئیه وه به ره و پینگای راست و هیدایهت پرینمایى
 بکات). ئایه تی یه که م وهکو بیروباوه پریکى بیّ که لک (فاسد) و
 کرداریکی ناره وایه که سهر به م بیروباوه پره بیّ که لکه بیت. که
 خاوه نی نهو کرداره بیّ که لکه وا بیر ده کاته وه که به نه نجامدانی
 نه م کرداره سوودیکی پیّ ده گات. به لّام کاتیّک به سزای

كرده وه كانى ده گات هيچ شتيك پهيدا ناكات كه قابيلى سوود بىت.
 و خوا به شيوهى تهواو به حيسابى كرده وه كانى ده گات. نايه تي
 دووم وه كو كه سيكه كه خاوه نى نه زانيه كي په ها بووه و بىباوه ر و
 نه زان بىت و كه سيكه خاوه ن سيفه تگه ليكي ئاوا بىت ئه وا له
 تاريكي له دواى تاريكيدا به و حق و راستى نابىنىت. له بهر ئه وهى
 به نوورى ئيمان و زانسته كه ي چاوه كان ده كرېته وه و ده بىنىت،
 خواى گه و ره ده فره مويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ
 الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّخْسَرُونَ﴾ (الاعراف: ٢٠) واته: (پاريژكاران
 كاتيڪ كه گرفتارى و سوه سه كانى شه يتان ده بن به يادى _
 دژايه تي و فيلى شه يتان و سزا و پادا شتى خوا _ ده كه ون و
 چاويان ده كرېته وه). و هه روه ها خواى گه و ره ده فره مويت: ﴿وَلَقَدْ
 هَمَّتْ بِهٖ وَهْمٌ ۖ بَٰهَا لَوْلَا اَنْ رَّاىٓ بَرَّهٖ اَنْ رَّبَّهٖ﴾ (يوسف: ٢٤) واته: (زليخا _
 هه زى يوسفى (عليه السلام) كرد و يوسف (عليه السلام) هه زى
 له و كرد _ به لام برهان (به لگه ي) خواى خوى بينى و گه پرايه وه). و
 نه م به لگه يه هه ر ئه و به لگه ي ئيمان به كه خوا له دلى يوسفدا (عليه
 السلام) دورستى كرد و ئه وى له نزىك بوونه وه له زليخا گه پرانده وه و
 به رده مى هه ز و ئيراده ي ئه وى گرت و به هوى ئه وه وه خوا
 پادا شتيكى ته وارى بو يوسف (عليه السلام) دانا و هيچ گونا هيكي
 بو نه نووسى. له بهر ئه وهى كه يوسف (عليه السلام) به كاريگه رى
 نيمان به كه ي كرده وه يه كه خيىر ئه نجامدا ئه و يش به _ نزىك

نه كه و تنه وه له زليڅا _ و له و كار ه خراپه _ نزيكي له گهل زليڅا _
 دووركه و تنه وه. خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿انزلنا ه اليك لتخرج
 الناس من الظلمات الى النور﴾ (ابراهيم: ١) واته: (قورثانمان له سهر
 نازل كرد تا ئه وه ي كه خه لك ي له تاريكي و كوفرو بى دينى _
 به ره و نور _ ئيمان و خوا په رستى _ بهيښي). و هه روه ها
 ده فهرمويت: ﴿الله ولى الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
 والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت يخرجونهم من النور الى الظلمات﴾
 (البقره: ٢٥٧) واته: (خوا هه لگرى به ئينه كانى كاروبارى كه سانيكه
 كه ئيمانيان هيڼاوه نه مانه له تاريكيه كان و دهر ده هيښي و به ره و
 نور پيښمايي ده كات. به لام كه سانيك كه شيركيان كړدوه،
 تاغوت ه كان _ شه يتانه كان و بانگخوازانى خراپه و سته م _
 سه پر شت و بهر پرسى نه مانه ن، نه وانه ي له نور دوور
 خستو ته وه و به ره و تاريكيه كان كيښ ده كات).

﴿يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وامنوا برسوله يؤتكم كخليف من رحمته
 ويجعل لكم نورا تمشون به﴾ (الحديد: ٢٨) واته: (نه ي كه سانيك كه له
 نه هلى كتيبن و به خوا و پيغه مبه راني ئيسلامى و كتيبه كان و
 ته ورات و ئينجيل _ باوه پرتان هيڼاوه، له خوا بترسن و به
 پيغه مبه رى نه و _ موحه مه د بن عه بدوللا (ﷺ) كوټايي
 پيغه مبه رانيس باوه پ بهيښن تا خوا دوو پاداشت له په حمه تي خو ي
 به ئيوه بدات _ يه كى پاداشتي ئيمان به عيسى (عليه السلام) و

کرده وهکانی دهگات هیچ شتیک پهیدا ناکات که قابیلی سود بیت.
 و خوا به شیوهی تهواو به حیسابی کرده وهکانی دهگات. نایه تی
 دووم وهکو که سیکه که خاوهنی نه زانیه کی په ها بووه و بیباوه و
 نه زان بیت و که سیکه خاوهن سیفه تگه لیکی ئاوا بیت ئهوا له
 تاریکی له دواي تاریکیدایه و حق و راستی نابینیت. له بهرئه وهی
 به نووری ئیمان و زانسته که ی چاوه کان ده کریته وه و ده بینیت،
 خواي گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ
 الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّخْسَرُونَ﴾ (الاعراف: ۲۰) واته: (پاریزکاران
 کاتیک که گرفتاری و سوه سهکانی شهیتان ده بن به یادی _
 دژایه تی و فیلی شهیتان و سزا و پاداشتی خوا _ ده که ون و
 چاویان ده کریته وه). و هروه ها خواي گه وره ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ
 هَمَّتْ بِهٖ وَهْمٌ ۖ بَٰهَا لَوْلَا اَنْ رَّاٰی بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ (یوسف: ۲۴) واته: (زلیخا _
 حهزی یوسفی (علیه السلام) کرد و یوسف (علیه السلام) حهزی
 لهو کرد _ به لام برهان (به لگه ی) خواي خو ی بینی و گه پرایه وه). و
 نه م به لگه یه هر ئه و به لگه ی ئیماننه که خوا له دلی یوسفدا (علیه
 السلام) دورستی کردو ئهوی له نزیک بوونه وه له زلیخا گه پرانده وه و
 به رده می حهزو ئیراده ی ئهوی گرت و به هو ی ئه وه وه خوا
 پاداشتیکی تهواوی بو یوسف (علیه السلام) دانا و هیچ گونا هیکی
 بو نه نووسی. له بهرئه وهی که یوسف (علیه السلام) به کاریگه ری
 نیمانه که ی کرده وه یه کی خیری ئه نجامدا ئه ویش به _ نزیک

نہ کہ و تنہ وہ له زلیخا _ و لهو کاره خراپه _ نزیکی له گهل زلیخا _
 دوور که و تنه وه. خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿انزلناہ إلیک لتخرج
 الناس من الظلمات إلی النور﴾ (ابراہیم: ۱) واتہ: (قورئانمان له سهر
 نازل کرد تا ئه وهی که خه لکی له تاریکی و کوفرو بی دینی _
 به ره و نور _ ئیمان و خوا په رستی _ بهیئی). و هه روه ها
 ده فهرمویت: ﴿اللہ ولی الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات إلی النور
 والذین کفروا أولیاءهم الطاغوت یخرجونهم من النور إلی الظلمات﴾
 (البقره: ۲۵۷) واتہ: (خوا هه لگری به ئینه کانی کاروباری که سانیکه
 که ئیمانیان هیئاوه ئه مانه له تاریکیه کان و دهر ده هیئی و به ره و
 نور پرنیمایی ده کات. به لام که سانیک که شیرکیان کردوه،
 تا غوته کان _ شه یتانه کان و بانگخوازانی خراپه و سته م _
 سه پرشت و به پرسسی ئه مانه ن، ئه وانہی له نور دوور
 خستوته وه و به ره و تاریکیه کان کیش ده کات).

﴿یا ایہا الذین آمنوا اتقوا اللہ وأمنوا برسولہ یؤتکم کخلیف من رحمته
 ویجعل لکم نوراً تمشون بہ﴾ (الحدید: ۲۸) واتہ: (ئهی که سانیک که له
 ئه هلی کتیب و به خواو پیغه مبه رانی ئیسلامی و کتیبه کان و
 ته ورات و ئینجیل _ باوه پرتان هیئاوه، له خوا بترسن و به
 پیغه مبه ری ئه و _ موحه مه د بن عه بدوللا (ﷺ) کو تایی
 پیغه مبه رانیش باوه پ بهینن تا خوا دوو پاداشت له په حمه تی خوئی
 به ئیوه بدات _ یه کی پاداشتی ئیمان به عیسی (علیه السلام) و

نښه تر پاداشتي نيمان به موحه مه د (ﷺ) و هرهدها بو نښه نورېك دروست بکات که له ناو په رجووی ئه ودا بجوولین). له برته مهیه که خوا بو نيمان دوو نمونه هی ناو ده وه: نمونه یی که م: وهکو ناوېکه که ببیته مایه ی ژيان و زینده گی وهلی کاتیک به لافاو ده گوړیت و ده که ویت جووله له سهر نه و که فیکي زور ده بینریت

نمونه یی دوو م: وهکو ناگرېکه که نور و پوښنایی ه بیت وهلی کاتیک کانزایه کی له سهر گرم ده کن و نه و کانزایه ده خنه به ووی گرمی کانزاکه وه دهرهاویشتر او ده کان له ناو ده که به شیوه ی که ف له سهری کو ده بیت وه. له دوو نمونه یی ده هر دوو جوړ دهرهاویشته دواي و ده ستانه وهی ناو ده که (له نمونه یی یه که م) و سارد بوونه وهی ناو ده که (له نمونه یی دوو م) له ناو ده چن وهلی ناو و کانزا داغ بوو ده که ده میننه وه. لیږدها نه و که فانه یی له سهر ناو ده کن وهکو شیرک و ناږه وایه که هه مووکات ده پون و ناو و کانزاکه وهکو نيمان و حه قیقه ته که هه میشه سهر به رزانه ده مینیت. خواي گه وره ده فهر مویت: ﴿انزل من السماء ماء فساالت اودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا كذلك ومما يوقدون عليه في النار ابتغاء صلیه او متاء زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فذهب جفاء واما ينفع الناس فمكث في الأرض كذلك يضرب الله الامثال﴾ (الرعد: ۱۷) واته: (خوا له هه وره کانی ناسمان ناو ده پړژینیت خواره وه و چه و

پووباره كان ههريه كه به ئەندازەى قەبارەى خوۆى _ بو
سەوزبونەوێ گژوگيا و بەروبوومى دارودرەخت لە ئاوى ئەو _
لە خویدا جیگە دەكاتەو. و لەسەر ئەم لافاوە كەف گەلیكى زۆر
بى سوود هەن، هەروەك ئەوێه ئەوێه لە زێر و زىو و شتى تر بو
پووكەش لەسەر ئاگرىكا دین و دەیتویننەو. كەفێك هەروەك كەفێ
ئاو دروست دەكەن _ پەرەردگار بو پەرەوا ناپەرەوا نمونەى یەكێ
ئاوای هیناوەتەو _ بەلام كەفەكان بى سوود و بى هوودە بوون و
لە زووترین كات _ دوور دەكەونەو بى ئەوێه بو خەلك بەسوودە
لە زەوى دەمینیتەو خوا نمونەى یەكێ وا دەهینیتەو (لەم ئایەتە
پیرۆزەدا بیروباوەرى ناپەرەوا هەروەك كەف و خوۆ و خاشاكى
لەسەر ئاو و كانزاكان پیناسە كراوە كە زۆر بە زووى لەناو
دەچیت. بەلام ئایینە راستى یەكانى ئاسمانى، وەك ئاو و زێر و
زىو بەسوودن و دەمینیتەو.

خو له وهسفی دوو پووه كاندا دهفهرموویت: ﴿مِثْلَهُمْ كَمِثْلِ الذی
الستوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب ما حوله الله بنورهم و تركهم فی
ظلمات لا یبصرون * صم بكم عمی فهم لا یرجعون * اوکصیب من السماء
فیه ظلمات و رعد و برق یجعلون اصابعهم فی اذانهم من الصواعق حذر
الموت واللّه محیط بالکافرین﴾ (البقرة: ۱۷ - ۲۰) واتە: (داستانی
ئەمانە هەروەك داستانی كەسیكە كە بە هەول و كۆششی زۆر
ئاگرێك هەلبگیرسین _ تا خوۆ و هاوپیكانی _ سوودی ئی
وەربگرن _ ئەو كات ئاگرێكى دوور لە سەر ئەو و پەرەردگار

ئاگرى ئەوان لە ناو ببات و خامۆش بکات. و ئەمانە لە تارىكى زۆردا پزگار بکات، بە جوړيک که چاوانيان شتيک نه بينيت. ئەوانه ههروهک کهړ و لال و کويزهکانن و بهره و حهق و راستى پيگای گهپانهويان نيه. يان ئەوه که داستانى ئەمانه وهکو داستانى کهسانيک که له بارانيکى بهليز مه بهگير هاتبن که له ئاسمان ديته خوارهوه و له ناو ئەو ئاپۆره تاريکيانە و ههوره بروسکه بووبن، و له ترسى مردن په نجهکانى خويان بيهن به ناو گوپياندا تا له دهنگى سايقه له ئەماندا بن. نازانن که خوا له ههرايه که وه پهراويزى خستوون. و ههركات و له ههرا شوييک که بيهويت له ناويان دهبات. وهک ئەوهيه که بلي ئاسمان دهيهويت نوورى چاوانيان ببات. ههركات که _ بهردى ئەمانه _ پۆشن دهکات بهرهو پيش دهچن. و ئەگەر _ چواردهورى _ ئەمانه تاريک بيت لهسهه جيگای خويان دهمينن. و ئەگەر خوا ويستى لهوه بوايه که گوئ و چاوانى ئەمانه له ناو ببات چونکه خوا لهسهه ههموو شتيک دهسهلات و توانايى ههيه).

لهم نايه تهدا خوا دوو پروهکانى به کهسيک شوبهاندوه که دهيهويت ئاگر بکه نهوه و ههراکاتیک که ئاگره که دهکه نهوه خوا دهى کوژينيتهوه و يان ئەوانى شوبهاندوه به بارانيک که لهسهه يهک و بهردهوام دهباريت و له ههمان کاتدا تاريکى و ههروهکان و ههوره بروسکه ئەوانى گرتبيت و ناتوانن پيگا که بينن. لهبارهى

ئەمەوێ نموونەى قورئانى و تەفسیری ئەوان لە شوێنیکى تر باس دەکەین. ولیرەدا مەبەست ئەوەیە کە ژيان و درەوشانەوێ دلّ بە ھۆى باوەپوێ دەبیته راستى و بەدەست دیت. ھەرەك لە پاز و نیازى مەئسوردا ھاتووێ کە دەلیت: ((اجعل القرآن ربيع قلوبنا و نور صدرنا)).

واتە: ((خوايا! قورئان بکە بە بارانى بەھارى دلّەکانمان و نوورى سنگمان)) ربيع ھەر ئەو بارانەيە کە لە ئاسمان دەباریت و بە ھۆى ئەوەوێ گژوگیا دەپویت. ھەرەھا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: ((ان مما بنت الربيع ما يقتل صبط اریلم)). واتە: ((ئەوێ کە بەھار دەى پوینیت ئەو ئازەلان لە ناو دەبات و ئەو ئەوان نزیکی مردن دەکاتەو)). و ھەرەب و ھەرزیک کە لەودا یەکەم باران بباریت بە ربيع (بەھار) ناوی دەبن و بە ھۆى ئەوەى کە باران زۆر دەباریت و گژوگیا سەوز دەکات. ولّی جگە لە ھەرەب و ھەرزیک کە لە دواى زستانەوێ دیت بە بەھار ناوی دەبن و لەو ھەرزەدا دار و درخت چرۆ دەکەن و لەوان میوێ پەیدا دەبیته و گەلای داران دەردین.

دلّی زیندوو

دلّی زیندوو دلّیکه که به هیژیّت و له ودا نوری ئیمان و چرای هیدایهت وجودی هیه. ئه و به باشی ده بیستیّت و ده بینیت و بیرده کاته وه و له خالی بهرامبهردا دلّی مردوو هیه. له و پووه وه که سته می نه زانی و نه فامی زالبوو به سه ریدا. نابیستیّت و نابینیت و بیرناکاته وه خوا ده فره مویت: ﴿وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعُقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاءَ وَنِدَاءَ صَمٍّ بِكَمٍّ عَمًى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۰) واته: (نمونه می که سانی که شیرکیان کردوو وه کو که سی که که _ شوانی مه ریّت _ بانگیان لی بکات وه لی ئه وان جگه له ده نگه ده نگ شتیکی تر نه بیستن. موشریکانیش وه کو که و لال و کویره کان و چونکه ئه مانه به چاکه کاری کرداریان ئه نجام نادهن نه فام و نه زانن).

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمْعُونَ الْيَكُ أَفَانَتْ تَسْمَعُ الصَّمِّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ * وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ أَفَانَتْ تَهْدِي الْعُمَى وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یونس: ۴۳) واته: (کومه لی که له وان گوئی بو تو ده گرن، کاتی که که قورئان ده خوینی یان ئه و ئایه ته تازانه که له خواوه یه به یان ده که می، به لام

گوايه شتيك نابيستن و كهړن، ئايا تۆ دهزانی قسانی خوت بگهيهنی به گویى كهړان هر چنده تى نهگهن. و كۆمهليک لهوان _ سهيرى تۆ دهكهن _ و له بارهى تۆوه بيردهكه نهوه و دليل و نيشانهى ئاشكرای پيغه مبرايه تى تۆ ههست پيدهكهن و دهزانن و بهراستى له ئيسلام دهگهن به لام وهك ئهوهى كه شتيك نازانن و نابيستن، ئايا تۆ دهتوانى كۆيرهكان پيښمايى بكهى هر چهند نابيستن و كهه فام و نهزان بن).

﴿وَمِنْهُمْ يَسْمَعُ الْيَكُ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الانعام: ٢٥) واته: (ههنديك لهوان كاتى قورئان خویندن _ گویى بۆ تۆ دهگرن _ نهك بۆ تيگه يشتن و هيدايت، بهلكو بۆ تهعليق ليدان و گالته پيكردن. هر له بهر ئهو هۆيه ئهوانمان له سوود وهرگرتن له عهقل و فكر و گویى بى بهش كردوو وهك بليى كهړن، ئيمه پردهيه كمان له سهه دلەكانيان داناوه تا لهو تى نهگهن و له گویى كانياندا كهړيمان داناوه، تا دهنگى ئاسمانى قورئان نهبيستن. ئهگهر ئهوان ههموو نيشانه و دهليلهكانى حهق و راستيش ببيستن ئهوا باوهرى پى ناهيئن و ئيمان ناهيئن. تا كاتيک كه بۆ گوڤتوگۆ دینه پيشهوه بۆ لای تۆ دهليئن: (ئهمانه كه تۆ به سهه ئيمه دا دهخويى جگه له ئهفسانهى پيشينان هيچى تر نيه). ئهم ئايه تانه، ئاماژه به وه دهكات كه

بېباوه‌پان کاتيک که دليان مردووه و بيرناکه‌نه‌وه. و دليان سه‌بارت به هيدايه‌تي ئيلاهي هيچ جوړه بير و هزريک ناکه‌نه‌وه و گوئ کانيان راستي نابيستن و له حقيقت و راستي ناگن.

نه‌مانه به‌ته‌واوي گومپان. خوا له زماني نه‌وانه‌وه ده‌فرموويت: ﴿قُلُونَا فِي أَكْثَرِ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ (الفصلت: ۵) واته: (دهلین: دلّه‌کانمان له به‌رام‌بهر شتيک که بانگه‌يشتي ده‌که‌يت _ په‌رستني خواي تاک و ته‌نهایه _ له نيوان پوښه‌ريکدايه و نه‌وه‌ي که ده‌يليت پښي‌ناگات، و گويک‌انمان قورس و سه‌نگين، و ووته‌کاني تو نابيستن، و له نيوان ئيمه و تودا په‌رده‌يه‌کي نه‌ستور و به‌ربه‌ستيکي گه‌وره هيه، که ناهيليت ئيمه له‌گه‌ل تو له شوينيکدا کو بېته‌وه). بېباوه‌پان نه‌و په‌ردانه‌ي که له‌سهر دل و گوئ و چاوه‌کانيانه باسي ده‌که‌ن لاشه‌يان زيندووه و ده‌بيستن و ده‌بينن به‌لام، ژيانيان وه‌کو ژيانی ئارڅه‌لانه. له‌بهر نه‌وه‌ي که وه‌کو نه‌وان به هه‌ستي دهره‌ويان ده‌بيستن و ده‌بينن و ده‌خون و ده‌خونه‌وه و به‌شتي لاه‌کي و شه‌هواتي خويان خه‌ريک ده‌بن، له‌و حاله‌دا له پووي ژيانی مه‌عنه‌ويه‌وه مردوويه‌ک زياتر نين، و له‌بهر نه‌وه خوا ده‌فرموويت: ﴿وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمِثْلِ الَّذِي يَنْعَقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاءَ وَنِدَاءٍ﴾ (البقرة: ۱۷۱) واته: (نموونه‌ي که‌سانیک که شيرکيان کردووه وه‌کو که‌سيکه که _ شواني مه‌ر بيت _ بانگيان لي بکات وه‌لي نه‌وان جگه له ده‌نگه‌ده‌نگ شتيکي تر

نابېستن). ههروهها خوا له وسفیاندا دهفهرموویت: ﴿ام تحسب ان
اکثرهم یسمعون او یعقلون ان هم الا کالانعام بل هم اضل سبیلاً﴾ (الفرقان:
۴۴) واته: (نایا گومان دهبهیت که زۆرێک لهوان بهو شیویه بن که
دهبا _ ببیستن یا تیڤنهگهن، نهک ئهوانه ی که بیر و هزرو هۆشیان
نیه _ ئهمانه ههر وهک چوار پێن و بهلکو گومراتریش لهوان).

﴿ولقد ذرانا لجهنم کثیرا من الجن و الانس لهم قلوب لا یفقهون بها
ولهم اعین لا یبصرون بها ولهم اذان لا یسمعون اولئک کالانعام بل هم اضل
اولئک هم الغافلون﴾ (الاعراف: ۱۷۹) واته: (ئیمه زۆرێک له
ئادهمیزادمان دروست کردوه. له دونیادا _ پهرش و بلاومان
کردوون که سه رهنجامی ئهوان، جههنمه _ ئه مه له بهر ئه وهیه که
_ ئهوان دلێکیان ههیه که له نایاتی پێنمایى کمال _ تێناگهن
نیشانهکانی خوای و یه کتاپه رستی. نابیستن و گوێیانیکیان ههیه
که بهوان _ پووداو و به سه رهات و په ند گه لێک که ژيان دروستیان
دهکهن نابیستن _ ئه مانه له بهر ئه وه له م به شان بهو شیوه که
پێویسته سوود وهرناگرن و قازانج و زیانهکانی خۆیان له یهک
جیاناکه نه وه _ له بهر ئه وه ی که چوار پێکان له سوننه تی فیتره ت
زیاتر پێ پاناکیشن وه لێ ئه مانه پێگای توندپه وی و زۆر په وی
دهگر نه بهر _ ئه مانه به راستی بێ ناگان له خێر و چاکه ی دینا و
ئاخیره تی خۆیان). سه رنج به دن له م نایه ته ی خواره وه که خوای
گه وره ده فه رموویت: ﴿واذا مس الانسان الضر دعانا لجنبه او قاعدا او

قائماً فلما كشفنا عنه ضره مر كأن لم يدعنا إلى ضره) (يونس: ١٢)
 واتە: (كاتى كە ناپرەهەتى و بە لا و موسیبهەت دیتە سەر پىرى مروۋە
 كە نەخۆى و نە خەلكانىتر ناتوانن چارەسەرى بكەن _ چ بە
 پراكشان و چ بە دانىشتن و وەستانەوە بىت _ بۆ چارەسەر بوونى
 كىشە داواى يارمەتى و هاوكارى لە ئىمە دەكات. بەلام كاتى
 ناپرەهەتى و بەلايەك _ كە لەبەرانبەریدا بەچۆكدا هاتبوو _ بۆمان
 چارەسەر كرد ئەوا دوبارە دەگەریتەوە بۆ پىگای پىشینهى كە
 گوايا ئىمە بۆ چارەسەرى كىشەيەك كە هاتبوو بەسەرىدا
 بەدەميەوە نەهاتووین و فریای نەكەوتووین. و ئەسلەن زەرەر و
 زیانىك بەو نەگەشتووە و هیچ بەلايەكى بە سەردا نەهاتووە).
 هەندىك لە موفەسىران لە بارەى ئەم ئايەتە و ئەوانەى وەكو ئەم
 ئايەتەن دەلێن: ((هەرچەند كە خوا لەم ئايەتەنەدا. عەيب و كەم و
 كورتىەكانى مروۋفى دەرخستووە و باسى كردووە و ئەوانى
 خستۆتە ژىر ئامۆزگارىيەوە بەلام ئەم ئايەتەنە لە بارەى
 موشىركانەوە هاتوون و مەبەست لە مروۋ لەم ئايەتەنەدا هەر ئەو
 مروۋە بىباوەرەنەيە)).

كەواتە كەسى موسلمان كە ئەم جۆرە تەفسىرە دەبىستن خەيالى
 ناسوودە دەبىت و دەلێن: ((وتارى ئەم جۆرە ئايەتەنە كەسى
 موسلمان ناگریتەوە و ئەم ئامۆزگارى و بەلێن و سزايانە بۆ
 موسلمانان نین. بەلكو ئەم ئايەتەنە لە بەرامبەر بىباوەرانی عەرەب

و جووله که و مه سیحی و مه جووسییه کان و بیباوه پانی هیند و نموونه ی ئهوان پاستی پهیدا دهکات. ده بی بوتریّت که ئه م جوړه ته فسیر و باسانه، باسکردنی ده قیق نه بووه و جگه له وه هم و گومان هیچی تر نین. له بهر ئه وه:

یه که م: له نیوان که سانیك که خویان به موسلمان ده زانن باوه پدار و دوو پوه هیه. و دوو پوه کان هاتوونه ناو موسلمانان ه وه که جیگای ئه وانه خوارترین جی ترسناکی جه هه ننه مه.

دووه م: له وانه مروّ له گهل ئه وه شدا باوه پری هیه هه ندیک له دوو پوی و کوفر له وجودیدا په گی داکوتا بیّت. بهو شیوه که پیغه مبه ری خوښه ویست (ﷺ) ده فهرموویّت: ((اربع من کن فیه کان منافقا فالصا ومن کانت فیه خصلته منهم کانت فیه خصلته من النفاق حتی یدعها: اذا حدث کذب و اذا ائتمن فان و اذا عاهد غدر و اذا خاص فجر)).

واته: ((چوار سیف ته هه ن که له هر که سیکا هه بن ئه واهو که سه دوو پوی ته واهو و هر که سین که یه کیک له م سیفه تانه ی تیډا بیّت ئه واهو سیفه تیکی له دوو پوی تیډایه مه گهر ئه وه ی که ئه و سیفه ته تهرک بکات و وازی لی بهیننی و ئه وانه ش بریتین له: له کاتی قسه کردندا درو بکات. ئه گهر ئه مانه تیک له لای دابنری ئه واهو خیانه تی تیډا دهکات. ئه گهر به لنین و په یمان بدات ئه واهو په یمانه که ده شکننی. و ئه گهر شه پ بکات ئه واهو جوین و ووشه ی ناپه واهو

ده لیت)). پیغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) له م فرموده یه دا به پوونی و ناشکرای باسی دهکات که هر که سیك سیفه تیك له م سیفه تانه ی تیدا بیت لهوا سیفه تیك له دوپووی تیدایه و له فرموده ی صحیحا هاتوه که پیغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) به نه بو زه پری^۲ فرموو: ((انک أمرؤ فیک جاهلیه)) واته: ((له تودا سیفه تی جاهیلی هیه)). له حاله تیکدا که نه بو زه پ (خوای ئی پازی بیت) له راستگوترین خه لکی بوو له پووی باوه پ و خوا پرستیه وه. و له فرموده یه کی تری صحیحا فرمووی: ((اربع فی امنی من امر الجاهلیة: الفخر بالاحساب و الطعن فی الانساب و الیناسة و الاستقاء بالنجوم)). واته: ((چوار شت له ئومه تی مندا له سیفه ت و رهوشتی جاهیلیه تن _ شانازی کردن به باو باپیرانه وه. تعلیق دان و گالته کردن به خزم و کهس و کار داواکردنی باران له نه ستیره کان)).

له فرموده یه کی تری صحیحا فرموویه تی: ((لتتبعن سنن من کان قلبکم حذو الغدة، حتی لو دخلوا جحر ضب لدخلتموه قالوا: الیهود النصرای؟ قال ضمن؟)) واته: ((ئیوه له نه ریت و عاده تی پیشینان ههنگاو به ههنگاو په پرهوی ده که ن، ته نانه ت نه گهر نه وان چوونه ناو کونی مارمینلکه یشه وه ئیوه ش ده چنه ناوی. یاران (په حمه تی

نهر زه پری غه قاری (جمعه تی خودای له سور بی) یه کینکه لهو که سانه ی که یه کم جار باوه پری به پیغه مبه ر (ﷺ) ... له زانست و زهد و جیهاد و راستگوئی گرفتار و شیخلاص پر بوو (انس بن مالک و زید بن وهب له ... سداکرانی به نوبانگی نهو بوون) نه سانی ۳۲ هـ ق مالتاواپی کرد.

خوایان له سهر) ووتیان: ((مه به سستان جووله که و مه سیحیه؟
فهرمووی: که واته جگه له وان چ که سیکن؟!)).

ههروه ها له فهرمووده یه کی صحیحدا ده فهرموویت: ((الناخذ امنی
ما أخذت الامم قبلها شرا بشیر و ذراعا بذراع، قالوا فارس و الروم؟ قال:
ومن الناس الا هواء)).

واته: ((ثوممه تی من بست به بست و ههنگاو به ههنگاو
ده که ویتته شویننی ثوممه ته کانی پابردوو. واته له نه ریت و عاده تی
ئه وان لاسایی ده که ن. یاران (په حمه تی خوایان له سهر) ووتیان:
مه به ست، فارس و پومه؟ فهرمووی: مه گهر جگه له وان که سیکی تر
وجوودی هه یه؟)).

ابن ابی ملیکه ده لیت: (نزیکه ی ۳۰ که س له یارانی پیغه مبه رم
(ﷺ) بینی ترسیان له بوونی دوو پویی بچوک له خوایان هه بوو.
ههروه که له علی یان حوزیفه ی کوری یه مان (په حمه تی خوایان
له سهر) پریوایه ت کراوه ده لیت: ((القلوب اربعة: قلب اجراء فيه سراج
يزهر، فذلك قلب المؤمن، و قلب الخلف، فذلك قلب الكافر و قلب منكوس،
فذلك قلب المنافق فيه مادتان: مادة تمده، فذلك قلب الكافر اجرد فيه سراج
يزهر لاهولاء؟ من المنافق من يدعها: اذا حدث كذب و اذا أتمن فان و اذا
عاهد غدر و الايمان و مادة تمده النفاق، فارلئك قوم ظلموا عملا صالحا)).
واته: ((دلی خه لکی چوار جوړه:—

۱- دَلِيك كه بئِ گهر د بُو خوايه و له ناويدا چرايهك ههيه كه درهوشاويه . چرای باوهر و نهو دلّه باوهرداره.

۲- دَلِيك كه پيچېوانهيه و گومرايه و نوري زانست و باوهری پي ناگات. و نهو دلی بیباوهرانه.

۳- دَلِيك كه سهر ليښيواو و سهره و خواره. و نهو دلی دووږه کانه.

۴- دَلِيك كه لهيهك كاتدا دوو بهشي تيډايه. بهشي باوهر. بهشي دووږو. كه لهه جوړه دلانه، كرداری چاك و خراپ له گهل يه كدا تيكل بون. كه واته له نهجامدا هر مروقيكي موسلمان دهتوانيت له ودهسف و ستايشي باوهر له لايه ن خواوه و له سهر نه نشت و خراپي شيرك دووږوي له لايه ن نهووه سوود وهر بگريت. هه نديك له باره ي ﴿اهدنا الصراط المستقيم﴾ (الفاتحه: ۶) واته: ((خوايا! هيدايتمان بدهي بُو سهر ريگه ي راست، ده لّين: باوهر دار هيدايت دراوه به ريگه ي راست كه واته سوودي داواكردني هيدايت كه لهه نايه ته دا ههيه چيه؟ تاقميك ولام دده نه وه ده لّين: لهه نايه ته دا مه به ست لهو هيه كه خوايا! نيّمه له سهر ريگه ي راست به ردهوام بكه و بهي له ره وه. هه نديك ده لّين: (مه به ست نهو هيه كه خوايا! نيّمه له سهر ريگه ي هيدايت پابه ند بكه و يان هيدايتي نيّمه زياد بكه. ده بي بووترئ: مه به ست له هيدايت لي ره دا كار كردن به ده ستوراتي ئيلاهي و تهر ك كردني نهو كارانه ي كه نه هي ئي كردون)). مروقه له گهل نهو هشا كه باوهری به پيغه مبه ر (ﷺ) و راستي قورئان به شيوه ي ته واو و بي كه م و كوورتي هه بيت،

ديسانه وه پيويسته كرده وه يه كه نه نجام بدات كه به هۆي ئه وانه وه
بتوانيت به رژه وهنديه كانى بناسيت و له زيانه كانى دوور
بكه ويته وه. و ههروه ها فه رمان و نه هى ليكراوه كانى قورئان و
فه رموده بناسيت، و هه نديك جار له م ريگه يه دا مروؤ ناتوانيت
ته واوى مه به ست و ئه هدا فه كانى شه ريعة ت به شيوه ي راست و
دروست تي بگات. كه واته له م درندانه دا پيويستى زۆرى به
داوا كردنى هيدا يه ته له م ريگه راسته له خوا و مانه وه له سه رى.
ئاساييه هيدا يه ت به پزى راست پيويست به ناسيني دريژه ي
شتگه ليكي تره كه پيغه مبه رى خۆشه ويست (ﷺ) هينا ويه تى.
ناسيني ته وا وه تى سه باره ت به فه رمانه كانى قورئانى
په يوه سته بوونى كردار به وانه وه هه ر به و شيوه يه كه پيغه مبه ر
(ﷺ) فه رمانى پيكر دوه. ده بى بزانيه ت كه به تاك دانان و زانيه
حه ق و راستى هيدا يه ت به ده ست نايه ت. وه كه ئه وه ي له په يمانى
خوده ي بيه له حا ليكدا زۆربه ي موسلمانان ئه ويان به قورس و
نادروست ده زانى. خوا به پيغه مبه رى (ﷺ) فه رموو: ﴿اِنَّا فَتَحْنَا
لَكَ فَتْحًا مُبِينًا * لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَنِعمته
عليك ويهديك صراطا مستقيما﴾ (فتح: ٢) واته: (ئيمه سه ر كه وتنيكي
ئاشكرامان بو تو دروست كرد. مه به ست ئه مه بوو كه خوا له
گوناهى رابردوو و داهاتووت خۆش بيته و به نيعمه تى خۆي له سه ر
تو ته واو بكات و هيدا يه ت به فه رمو يته بو ريگه ي راست). له باره ي
موسا و هارون (سه لامى خويان له سه ر) ده فه رمو يته: ﴿وَاتَيْنَاهُمَا
الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (الصافات: ١١٨) واته:

(و بهو دووانه کتیبی پوښنگه‌ری _ تهورات _ مان به‌خشی و هیدایه‌تمان دان بو ریگه‌ی راست).

موسلمانان که یه‌ک باوه‌پن له‌سهر ئه‌وه‌ی که موحه‌مه‌د (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خوايه و قورئان کتیبی ئیلاهیة وه‌ی له‌گه‌ل بوونی نه‌مه‌شدا له‌ هه‌ندیک له‌ باب‌ه‌ته‌کاندا له‌گه‌ل یه‌کتر پای جیاوازیان هیه. که‌واته ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه به هیدایه‌تیکی راست و دروست هه‌نگاویان نابایه له‌سهر ئه‌و را جیاوازیانه‌ی که هه‌یانه ئه‌وا جیاوازییه‌کانیان کو‌تایی پی‌ ده‌هات و له‌ ریگه و پېبازیک که گرتوویانه‌ته‌به‌ر ده‌ست به‌ردار ده‌بوون و ده‌گه‌رانه‌وه و به‌و شته‌ی که به‌وان فه‌رمان کراوه عه‌مه‌لیان ده‌کرد. و له‌و شته‌ی که نه‌هی کراوه ده‌ستیان ئی هه‌ل‌ده‌گرن. به‌لام به‌م شیوه نین که‌واته هه‌موو له‌سهر حه‌ق نین و پیاو چاکی راستی که‌سانیکن که خوا ئه‌وانی به ریگه‌ی راست هیدایه‌ت کردووه و گه‌وره‌ترین هیدایه‌تیا، هه‌ر ئه‌م داواکردنه‌یانه که له‌ نویره‌کانیاندا ئه‌لین: ﴿اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ ئه‌وانه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌یانزانی که به‌رده‌وام پیویستی و نیازمه‌ندن به‌ ده‌رگای خوا بو هیدایه‌ت به‌ره‌و ریگای راست. هه‌موو کات له‌سهر ئه‌م پارانه‌وه‌یه به‌رده‌وامیان هه‌بوو تا ئه‌وه‌ی که له‌ پیزی پیاو چاکانی خوا ژمی‌ردان.

سه‌هل بن عه‌بدوللا تستری (ره‌حه‌مه‌تی خوای له‌سهر) ده‌لّیت: «هیچ ریگه‌یه‌ک نزیک‌تر به‌ خوا نیه له‌ ده‌ربرینی نیاز و پیویست به‌بیت. خوايه‌ک له‌ رابردودا مروّقی هیدایه‌ت داوه _ پیویسته که بو نیستا و داهاتووش بو مانه‌وه له‌ هیدایه‌ت داوای یارمه‌تی ئی

بكریت _ ئەمه مانای په یقی كه سیکه كه ده لیت: خوايا ئیمه بۆ
 سه ر ینگه ی راست هیدایهت بهرموو له سه ری وهستاومان بکه.
 كه سیک كه ده لیت خوايا هیدایهتی ئیمه زیاد بکه، مه بهستی هه مان
 مه فهمه كه پیشتر باسما ن له باره یه وه کرد. هه موو هیدایه تیك چ
 له رابردو چ له ئیستا و چ بۆ داهاتووش له ژیر ئیراده یی خوادا
 بووه و هه یه، كه واته مروّ ده بی زانستیك كه خوا پیی به خشیوه
 کاربكات تا بتوانیت هیدایهتی ئیلاهی له ئیستا و داهاتوودا بکاته
 نسیبی خوی. خه لکی هه موو پیویست و نیازمه ندی ئەم
 پارانه وه یه ن. له بهر ئەوه خوا ئەم پارانه وه یه ی له هه ریه ك له
 نوێژه كاندا واجب کردووه. کاتیک كه هیدایهت به ینگای راست بۆ
 مروّ به ده ست هات ئیتر هاوکاری خوا و پوژی پر به ره كهت و
 ئەوه ی كه نه فسی ئەو به شوینی سه رفرازی و سه رب لندی دائمی دایه
 بوی جی به جی ده بیست. و جولان له پیی دلدا به خوا و گه یشتنی
 به كه مالی مه عنه وی له مه رجی هیدایهتی حه ق تعالی و به رده وامی
 مروّ له م ینگایه دا سه ركه و تنه.

ژیانی دل

دہبی بزانریت بہو شیوہ کہ ہندیک وادادہنیں کہ ژیان بریتہ
 لہ ہست و جولان و ئیرادہ یان تہنہا بریتہ لہ زانست و
 دہسہلات. بہو شیوہ کہ حسن بصری و خہلکی تر لہ بارہی ژیانی
 پەرہردگار وتویانہ راست نیہ. بہلکو ژیان وسفیکہ وہستاو و
 مہرجیکہ بۆ زانست و دہسہلات و ئیرادہ لہ پیویستیہکانی
 نہوانہدا. کہواتہ ہەر زیندہوہرێک شعور و تیگہیشتن و ئیرادہ و
 دہسہلاتی ہہیہ لہسەر کرداری ہلبژێردراوی خوی. و ہەرشتیک
 کہ زانست و ئیرادہ و دہسہلات ہبیئت لہسەر کرداری
 ہلبژێردراوی ئەوا زیندوہ.

شہرم و حہیاش لہ ژیانہوہ سہرچاوی گرتوہ و دلی زیندوہ
 دہبیئتہ ہوی ئەوہی کہ خاوەنہکە ی زیندوہ و شہرم و حہیای
 ہبیئت و لہ ئیشہ خراپ و ناپہسەندەکان دوور بکەویتیہوہ. کہواتہ
 نگەر دل زیندوہ بیئت ئەوا دہبیئتہ پیگر لہ بہردہم ئیشہ خراپ و
 ناپہسەندەکان کہ دہبنہ ہوی بی کەلک بوون بہو شیوہ کہ
 پیغہمبەر (ﷺ) دہفہرمووی: ((الحیاء من الایمان)) واتہ: ((شہرم و

حهيا له باوهږهويه)). ههروها دهفرمووئ: ((الحياء و العي شعتان من الايمان و البنداء و البيان شعتان من النفاق)) واته: ((شهرم و حهيا و كهه قسه كردن، دوو بهشتن له باوهږ و قسه گوتن به ناږهوا و زور بليي، دوو شتن له دووږوي)).

مروقي زيندوو به پيچهوانه ي مروقي مردووه، نهوه ي كه دهبيته هو ي نازار و نهشكه نجه ي له خو ي دوور دهكاتوه له حاليكدا مروقي مردوو و هيچ جووله يه كي نيه و ناتواني ت شتيك له خو ي دوور بخاته وه و له كار كه وتوو بي توانا و بي بهره له شادمان ي و تازه گهري ژياندايه. كه واته دليك كه له كار كه وتوو و بي توانايه له بهرامبر شادمان ي ژيان ووشك بووه و له ناويدا ژيانيك وجود ي نيه وهكو زهوييه كي ديمه كه كي لانيشي هيچ كاريگهرييه كي نيه _ به پيچهوانه ي زهوي سهوز و بهر ناو كه كي لاني دهبيته هو ي له ناو بردني نهو _ كه واته خراپيه كان له سهر دلي زيندوو كاريگهريان دهبيت و نهو دلّه زيندوو به پيچهوانه ي دلي مردووه و بي حهيايي كه نه ژيانيك ي هيه و نه باوهږيك كه ببيت په ږيگر له بهرده ميده. دهسه لات و نيراده دهبنه هو ي بهر بهست بو نه نجامداني كار خراپ و نا په سنده كان. ته نانه ت دليك كه زيندوو له گه ل مردني لاشه يدا هر ده تواني به زيندويي بميني ت و به خيليه ك به چاكي پوچ له لاشه نيشانه ي مردني نهو دلّه نيه. بهو شيويه كه خوي گه وړه دهفرمووئ: ﴿ولاتقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات

بل احياء ﴿البقره: ۱۵۴﴾ واته: (و به كهسانيك كه له ريځاي خوا دهكوژين، دلين مردوه بهلكو ئهوان زيندوون). و له شوينيكى تردا دهفرموويت: ﴿ولا تحسبن الذين قتلوا فى سبيل الله امواتا بل احياء﴾ (ال عمران: ۱۶) واته: (وكهسانيك كه له ريځاي خوا دا دهكوژين به مردوى دهزانن نهخير، بهلكو ئهوان زيندوون). له گهال ئهوه شدا كه ئهوان مردوون و دهكهونه ژير پاقهى ئهه نايه تانهوه: ﴿كل نفس ذائقة الموت﴾ واته: (هر نهفسيك دهبي تامى مردن بچيژي). و ﴿انك ميت و انهم ميتون﴾ (الزمر: ۳۰) واته: (ئهى محمه ﷺ تو دهمرى و ئهوانيش دهرن). و ﴿وهو الذى احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم﴾ (الحج: ۶۶) واته: (خوا كهسيكه كه ژيانى به ئيسوه به خشيوه و دوايى دهتان مرينى و پاشان زيندووتان دهكاتهوه).

كه واته مهرگى ئاسايى به ماناي جيا بوونهوهى پوڅ له لاشه له گهال مهرگى ئاناسيى كه له ناو چوونى ژيانه به تهواوهتى كه پوڅ و لاشه به جياوازي هيه. هر وهك خهويش جوړيكه له مهرگه و دهلين مردنه. له حاليكدا له هر يهك لهم دوانه جوړيك مهرگه به عنى مهرگ به ماناي جيا بوونهوهى پوڅ له لاشه و مهرگ به ماناي خه، ژيان و جووډى هيه. له يهكيكياندا ژيانى معنهوى و له يهكيكى ترياندا ژيانيكى راستى خوځى هشار داوه. هر وهك خوا دهفرموويت: ﴿الله يتوفى الانفس حين موتها و التى لم تمت فى

منامها فيميك التي عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى ﴿ (الزمر: ٤٢). واته: (خوا پۆحه كان له كاتي مه رگي مروقه كان و خه وتني ئه وان هه ل ده گري ت. پۆحي كه سانيك كه فهرمانى ئه وانى ده ركردوه هه ل ده گري ت و پۆحي كه سانيك كه ئه جه لى خاوه نه كه يان نه ها تووه ده گه ري ته وه بۆ لاشه كانيان تا كاتي ديارى كراو كه كو تايى به ته مه نيان دي ت).

له بهر ئه وهى كاتي ك كه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) له خه وه هه ل ده ستا ئه مهى ده وت: ((الحمد لله الذى أحياناً بعد ما اماتنا و اليه النشور)) واته: ((سياس و ستايش بۆ خوايه ك كه له دوايى ئه وهى ئي مهى مزاند دوباره زيندووى كر دينه وه و به ره وه ئه وه ده گه ري نه وه)). له فهرموده يه كي تر دا ده فهرمو وي ت: ((الحمد لله الذى روحى و عافانى فى جسد و اذن لى بذكره و فضلنى على كثير ممن خلق تفضيلاً)) واته: ((سياس بۆ خوا كه دوباره پۆحي بۆ گه پاندمه وه و سه لامه تى به خشى به لاشه م و پي ئى زي كر و يادى پي به خشيم و گه وره يى و چا كى پي دام له زوريك له دروستكرا وه كانى)).

هه ر كاتي ده چوويه سه ر جيگا بۆ خه وه دهى فهرمو و: ((اللهم أنت خلقن نفسى و انت توفاها، لك مماتها و معياها، ان امسكتها فارصمها، و ان ارسلتها فاحفظها بما تحفظ، به عبادك العالمين)) واته: ((ئهى په ره رديگار! تۆ منت دروست كردووه و ده ري ئنى مردن و زيندو و بوونم بۆ تۆيه و ئه گه ر نه فسمت گرت ئه وا په حمى پي بكه و ئه گه ر

دوبارە ئەویشت گەران دەوہ ئەوا لەو بە ھۆی ئەو شتەوہ کە بەندە
چاکەکارەکانت پێ دەپاریزی بپاریزە)) و دەفەر موویت: ((بسمک
اللھم أموات و أحیاء)) واتە: ((پەروردگارا! بە ناوی تۆ دەمرم و
زیندوو دەبمەوہ)).

بەشى دووهم:

بەخیلى

لە

نەخۆشییەكانى دلە

◆ دلہ نہ خوشہ کان ◆

بەخیلی لە نەخۆشیەکانی دلە

بەخیلی: یەعنی کینه بەرامبەر بە کەسیک و حەز کردن بە لە ناو چوونی ئەو نعیمة و دەستکەوتانەی کە دەستی کەوتوون. هەندێک ووتویانە بەخیلی هەر بەو زەحمەتە و پەنجە دەوتریت کە کەسیک لە کاتی بەخەبەر بوون لە حاڵی کەسیک کە گوزەرانی باشی بوو. هەر وەها ووتویانە: بەخیلی یەعنی ئارەزووی لە ناو چوونی نیعمەت لە خەڵکانی تەربیی ئەوەی ئەو نیعمەتە بۆ خۆی ئارەزوو بکات. بە پێچەوانەی بەخیلی چاکە، کە بریتیە لە ئارەزوو کردنی نیعمەت بۆ خۆت بێ ئەوەی ئارەزووی بە لەناو چوونی ئەو نیعمەتە بیت لە خەڵکانی تەربیی. کەواتە بەخیلی هەر ئەو بوغز و پەنج و بۆق ێ بوونەیه کە بەینی چاکی حاڵ و گوزەرانی کەسیک کە چاوی تێبڕاوە بە کەسیک کە چاوی بڕیوەتە ئەو تێک دەدات.

جۆرهكانى بەخىلى

۱ ناپەرحەتى و پەنجە پۇ بوون بە ھۆى نىعمەتتەك كە دراوہ بە يەكەك ئەم بەخىلىيە خراپ و ناپەسەندە. لەم حالەتەدا كەسى بەخىل پقى لە كەسەك دەبىت كە بەخىلى پى دەبات و ھەروەھا بە بىنىنى ئەو تووشى ناپەرحەتى دەبىت و ئازارى پى دەگات و ئەمە بە شىوہى نەخۆشى لە دلەدا دەمىنەتەوہ و ئەگەر بىنىت كە ئەو نىعمەتە لەو كەسە گىراوہتەوہ ئەوا پى خۆش دەبىت. ھەرچەندە كە بۇ ئەو لە پووى ماددىەوہ سوودىكى نەبىت. ھەر ئەمە بۇ ئەو بەسە كە دلى سوكنايى بىت و ئىتر ھەست بە ئازار و ناپەرحەتى نەكات. ھەلبەتە دەبى بزانرىت كە ئەم ئازار و ئىشە بۇ ھەمىشەيى لەناو ناچىت بەلكو وەكو نەخۆشىە كە ئىشەكەي بە چارەسەركردنى بۇ ماوہيەك دادەمركىت و نەخۆشىەكەي ھەر ماوہتەوہ. لەبەر ئەوہ ئەم بوغزە و ناپەرحەتيەي ئەو بەرامبەر بە نىعمەت و بەخششەكانى خوا بە بەندەكانى جۆرىكە لە نەخۆشى و لەوانەيە دوبارە بەرامبەر بە كەسىكىتر بگەرپتەوہ. و ئەمە كۇتايى چارەپەشى و زيانكارىيە.

۲ كەسى بەخىل گەورەي كەسەك كە بەخىلى پى دەبات لەسەر خۆي بە ناپەسەندى دەزانىت و ھەز دەكات بى ئەوہى شتەك لە

که سیک که به خیلی پی دهبات (به خ لیکراو) کهم بیتهوه نهویش
وهکو نهو کهسه بیت یان گه وره تر بیت لهو. نه مهش جوړیکه له
به خیلی و هه روه ها پیښی دهوتری به خیلی به چاکه.

هه روه ها پیغه مبهری خوښه ویستمان هه زره تی محمده (ﷺ) له
هه رموده یه که (متفق علیه) که له عه بدولای کوړی مه سعود و
عه بدولای کوړی عومه (په حمه تی خویان له سهر) پړای بووه
نهوی به به خیلی ناو بردووه: ((لاحسد الا فی اثنتین رجل اتاه الله
الحکمة فهو یقضى بها ویعلمها و رجل اتاه الله مالا وسلطه علی هلکة فی
الحق)) واته: ((به خیلی جگه لهم دوو شته پړوا (شهرعی) نیه:
پیاویک که خوا زانست و حکمه تی پی به خشیوه و بهو دادوهری
دهکات و زانست و زانیاری فیری خه لکی دهکات. که سیک که خوا
مال و سامانیکی پی به خشیوه و نهوی موسه یتهر کردوه به سهریدا
تا نهو مال و سامانه له پړی هه قدا سهر ف بکات)).

گیړانه وهی عه بدولای کوړی عومه (په حمه تی خوی له سهر) بهم
شیوه یه: ((لاحسد الا فی اثنتین رجل اتاه الله القرآن فهو یقوم به اناء اللیل
و النهار و رجل اتاه الله مالا فهو ینفق منه فی الحق اناء اللیل و النهار)).
واته: ((به خیلی جگه لهم دوو شته دا پړوا (شهرعی) نیه. پیاویک که
خوا قورئانی پی به خشیوه و به پوژ خه ریکی خویندن و کارکردنه
بهو. پیاویک که خوا مال و سامانیکی پی داوه و نهویش شهو پوژ
خه ریکی به خشینیه تی له پړی خوادا)).

که واته ئهم جوړه به خپليه که له ودا له ناو چوونی نیعمه تی له
یہ کیکیتر داوا نه کات، به لکو نه ویشی بو خوی ئاره زوو بکات
کیښه ی تیډا نیه. نیمامی بوخاری له نه بو هورهیره و^۴ که
پیغه مبر (ﷺ) فرموویه تی: ((لاحسد الا فی اثنتین رجل اتاه الله
القران فهو یقوم به اناء اللیل و النهار فسمعه رجال فقال: یالیتنی اوتیت
مثل ما اتی هذا فعلت فیہ مثل ما یعمل هذا و رجل اتاه الله مالا یهلک
فی الحق فقال رجل: یالیتنی اوتیت مثل ما اوتی هذا فعلت فیہ مثل ما
یعمل هذا)). واته: ((به خپلی جگه له م دوو شته په وایه: یہ کیک له
بارہی پیاویک که خوا قورئانی پیداو و نه و شو و پوژ خه ریکی
خویندنه وهی بیت. ههروه که سیکی تر گوئی له خویندنی قورئانی
نه و بیت ده لئین: خویا! خوژگه وه و نه و شته ی که به و پیاو و
به خشیوه به منیشت بخشی با، تا منیش وه کو نه و قورئانم
بخویندایه ته وه. و پیاویک که خوا مال و سامانیکی پی به خشیوه و
نه و له ریگه ی حق و راستیدا سهر فی ده کات. که سیکیتر ده لئیت:
خویا! خوژگه وه کو نه و شته ی که به و پیاو و به خشیوه به
منیشت به خشی با، تا منیش وه کو نه و کار و کردارم نه نجام
بدایه)).

۴_ ابو هريره، عبدالرحمن کوری دوس یمانیه که چندان فرموده ی زور له پیغه مبر (ﷺ) و نه بویکر و
عومر (رهزا و په حمتی خویان له سر) گنپاوه ته وه سه عیدی کوری میب و به شیر ی کوری نه یک یشی له
ابوهریره فرموده ی زور یان گنپاوه ته وه. نه و له هه مو هاره له به پزده کان فرموده ی زور تری گنپاوه ته وه و
له سالی ۵۸ هـ ق دا مالشواپی کرد.

كهواته پيغه مبهري خوۆشه ويست (ﷺ) به خيلى تهنها لهم دووشتهدا به رهوا (شهرعى) داناوه. و زانايان ئەم جوړه به خيلى به چاكه (غبطه) ناوى دهبن. كه بريتيه له داوا كردنى نيعمه تيك كه خوا به يه كيكيترى داوه بئ نه وهى ئاره زوى له ناو چوونى نيعمه تى نهو كه سه بكات.

ليزه دا نه گهر پرسىار بكرىت بوچى به (غبطه) به خيلى به چاكه دهوترىت به خيلى له حالى كدا كه مروۆ حەز دهكات خوا نيعمه تيكى زورى پئ بدات؟ له وه لامدا دهبن بوترىت خالى دهست پئ كردنى ئەم حەز ليكرده به هوى بينين و كاريگهري نهو نيعمه ته بووه له سهركه سيك كه له بينينيدا ههستى به ئيش و نازار كردووه. و نه گهر نهو نيعمه تهى جگه له غهبرى خوى نه بينيايه نهوا هيچ كات ههستى به پئويستى نهو نه ده كرد، كهواته كاتيك كه سهركاوهى ئەم ههسته و ئەم حەزو و ئاره زووه بهم شيوه بووه، نهوا بو نهو ناويك جگه له به خيلى ناتوانيت ببيت. به لام نه گهر كه سيك حەزى كرديت كه خوا بئ نه وهى درگاي رهحمه تى له سهركه سيك به ههستى و نيعمه تى لهو بگريته وه، و به ويش نيعمه تى بهه خشيت نهوا به مه ناوترىت به خيلى. به لكو ههستى پئويستى به نيعمه تيك كه نهوى له خواى خوى داوا كردووه و زوريك له خهلكى به جوړى دووهم له به خيلى، به جوړيك له تاقىكرده وه و نازمايش ناو دهبن. ههروهها خوايش دهيه ويت كه مروۆ جوړى دووه مى

به خيلى هه بيټ نهك جوړى خراپ و ناپه سهندى يه كه م. شايانى وه بيره نانه وه يه كه نه مه به جوړيك له (پكه بهرى پيشبهركى كردن له به ده ست هينانى خيرو چاكه) ش ده وتريت. كه له ودا دوو كه س بو گه يشتن به خير و چاكه پكه بهرى ده كن و هر دوو كيان قه سدى سه ركه و تنيانه و ده يانه ويټ كه له درگاي خوا نزيكتر بښه وه.

پيشبركى و پكه بهرى له پښه شه رعيه وه گرفتى نيه به لكو پاداشتي پريزى ده گيرئ. هه روهك خوا ده فهرمو ويټ: ﴿ان الابرار لفي نعيم * على الارائك ينظرون * تعرف في وجوههم نضرة النعيم * يسقون من رحيق مختوم * ختامة مسك * وفي ذلك فليتنافس المتنافسون﴾ (المطففين: ٢٢-٢٦) واته: (بئى گومان چاكه كاران له نيوان جوړه ها نيعمه ت و خوشيه بئى كوټاكانى به هه شت دهن، له سه ر كورسيه گه وره و به شه كوكان پال ده دهنه وه _ و له جوانيه كانى و نيعمه ته زوره كانى نه ويټ ورد دهنه وه _ خوش و سه ر سه وزى و چالاكى نيعمه ت له سيماياندا ده خوښتته وه و به وان شه رايبكى پاك و بئى گهر د دريت كه نه ده ستى ليدراوه و نه سه رى به ستراوه، خوشى و سه رى نه وان له ميسكه. پيشبركى كه ران ده بئى بو به ده ست هينانى نه م _ جوړه شه رابه و نيعمه ته كانيتري به هه ست _ له گهل يه كتردا پيشبركى و پكه بهرى بكن و پيشى يه كتر بكون). له م نايه ته دا خوا به پيشبركى كه ران و سوبقه ت گره كان ده فهرمو ويټ بو به ده ست هينان و گه يشتن به

نیعمه ته دایمه کانی به هه شت له گه ل یه کدا پیښېرکې بکه ن نه ک بو
 به ده ست هی نانی دنیای بپاوه و له ناو چوو. و ئه م چه مکه له گه ل
 له رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) یه کده گریته وه که تیدا له به خیلی
 بردن نه هی کردووه مه گه ر له دووشتدا: یه کئ ئه وه که خوا زانستی
 به که سیك به خشيوه و ئه و که سه به زانستی خو ی عمه ل ده کات و
 ئه و زانسته ش فی ری خه لکی ده کات. دووم ئه وه که خوا مال و
 سامانیکی به که سیك به خشيوه و ئه و که سه ش ئه و مالّه له پړی
 خوا ده به خشیت، به لام که سیك که زانستی پئ به خشر او ه که نه
 عمه لی پئ ده کات و نه خه لکیتیش فی ر ده کات یان مالیکی
 پئ دراوه و له پړی خوا نایبه خشیت، نرخ و به های به خیلی نیه و
 نابیت نارزووی گه یشتنی به وه ه بیت له به ر ئه وه گه یشتنی به وه
 خیریکی نیه جگه له سزا و به دبه ختی. هه روه ها سه ر په رشتی و
 به رپر سیاره تیه که به که سیك ده سپی ر دیت و ئه ویش به داد په روه ری
 و زاناییه وه له به رامبه ر ئه وه وه ه ول ددات و ئامانه ت
 ده گه ینیته وه ده ستی خاوه نی و حق و به رپر سیاره تیه که به و
 شیوه که هیه ئه نجام ددات و له نیوان خه لکیدا به کتیبی قورئان
 و له رمووده بریار ددات ئه و ا پله یه کی به رزی هیه. وینه ی ئه و
 ره کو مواهیدیکه که له جیهادیکی گه ورده ا بیت. چونکه نه فسی
 به شه ری به و شیوه یه دروست کراوه که سه باره ت به که سانیک که
 له نازار و نار ه حه تیه کی زور دان به خیلی نابات. هه ر له سه ر ئه مه یه

که پیغه مبهري خوشه ويست (ﷺ) باسی موجهیدی له پڼگه ی
 خوادا له فهرموده کانی به خیلی نه هیناوه له بهر نه وه که سی
 موجهید له ودها ناپره حتی و نازار یکدایه که گهره ی و پاداشتی
 زیاتره سه بارهت به که سینک که مالی له پئی خوادا ده به خشیت و
 یان زانسته که ی فیږی خه لکی ده کات چونکه نه م دوو تا قمه
 دوژمنیان نیه که فشار بخاته سهریان و تووشی نازار و ناپره حتی
 بېن. و نه گهر نه وانیش له پئی بلاو کړدنه وه ی مال و زانستیان
 دوژمنیان بو په یدا ببیت نه و خیر و پاداشتی نه وانیش زیاد
 ده کات. ههر وهک پیغه مبهري خوا (ﷺ) باسی که سی نویژ که ر و
 پوژووگر و چه کهر دا له فهرموده کانی به خیلی ناوی نه هیناون
 له بهر نه وه نه م جوړه کرداره گهرانه له پوی کو مه لایه تی بو مروا
 به قه دهر به خشین و فیږ کړدنی زانست سوو دیان نیه به خیلی بردن
 زیاتره سه بارهت به پوست و پله و پایه و کورسی پوو ددهات نه که به
 هو ی خواردن و خوار دنه وه و پو شاکه وه له بهر نه وه پیغه مبهري
 خوا (ﷺ) به خیلی سه بارهت به خاوهن مال و سامان و زانست به
 شهرعی دانا به مهر جیک به شیوه ی (غبطه) به خیلی به چاکه بیت.
 چونکه نه م دوو که سه هه میشه له نیوان خه لکیدا پریز و حورمه تی
 زوریان هه یه. و بهرده و ام گروپیکی په راویز خراو له خه لکی بپراوه
 و زانا و سه رمایه داران ده بینن. زانا خوړاکی پوچ و دهر وون به
 خه لکی ددهات و خاوهن مال خوراکی لاشه به خه لکی ددهات و له

هەر دوو حاله که دا خه لکی پښوېستیان پښيانه. ههروه خوا دهه فرمویت: ﴿ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منارزقا حسنا فهو ينفق من سرا و جهر أهل يستون الحمد لله بل اكرهم لا يعلمون﴾ * و ضرب الله مثلا رجلين أحدهما أنكم لا يعدو على شيء وهو كل على مولاہ اینما یوجه لایات بخیر انما یوجد هل یستوی هو ومن یامر بالبدل وهو على صراط مستقیم﴾ (النمل: ۷۵-۷۶) واته: (خوای گه وره به شیوهی نمونه دهینیته وه که توانای به سهر هیچ شتی که دا نیه و _ له به رامبر نه وه وه _ مروښکی باوه ږدار _ به نمونه دینیته وه که پوښکی حه لالی پاکیزه ی پښي به خشر او وه و نهو به شار او وه ناشکرا له و پوښه دا ده به خشیت نایا نه وانه وه کو یه کن. سو پاس کردنی خوا سزایه _ که نیمه ی کردو ته به نده ی خو ی نه که به نده ی به نده کانی خو ی _ و به لکو زوړیک له وان نازانن جیاوازی په و ا و نارپه و ا چیه). خوا دوو کهس به نمونه دینیته وه که یه کیک له وان به لالی له دایک بووه و توانای نه نجامدانی هیچ ئیشیکي نیه و بوو ته سه رب ار بوو خاوه نه که ی و بوو ههر جیگایه کی بنیریت سوو دیکي نیه. نایا نه م جوړه کهسه وه نهو جوړه کهسه وایه _ کریکار و نان په یداکه ر و هه مووی خیر و بهر که ته و بهر ده و ام خه لکی بوو دادپه روه ری و یه کسان ی بانگهښت ده کات و له سهر ږنگای راست و دروستدایه.

نمونه ی یه که م: خوا له م نمونه یه دا زاتی پاک و پیروزی خو ی له گه ل نهو شه ریکانه به راورد ده کات که خه لکی له به ندایه تی

کردندا به نډايه تی بو ده کهن. شریکان و بتانیك كه هیچ دهسه لاتیکیان نیه له سهر كرده وهی چاك و یان قسانی به سوود. ئایا كه سیك كه براوهی كه سیكیتر بیټ و توانایی نه بیټ له سهر هیچ ئیشیك له گهل كه سیك كه خوا مال و سامانی پی به خشیوه و ئه ویش له مال و سامانهی له پړی خوا ببه خشیټ وهك یه كن؟! كه واته خوايه كه كه توانای چاكه گه یاندنی هیه به به نډه كانی چلون وهكو دروستكراویكی سست و بی توانایه كه توانای نه نجامدانی هیچ ئیشیكی نیه؟ چوڼ ده توانریت كه دروستكراویك و ابكریته شهريكي خوا؟ نه سلن شتگه لیكی وا مه حال و باوهر پی نه كراوه.

نمونه ی دوهم: دیسان خوا له نمونه یه دا زاتی پاك و پیروزی له گهل نهو شریكانه به راورد دهكات كه خه لكی له به نډايه تی كردندا به نډايه تی بو ده کهن. شریکان و بتانیك كه ناتوانن قسه بكهن و بیركه نه وه. ئایا كه سیك كه لاله و ناتوانیت بیركاته وه و توانای نه نجامدانی هیچ ئیشیكی نیه و كه وتوته سهر شانی خاوه نه كه ی و ههر كاتیك كه بینیرن به دواي ئیشیكدا ناتوانیت نه نجامی بدات و هیچ سوودیكی نیه. وهك كه سیكه كه زانایه و دادوهر و خه لكی به ره و پړی راست و دادپه روهری بانگ دهكات و خوښی له سهر پړی راست توند وه ستاوه؟ كه واته چی دهلین كه به نډه یه كی وا له گهل خوايه كه كه زانا و دادپه روهره و به

توانا له نهمرو نه همی و دروستکهری ږنگای راسته، بکه نه هاوہلی (شړیک). خوا د هغه رمویت: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ۱۸) واته: (خوا) به پیشانندانی دنیای بوون به شیوهی تهنه و په یوه ست بوو و نیزامیکی تهنه و بی هاوتا، به پراکتیکی _ شاهیدی دودات به وهی دروست کهریک جگه له ونیه و نهو _ له ئیشه دروستکراوه کانی خوئی _ دادپه روهی دهکات. و فریشته کان و زانا کان شاهیدی دودن که جگه له و دروست کهریک نیه. و نهو به توان و به حکمه ته). ﴿إِن رَّبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (مود: ۶۵) واته: (بی گومان، خوای من له سهر ږنگای راستدایه). نه خیر هه رگیز، خوا له گهل بتان و شریکانی په ست و لاواز و بی نرخ قابیلی به اورد نیه. هر له بهر نه دوو نیعمه ته هاتبوو که خه لکی خیزانی عه باسیان (پرحمه تی خوای له سهر) به گوره و به ږیز دانا بوو. له بهر نه وه له و خیزانه دا عه بدولای کورپی عه باس (پرحمه تی خویان له سهر) هه بوو که قورئان و فهرموودهی فیری خه لکی ده کرد و برایه کی تری خواردنی به خه لکی دودا. بویه خه لکیش نه وانیان خوښه ویست.

هه روه ها کاتی که معاویه (پرحمه تی خوای له سهر) خه لکی دودی که نه حکام و مه ناسیکی (مناسک) حه جی خویان له هاوہلی به ږیز: عه بدولای کورپی عومه ر (پرحمه تی خوای له سهر) ده پرسین

و نه ویش وه لّامی دده دانه وه، ووتی: سویند به خوا ئه مه شه ره فیکی گه وره یه که خوا به عه بدولّای به خشیوه. گپردراوه ته وه که ئیمامی عومهر و ئیمامی نه بوبه کر (په حمه تی خویان له سهر) هاتووه ده لیّت: ((امرنا رسول الله ﷺ) ان نتصدق فوافق ذلك مالا عندي فقلت: اليوم اسبق ابابكر ان سبقتة يوما، قال فجئت بتصف مالي، قال فقال لي رسول الله ﷺ) ما ابقيت لاهلك؟ قلت: مثله، واتى ابوبكر رضى الله عنه بكل ما عنده، فقال له رسول الله ﷺ) ما ابقيت لاهلك؟ قال: ابقيت لهم الله ورسوله، فقلت: لا اسابقك الى شىء ابدا) واته: ((پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ) نه مری کرد پیمان که بو جیهاد کردن له پئی خوادا مال و سامان بهینین. منیش مال و سامانیکم هه بوو و به خوّم ووت: نه گهر بو پوژیکیش بووه له نه بوبه کر (په حمه تی خوی له سهر) پیش بکهوم، نه مپو ده کهومه پیش. بویه نیوهی مالیک که هه م بوو برده مه خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ) پیغه مبه ریش ﷺ) فه رمووی: شتیکت بو خیزانه کهت به جی هیشتووه؟ ووتم: نیوهی ماله کهم بو ئه وان داناوه. لهو کاته دا نه بوبه کر (په حمه تی خوی له سهر) هه موو ماله کهی هیئا. پیغه مبه ر ﷺ) پی فه رموو: شتیکت بو خیزانه کهت به جی هیشتووه؟ ووتی: خوا و پیغه مبه ره کهیم ﷺ) بو ئه وان به جی هیشتووه. ووتم: نه ی نه بوبه کر! ناتوانم هیچ کات له نه نجامدانی شتیکدا پیشت بکهوم)). نه وهی که عومهر (په حمه تی خوی له سهر) نه نجامیدا جوړی

پیشبرکئی بوو له کارى خير و به خيلى به چاکه راست بوو. وه لى
 نه بوبه کر (پرحمه تي خواى له سهر) هه ميشه گه وره يى هه بوو
 سه باره ت به عومهر (پرحمه تي خواى له سهر) و نهو پيوستى به
 (غبطه) به خيلى به چاکه نه بوو له م پووه وه هيچ کات به حال و
 وه زعى که سيک به خيلى نه ده برد.

پيغه مبهري خوا موسا (سه لامى خواى له سهر) له کاتى به رز
 بوونه و هدا (مىحراب) دايه حالى کوتايى پيغه مبهران (خاتم)،
 به خيلى به چاکه ي کرد. تا نهو شوينه ي که بهو شيوه
 گيژدراوه تهو: ((بکى لما تجاوزه النبى ﷺ)) فقيل له: ما يکيل؟ فقال:
 ابكى لان غلاما بعث بعدى يدخل الجنة من امنه اكثر من يدخلها من
 امتى)) واته: ((کاتيك که پيغه مبهري ﷺ)) له ته نيشت موسا وه
 (سه لامى خواى له سهر) تى پهرى موسا (سه لامى خواى له سهر)
 گريا. ووتيان: بوچى ده گريت؟ ووتى: له بهر نه وجه وانىک دواى من
 بووه به پيغه مبهري ﷺ) ژماره ي که سانىک که له ئومه تي نهو ده چنه
 ناو به هه شت له ژماره ي که سانى ناو ئومه تي من که ده چنه ناو
 به هه شت زياترن)). بوخارى و موسليم رپوايه تيان کردووه.

له نيوان هاوه له به ريزه کانى پيغه مبهري ﷺ) که سانى تريش
 وهک ابو عبيده ي جراح (پرحمه تي خواى له سهر) و نموونه ي وهک
 نهو هه بوون. که ته نانه ت له م جوړه به خيلى که نه کردنى باشته
 واته به خيلى چاکه دوور ده که وتنه وه چونکه پله و پايه ي نهوان

گه وره تر و بهرتر بوو له وهی که به که سیکیتر به خیلی ببهن و هر له بهر نه مه یه که ابو عبیده (رحمه تی خوی له سهر) شایسته یی نه مانه تداري ئومه تی به ده ست هیئا له لایه ن پیغه مبهروه (ﷺ) و ههروه ک پیغه مبهر (ﷺ) نه وی به نه مینداری ئومه ت ناو ده برد.

که واته که سیکی نه میندار که له خویدا هیچ جوړه ترس و ههستی که بهرام بهر به که م و کوپی نه مانه تی نه بیټ له گه ل که سی که له خویدا هه ست به که م و کوپی له نه مانه تدا ده کات له پیشته ر.

له فرموده یه کدا که ئیمامی احمد بن حنبل گپړاوه یه تیه وه انس بن مالک (رحمه تی خویان له سهر) ده لیټ: ((کنا یوما جلوسا عند رسول الله ﷺ)) فقال: يطلع عليكم الان من هذا الفج رجل من اهل الجنة قال فطلع رجل من الانصار ينظف لحية من وضوء، قد علق نعلية في يدة الشمال فسلم. فلما كان الغد قال النبي (ﷺ) مثل ذلك، فطلع ذلك الرجل على مثل حاله، فلما كان اليوم الثالث قال النبي (ﷺ) مثل ذلك، فطلع ذلك الرجل على مثل حاله)) واته: ((پوژیک له خزمه تی پیغه مبهردا

(ﷺ) دانیشتبووین. فهرمووی: ئیستا لیروه پیاویک دیت که له نه هلی به هه شته. له ناکاودا پیاویک له پشتیوانان (انصار) هات. له حالیکدا هیشتا پيشی خوی وشک ده کرده وه که ده ست نویرتی گرتبوو و پیلاره کانی به ده ستی چه پی هه لگرتبوو و هاته پیشه وه و سه لامی کرد. بو سبه نیی دوباره پیغه مبهر (ﷺ) هه مان قسه ی دویننی دوباره کرده وه و له ناکاو هه مان پیاو و به هه مان حالی

دوینیئوه هات. پوژى سى يه مېش پيغه مېهر (ﷺ) هه مان قسه ي
 پوژى پيشووى دوباره كرده وه و ديسان وه هه مان پياو به هه مان
 حالى پيشووه هات. كاتيک كه پيغه مېهر (ﷺ) هه ستاوه پويشت.
 عه بدوللاى كوپى عاص (په حمه تى خواى له سهر) كه وته شوين ئه و
 پياوه، دواى بهم شيئويه باسى كرد: ((چوومه لاي ئه و پياوه ووتم:
 من له گه ل باوكمدا تووشى ناخوشى بووم و سويندم خواردوه كه
 تا سى پوژ نه چمه وه لاي. ئه گهر يارمه تيم بدهيت دهمه وى ييمه
 مالى ئيوه. ئه و پياوه يارمه تى دام و تا سى شه و پوژ له مالى
 ئه ودا بووم. له م ماوه يه دا كرده وه يه كى تايبه تى لى به دى نه كرد ته نها
 ئه و شه وانه كاتى جله كانى لاده برد زيكر و يادى خواى ده كرد و
 تكبيرى ده كرد و تاهاتنى نويزى به يانى ده خه وت. عه بدوللا
 ده لىت: له و پياوه جگه شوكر و سپاسى خوا هيچيترم نه بىست.
 كاتيک ويستم بگه ريم وه بۆ ماله وه به وم ووت: ئه ي به نده ي خوا!
 من له گه ل باوكمدا هيچ كيشه يه كم نيه. به لكو سى جار له
 پيغه مېهر (ﷺ) بىست كه فهرمووى: ((ئىستا ليره وه پياويك ديت
 كه له ئه هلى به هه شته))، و ههر سى جار كه تو له و ريگايه وه
 هاتيت. ويستم چه ند پوژيک له گه ل تو دابم تا بزائم چ كرده وه يه ك
 نه نجام نه ده يت كه بووى به به هه شتى تا منيش به و شيئويه
 كاربه كم. وه لى توّم نه بينى كه كرداريكى زياتر نه نجام بدهيت.
 كه واته: چ شتيك بوويه هوى ئه وه ي كه پيغه مېهر (ﷺ) له به رامبه ر

تۆوه بلیت بههشتیت؟ نهو پیاوه ووتی: من کرده ویه کی تایبته
 نه نجام نادهم که بوو بیته هوئی بههشتی بوونم. تهنه دوزانم که
 رهق و کینه و بوغزی هیچ موسلمانیکم له دلدا نیه و سه بارهت به
 خیر و پاداشتی که خوا به که سیکی به خشیوه، به خیلی نابهم.
 عه بدوللا ووتی: که واته هه نه مه نهو شته بوو که تۆی گه یاندوده ته
 نه م پلهو پاییه و هه موو که سیکی توانایی نه وهی نیه. مه بهستی
 عه بدوللا کوری عومهر (په حمه تی خوی له سهه) نه مه بوو که هه
 چهنده به پروکهش (ظاهراً) نه م کرداره ساده و ئاسان دیته بهرچاو
 به لام زۆری که له خه لکی به وهوه گرفتارن. هه ره بهه نه مه یه که خوا
 سپاس و ستایشی _ پشتیوانان دهکات و له باره یانه وه
 دهفه رموویت: ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ
 أَنْفُسِهِمْ لَوْ كَانُوا بِهِم خَاصَّةً﴾ (الحشر: ۹) واته: (و له دهروونی
 خویاندا، ههست و ههز و ئارهزوو که پیویستی ناکه نه به شتگه لی که
 که به کۆچکه ران (مهاجر) دراوه و نه مان له سهه خویان بهر پزتر
 ده دن هه رچهنده که خویان زۆر پیویستیان بیت)).

موفه سیران ده لئین: پشتیوانان له دلّه کانیاندا هیچ جوړه
 ههستیکی به خیلی به چاکه یان نه بوو بهرام بهر به وهی که له مال به
 کۆچکه ران ده درا. ته نانهت مال و سامانی خوشیان له گه ل
 کۆچکه راندا دابهش ده کرد. له گه ل نه وه شدا له نیوان نه وس و
 خه زه جدا که دوو هوژ بوون له مه دینه دا به خیلی به چاکه یان

دهبرد. ههروهك له دينداريدا لهگهڵ يهك پيششپرکيان دهکرد و
 ئەگەر يهك لهوان ببينييايه که لايهني بهرامبەر کرداريکی ئەنجام
 بدايه که بههۆيهوه لهلای خوا و پيغه مبهەر (ﷺ) گهورهتر و بهرپرتر
 دهبوو. ئەويش يهکسەر به ئەنجامدانی ئەو کرداره ههڵدهستا تا لهم
 گهوهري و بهرپريه بئيهش نهبيت. ههلبهت ئەم بابته پرکه بهريک
 بوو بۆ گهيشتن و نزیک بوونهوه له خوای گهوره نهوهك جوړیک له
 رهق و بوغز بهرامبەر به يهکتر و بهخيلی بهچاکه بوو بۆ گهيشتن به
 کهمال و پێ بريني پيگای بهختهوهری و سهربهري نهوهك بوون به
 خاوهن مال و سامان و پلهوپايه و دهسهلاتی دنيايی. خۆزگه
 دهخوازم به دلێکی وا خۆزگه دهخوازم به خاوهن دلێکی وا چونکه
 خوا دهفهرمویت: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ (المطففين: ۲۶)
 واته: (پيششپرکی کهران دهبن بۆ بهدهست هيئانی _ شهرايیکيوا و
 نيعمهتهکانی تری بهههشت _ لهگهڵ يهکتر پيششپرکی بکهن و پيش
 يهکتر بکهون).

بهلام ئەو بهخيليهی که ناپهسهند و خراپه خوا به حهرامی
 داناوه. ههروهك له بارهی بهخيلی جوولهکهوه دهفهرمویت: ﴿وَد
 كَثْرَ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ
 اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ۱۰۹) واته: (زۆريک له
 ئەهلی کتیب به هۆی بهخيليه که له دهروونياندا پهگی داکوتاوه،
 حهز و ئارهزوو دهکهن ئەگەر ببیت _ ئێوه بهرهو کوفر و حالێ

پیشوو که هه تانبووہ _ بگپرینه وه، دواى ئه وهى که باوه پرتان هیئاوه، له گه ل ئه مه شدا پراستی ئیسلام بۆ ئه مانه پوون بووه ته وه. جووله که کان مورتهد بوون و گه پرانه وه له ئیسلام له پووی به خیلی و پریق که هه یان بوو ئاره زوویان ده کرد بۆ موسلمان. له بهر ئه وهى ئه وان له م نيعمه ته گه وره ییه که موسلمانانی گرتوته وه. زور پئی یان ناخوش بوو و هه ستیان به رهق و بوغز ده کرد. خوا له م باره یه وه ده فره موویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مَلَكًا عَظِيمًا * فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكُفِيَٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۵۴_۵۵) واته: (ئایا ئه وان به خیلی به شتیك ده بن که خوا له پووی گه وره یی و پرحمه تی خوی _ بهه لبرزاردنی موحه مه د (ﷺ) _ به خه لکی _ عه ره بی داوه. ئیمه که به ئه هلی ئیبراهیم _ ئیبراهیمیك _ که له باو و پاپیرانی ئیوه و ئه وان به _ کتیبی ئاسمانی باوه پریان هیئاو کۆمه لیکتر، له و، پشت هه لده که ن _ و خه لکانی تریشیان خه سته بهر گه مه و گالته و ئاگری سوتینه ری جهه ننهم بۆ که سانیککی وا به سه). ههروه ها خوا ی گه وره ده فره موویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ الحسد: ۱- ۵) واته: (بلی به پهروه ردگاری پوناکی هیئهر په نا ده گرم له شه پی ئه و شته ی که خوا دروستی کردوو و له شه پی دروستکراوه کانی

و په نا دهگرم به خوا له تاریکی شهو که پوناکی پوژ دهشاریتته وه
 _ و له شهپری که سانیك که فوو دهکهن به گری جادویه کاند ا _ و له
 شهپری چاو پیسهکان که ئیره یی دهبن).

موفه سیران دهلین: ئهم سورته به هو ی به خیلی جووله که و
 جادوویه که لبید بن اعصم له بهرامبهر پیغه مبه ر (ﷺ) کردی
 هاته خواره وه. که واته نه گهر که سی به خیلی له سهر بنه مایی چاو
 پیسی و به خیلی خو ی عمه ل بکات نه و ا به سته مکار و تجاوه زکار
 دهژمیردریت. له نه جامدا ده که ویت به سزای په روه ردگار. له م
 پوه وه ده بی له به خیلی ده ست هه لنگری و بگه ریتته وه. به لام
 که سیك که که ویتیت به ر چاو و به خیلی پی برا بیت نه و ا سته م
 لیکراو ده بی له بهرامبهر ئیش و ئازاری به خیلیکه ئارام بگریت و
 له شهپری په نا بو خوا ببات تا باوه پری ساغ و پته و بیت. خوی
 گه وره ده فهرموویت: ﴿وَذَكِّرْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لِيُذْنِبُوا مِنْ بَعْدِ
 إِيْمَانِهِمْ كَمَا رَأَى حَسَدًا مِنْ عِنْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَمُوا وَاصْطَفُوا حَتَّى
 يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ (البقرة: ١٠٩) واته: (زوریک له نه هلی کیتاب له
 پوی به خیلی یه که له وجودیاند ا په گ داکوتاوه چه زو و ناروزو
 دهکهن نه گهر بیت ئیوه به ره و کوفر و حالی پیشوو که هه تان بووه
 بگه ریتته وه دوی نه وه ی که باور تان هیتاوه له گهل نه مه شدا راستی
 ئیسلام بوئه مانه زور پوونه که واته ئیوه چاوپو شوی و لیبوره بن
 تا نه وه ی که خوا فهران بدات که له بهرامبهریاند ا چ بکه ن).

خوا يوسفی خسته تاقیکردنه وه وه به هوی به خیلێه که براکانی
خوی هه یان بوو به رامبه ری. ههروهک براکان وتیان: ﴿یوسف و اخوه
احب الی ابینا ونحن عصبه ان ابانا لفی ضلال مبین﴾ یوسف: ۸) واته:
(یوسف و براکه ی _ بنیامین که له دایکێک بوون _ له لای باوکمان
له ئیمه خوۆشه ویستن له حالێکدا که ئیمه گروپیکی به هیژین _ و
لهو دوو برایه بۆ باوکمان به سودترین _ به دانیایه وه باوکمان له
گومرای و هه له یه کی ناشکرادایه). ئهوان سه بارهت به جینگاو
پایه یه که یوسف و براکه ی بنیامین هه یان بوو له لای باوکیان،
به خیلیان ده برد. له بهر ئه مه یعقوب (سه لامی خوای له سه ر) به
یوسفی فهرموو: ﴿لاتقص رؤیاک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا ان
شیطان للانسان عدو مبین﴾ (یوسف: ۵) واته: (خه وی خوۆت بۆ
براکانت مه گێژه وه _ چونکه ده بیته هوی به خیلیان و شه یتان
ئه مانه ده خاته سه ر ئه وه ی که _ بۆ تو فیل و ته له که باز ی ده که ن.
بی گومان شه یتان دوژمنی ناشکرای مرو فیه).

له بهر ئه وه ی ئه وان به قسه کردن له سه ر کوشتنی یوسف و
خسته ناو چاله وه و فروشتنی به ناوی کۆیله به که سانێک که
به سه ر زه مینی کوفر ده پو یشتن و بوونه هوی ئه وه ی که یوسف
کۆیله ی کوفر بیست و له حه قی یوسفدا سته میان به ره وا دانا و
سته میان ئی کرد. و له ویدا یوسف به هوی ژنی که وه که ده ی ویست
زینای له گه لدا بکات که وته ژیر تاقیکردنه وه وه و ئه و بۆ نجات

بوونی په نای بۆ خوا برد و زیندانی له سەر ئازادی و سزای قیامت ههلبژارد. تیبینی دهکەین که یوسف لەم پووداوهدا به هۆی ئەو ژنه ستهمکاره وه ستهمی لیکرا. برا به خیل و چاوپیسەکانیشی به هۆی به خیلێهک که له دلیاندا بوو بهرامبەر به یوسف به هۆی ئەوهی که خستیانه ناو چال. پاشان به ناوی کۆیلەیهکی ئەسیرو بئ ناگا فرۆشتیان و یوسف که لهو په‌پی مەردایه‌تی و ئازایه‌تیدا بوو سه‌ره‌نجام ئەویان خسته زیندانه‌وه. و ئەمه قورسترین تاقیکردنه‌وه بوو. یوسف له‌سه‌ر گه‌وره‌ترین و قورسترین ئازار و موسیبه‌ته‌کان ئارامی گرت، به هه‌لبژاردنیکی ته‌واو پێگای ئارام گرتنی هه‌لبژارد و به ته‌واویه‌ک که هه‌یبوو له‌سه‌ر هه‌موو شتیکی ئارامی ده‌گرت. پێچه‌وانه‌ی ئارام گرتنی و ستانه له‌به‌رامبەر ئەو سته‌مانه‌ی که بۆ ئەو به‌ په‌وایان ده‌زانی. له‌به‌ر ئەوه له‌ویدا هیچ هه‌لبژاردنیکی نه‌بوو و به ته‌واوی ناچار بوو. ده‌بێ بزانی‌ت که ئارام گرتن له ئەنجامی تاوان له ئارام گرتن له‌سه‌ر به‌ل‌او موسیبه‌ت گه‌وره‌تره. هه‌روه‌ک خوا ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿اِنَّهٗ مِنْ یَّتَّقِ وَ یصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِ﴾ (یوسف: ٩٠) واته: (بئ‌گومان هه‌ر که‌سیک له خوا بترسی‌ت _ و له‌به‌رامبەر به‌ل‌او موسیبه‌ت و پووداو‌ه‌کان _ خو‌پ‌ا‌گری بگری‌ت _ خوا پا‌دا‌شتی ئەو ده‌داته‌وه _ چونکه خوا چاکه‌ی چاکه‌کاران به‌زایه‌نابات).

مروځی باوهردار دهبی بهم شیوهیه له سهر باوهره کهای نارامی هه بیټ یه عنی نه گهر داوایان لی کرد که له نایینه کهای دست هه لگري و بیټه کافر نه گینا دهیخه نه زیندانه وه و یان له سهر زهوییه کهای دهری ده کهن (شار به دهری ده کهن) دهبی له سهر باوهره کهای بمینیتته وه و پښکای دوهم هه لبرژیریت واته پښکای تهحه مول و نارام گرتن هه لبرژیریت و بیگریته بهر. و کوچکردن قه ببول بکات، هه روهک نه م بابته به کوچکهران سهره تایی ئیسلامیش هاته پښ و نهوان جیهیشتنی نیشتمانیان له وازهینان له نایینه کهایان هه لبرژارد و بهر دهوام نازار و نه زیهت ده دران.

پیغه مبهري گه وره ی ئیسلام (ﷺ) به شیوه جیاوازه کان که و ته بهر نازار و نه شکه نجه وه لی وهستان و نارام گرتنی گرت بهر ته نانهت نهو پیغه مبهريه (ﷺ) زیاتر له یوسف (سهلامی خوی له سهر) نازار و نه شکه نجه درا. چونکه داوایان له یوسف (سهلامی خوی له سهر) کرد یان زینا بکات یان بپواته زیندان وه لی له پیغه مبهري خوشه ویست (ﷺ) و هاوه له بهر پښه کانی (رهحه متی خویان له سهر) داواکرا که له نایینه کهایان دست هه لگرن نه گینا ده کوژرین. ته بهن زیندانی بوون له کوشتن ناساتره. هه لبت دهبی بزانیټ که موشریکان، پیغه مبهري خوا (ﷺ) و هوژی بهنی هاشمیان بو ماوهیه کی زور له شیوی نه بی تالب زیندانی و

گه مارؤی ئابووری دران و له دواى مردنى ئه‌بى تالب بازنه‌ی
 ئه‌شکه‌نجه‌یان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زیاتر کرد. و کاتیک که له
 په‌یمانی پشتیوانان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) له‌عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و
 دووهم ئاگادار بوون که‌وتنه‌ خویان بو‌ئوه‌ی له‌کوچ کردنى
 موسلمانان بو‌مه‌دینه‌ی پیش گیرى بکه‌ن.

ته‌نانه‌ت بریاریاندا که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکوژن. لی‌ره‌دا بوو
 که هه‌ر که ده‌ی ویست کوچ بکات به‌شیوه‌ی شاراوه‌ کوچیان
 ده‌کرد. ته‌نها عومه‌ری کوپى خه‌تاب (په‌حمه‌تى خواى له‌سه‌ر) و
 که‌سانیکى وه‌کو ئه‌و به‌و په‌رى ئازایه‌تى و قاره‌مانیه‌تیه‌وه له‌به‌ر
 چاوى هه‌موو موشریکان کوچیان کرد. به‌کورتى ئه‌وانه‌ی که
 توانیان، کوچیان کرد و ئه‌وانیتر که توانى ئه‌م کاره‌یان نه‌بوو له
 مه‌که‌دا مانه‌وه و به‌ره‌و زیندان راپیچ کران.

به‌ئى کیشه‌ و گرفت و موسیبه‌تیک که به‌په‌وا ده‌زانرا بو
 باوه‌رداران به‌هوى گوئى رایه‌ئى له‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)
 بوو. یه‌عنى ئه‌وان به‌زه‌وقى خویان ئیسلامیان هه‌لبژارد و به‌هوى
 ئیمان‌ه‌که‌یان‌ه‌وه بوو که‌وتنه‌ به‌ر ئه‌شکه‌نجه‌ و ئازار. وه‌ئى موسیبه‌تى
 زیندانی بوونى یوسف به‌لایه‌کى ئاسمانى بوو که یوسف هیچ
 چاره‌یه‌کى جگه له‌وه‌ی نه‌بوو. هه‌روه‌ک خواى گه‌وره ده‌فه‌رموویت:
 ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهْ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّاٰی بَرَّهَانَ رَبِّهٖ﴾ (یوسف: ۲۴) واته:
 (ژنه‌که _ زلیخا _ قه‌سدی تیکه‌لاوى له‌گه‌ل یوسف کرد و

يوسفیش قهسدى تىكه لاوى له گهل زليخادا كړدېوو نه گهر به لگه ي
خوای نه ديبا).

كهواته يوسف يش هه مان مه به ست و قهسدى زليخاي كړد به لام
چونكه به لگه و دهليلى خوای بينى، دهستى هه لگرت. كهواته به م
شيويه نارام گرتنى يوسف له به رامېر موسيېته و چ نارام
گرتنى له به رامېر سته مېك كه له لايه ن براكانيه وه لى كرا تا
پړژه يه كى زور ناچارى وو و پووداويك وو كه بوى هاته پيشه وه.
هه روه ها خوش ويستنى لاي باوكى به هه لېژاردنى يوسف نه بوو
كه دواتر به هوى نه وه وه هم موو موسيېته هاته پيشه وه بوى.
كهواته هه لېژاردنى رهنج و به لا و موسيېته له پړگه ي ئيسلام و
بيروباوه ر و پكه به رى له گهل شيركرا، نيشانه ي نه و جى ئيمان و
لوتكه ي به ندايه تيه.

كاتيك خوا به كه سيك كه له به رامېر نه خوشى و له دهستدانى
نازىزانى يان به هوى له دهستدانى مال و سامانى نارام ده گريت،
پاداشتى نه داته وه. كهواته پاداشتى كه سيك كه له پړى ئيمان و
بيروباوه رى، رهنج و ئيش و نازاره كان هه لېژاردنى خوى به گيان و
مال بكرېت، چه نده و به چ شيويه ك ده بيت؟!

خو ده فهرموويت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يَصْبِرُ ظُلْمًا وَلَا أَنْصَبَ وَلَا مَخْمَصَةً
فَ سَبِيلَ اللَّهِ وَلَا يَطْنُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ﴾ (التوبه: ١٢٠)

واته: (ههروا كه ههچ ماندووی و تینووی و برسیه تیك نابین له
 رپی خوا و ههنگاوێك نانین بۆ پیشهوه كه ببیته هۆی تووڤهیی
 موشریکان و دهست نادهن له دوژمنان _ ولیدان و كوشت و بر
 دوژمنان ئه نجام نادهن و ههچ بهندیك و غه نیمه تیك له وان ناگرن _
 مهگهر به هۆی ئهم کردارانوه ئیشیکێ چاك بۆ ئه وان دهنوسریت
 و بئگومان خوا پاداشتی چاکه کاران وون ناکات). به خیلی یهکیکه
 له نه خوشیه گرنگه کانی دل. نه خوشیه کی گشتگیر و گوینزراوه که
 تهنا ژماره یه کی کهم له خه لکی تووشی بوون بلاوه که ده لێن: ههچ
 که سیك له به خیلی بردن نیه له گه ل ئهم جیاوازیه که که سیکی
 خو به زل زان ئه وه ئاشکرا ده کات و که سیکی به پێز و به حورمهت
 ئه و ده شاریته وه. بهحه سه نی به سری (په حمه تی خوای له سه ر)
 ووتیان: ئایا باوه ردار به خیلی ده بات؟ ووتی: مه گهر داستانی
 یوسف (سه لامی خوای له سه ر) و براکانی له بیرتان کردووه؟
 به خیلی له دلی مرو ف چه که ره ده کات تا کاتیك که به قو ناغی
 به خیلی بردن و عه مه ل پێ کردنی نه گه یشته بیت ئه و به تاوانیک
 ناژمیردریت. که سیك که له دلیدا به رامبه ر به که سیکی تر به خیلی
 ببات ده بی به به کاره ی نانی ئارام گرتن و ته قوا، کاریگه ری ئه و
 له ناو دلدا لایبات و بۆ خویشی به ناپه سه ندی بزانی ت.

له کو مه لگه ی ئیسلامیدا له سه ر موسلمانانه که په گه کانی
 به خیلی و بوغز وشک بکه ن. و له گه ل که سیکدا که به خیلی ده بات

هاوکاري نهکهن. به لکو لایه نی که سینک بگریټ که به خیلی پی براوه. چونکه نهو بوو ته ستهم لیکراو و ده بی له گه لی هستی هاو دهر دی بنوینریت. نه گهر بهم شیوه یه مان نه کرد حه قی برایانه ی ئیسلامیمان په چاو نه کردوه. نابیت له بیرمان بجیت که به خیلی له نیوان ژناندا له پیاوان زیاتره. به تایبته له نیوان ژنانیک که له ژيانی هاوسه ریدا له گه ل یه ک شهریکن. چونکه هه ریه ک له وان ده یه ویت هه رچهند سهرنجی هاوسه ره که ی بو خوی رابکی شیت. هه روه ها نیوان نهو که سانه ی که هاوبه شیان هه یه. بویه له پوست و پله و سامان و ولات به خیلی پروو ددهات. له بهر نهو هه ریه ک له وانه ده بیتته خاوهن به شیکی زور تا له به شی نه وانیتر کهم بکریته وه. هه روه ها به که سانیک که بوونه ته جینگای ریز و ئیحترامی خه لکی به خیلی ده بریت. وه کو به خیلی براکانی یوسف (سه لامی خوای له سهر) سه بارهت به خوی. و به خیلی قابیل به رامبه ر هابیلی برای. چونکه خوا قوربانیه که ی هابیلی وهرگرت وه لی قوربانیه که ی قابیلی وهرنه گرت و قابیل به هو ی ئیمان و ته قوایه ک که خوا یه هابیلی به خشویه به خیلی پی ده برد. و هه روه ها به خیلی جوله که به رامبه ر موسلمانان هر له م بابته تانه یه. ناشکرایه که یه که مین نافه رمانیه کانی خوا له سی شته وه دهستی پی کرد که بریتین له: خو به زل زانین (ته که بور) و هه روه ک حه زه تی ئاده م (سه لامی خوای له سهر) و خو به زل زانینی شه یتان

و به خیلی قابیل، بووه هووی نهوهی که نهوان له فهرمانی خوا سه‌ریچی بکه‌ن.

له فهرمووده‌یه‌که‌دا هاتوو که: ((ثلاث لا ینجو منهن احد: الحسد، الظن و الطيرة و ساحتکم بما یمخرج من ذلك اذا حسدت فلا تبغضن و اذا ظننت فلا تحقق و اذا تطیرت فامض))^١ واته: ((هیچ که‌سیک له سی شت نه‌جاتی نابیت _ و به‌لایه‌نی که‌مه‌وه یه‌کیک لهو سی شته له وجودی ئینساندا بوونی هیه _ که بریتین له: به‌خیلی، گومانی خراب، فال گرتنه‌وهی خراب. ئیستا پینگاکانی دژایه‌تی و په‌که‌به‌ری نه‌وانه‌تان پی ده‌لین: نه‌گه‌ر به‌خیلی‌تان برد، دژم‌نی مه‌که‌ن. نه‌گه‌ر به‌شتیک گومانی خراپ‌تان برد نه‌وا مه‌یکه‌نه پراکتیکیه‌وه _ نه‌گه‌ر له‌باره‌ی کاریک فالیک خراپت گرتنه‌وه نه‌وا به‌نه‌نجامی مه‌گه‌یه‌ن)). ئین ئه‌بی دونیا ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی له ئه‌بو هریره (رحمه‌تی خویان له‌سه‌ر) گێراوه‌ته‌وه. له کتیبی سونه‌نی (ابن ماجه، ترمه‌زی نه‌سائی و ئه‌بوداود) له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گێردراوه‌ته‌وه که فهرموویه‌تی: ((دب الیکم داء الامم قبلکم الحسد و البغض وهی الخالقة لا أقول تخلق الشعر ولكن تخلق الدین)). واته: ((نه‌خوۆشیه‌کانی ئومه‌ته‌کانی پیشوو له‌ناو ئیوه‌شدا سه‌ری هه‌لداوه که بریتین له: به‌خیلی و بوغز. نه‌مانه تاشینه‌ر و له ناو به‌رن. نالین

١ هه‌یسهم له _ مجمع الزوائد _ دا ده‌لینت: ته‌برانی ئه‌وه‌ی گێراوه‌ته‌وه و له سه‌مه‌دی شه‌ردا نيسماعيل بن قيص انصاری هه‌یه که که‌سیکی لاوازه (بلاوکردنه‌وه)

که مووه‌کان ده‌تاشیت به‌لکو ئه‌مانه دینی مروّ ده‌تاشن و له‌ناوی ده‌بن)).

پیغه‌مبه‌ری خوښه‌ویست (ﷺ) به‌خیلی و بوغزی به‌نه‌خوښی ناو بردووه هه‌ر به‌و شیوه‌یه که به‌خیلی به‌نه‌خوښی ناو بردووه فهرموویه‌تی: ((وَأَيُّ دَاءٍ أَكْبَرَ مِنَ الْبَخْلِ)) واته: ((وچ نه‌خوښی یه‌ک له‌به‌خیلی گه‌وره‌تره)). که‌واته ده‌بن ئه‌مانه به‌ده‌رد و نه‌خوښی بزانی‌ت. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ترده پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَنكَرَاتِ الْإِخْلَاقِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْإِدْوَاءِ)) واته: ((ئه‌ی په‌روه‌ردگار! له‌ئه‌خلاق و ئاره‌زووه‌کان و نه‌خوښیه پیسه‌کان په‌نات پی ده‌گرم)). خوا له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌فه‌رموویت: ((وَإِنَّكَ لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ)) (القلم: ۴) واته: ((ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)! تۆ گه‌وره و به‌پیزی و خواه‌نی ئه‌خلاق به‌رز و جوانیت). کو‌ری عه‌باس (په‌حمه‌تی خ‌وای له‌سه‌ر) و ئیبن عینه^۷ و ئه‌حمه‌د بن حنبل ده‌فه‌رموون که ((خ‌لق عظیم)) به‌مانای ئایینی گه‌وره و به‌رز دیت. له‌گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی‌تر له‌ئیبن عه‌باس (په‌حمه‌تی خ‌وای له‌سه‌ر) هاتووه که ((خ‌لق عظیم)) به‌مانای ئایینی پی‌روزی ئیسلام دیت. عایشه

۶- گه‌ڕانه‌وه‌ی ترمزی (۲۵۰) و ئه‌حمه‌د (۱/۱۶۷-۱۶۷) و طایلس (۱۹۳) و بیه‌قی له‌سنن دا (۲۳۲/۱۰) و شعب‌الایمان (۸۷۴۷).

۷- ئه‌و، سفیان بن عینه‌ی بن ابی عمران میمون اله‌لالی ابو محمد کوفی یه‌ک چاوی بوو نیمامی شافیه‌ی (په‌حمه‌تی خ‌وای له‌سه‌ر)، اب‌نی معین، ابن راهویه و فلاس فه‌رمووده‌ی زوریان ل وه‌رگرتووه. و له‌سالی ۱۹۸ ه‌.ق کۆچی دوا‌یی کرد.

(پرحمه‌تی خوای له‌سەر) د‌فه‌رموویت: ((ئەخلاقى پێغه‌مبەرى خوا
 (ﷺ) قورئان بوو. حسن بصرى^۸ (پرحمه‌تی خوای له‌سەر) ده‌لیت:
 ((ئەخلاق و ئادابى قورئانى، هەر ئەو ئەخلاقه به‌رزەیه)). ده‌لیت:
 ((خلق عظیم هەر ئەو ئەخلاق و ئادابى قورئانییه)).

هه‌وه‌س شتیکی عارفانه‌یه به‌لام نه‌خۆشی شتیکیتره که دل
 ده‌خاته ئیش و ئازاره‌وه و ده‌بیته هۆی بێ که‌لکی دل. له
 فه‌رمووده‌ی پیشوودا، به‌خیلی له پال بوغزدا ناوبراوه. چونکه
 که‌سی به‌خیل هه‌ز ناکات که به‌ره‌که‌تی خوای جگه له خۆی به‌ر
 که‌سیکیتریش بکه‌ویت و وورده وورده به‌خیلیشی به‌ره‌ق و قین و
 بوغز ده‌گۆریت. ئەو هه‌ز ده‌کات که نیعمه‌تی ئیلاهی له که‌س به‌خ
 لیکراو به‌ فیرو بجیت به‌لام تا خوا نه‌یه‌ویت ئەوا هیچ پووداوێک
 پوونادات. له‌به‌ر ئەمه‌یه که به‌خیل که ده‌ست ده‌کات به‌ کار کردن
 تا به‌و که‌سه به‌خ لیکراوه زه‌ره و زیان بگه‌یه‌نیت. به‌م شیوه‌یه که
 قورئان له‌باره‌ی ئوممه‌ته‌کانی پیشووه‌وه د‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا
 جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ (الجاثیه: ۱۷) واته: (دوای ئەوه‌ی که
 زانست و شاره‌زا بوون له حه‌قیقه‌تی دین و ئەحکامه‌کانی له‌م
 کاته‌دا به‌هۆی خۆ به‌ زل زانی و د‌ژایه‌تی و به‌خیلی یه‌وه، له‌گه‌ڵ
 یه‌کترا جیا بوونه‌وه و جیاوازی که‌وته نێوانیان‌وه. جیاوازیان

^۸ حسن بن ابی الحسن یسار بصری، ابو سعید بن ثابتی نازاد کرد. شیخ خه‌لکی بصره بوو. و له
 سانی ۱۱۰ ه‌.ق دا ۶۹ مانئاوایی له دنیا کرد.

له سهر پيگري و نه بوونی زانست و نه زانیا نه وه نه بوو به لکو نه وان
 حه قيان دهناسی، به لام هه نديک له وان به هوی به خيليه وه به
 خه لکيتر تيپه رين و له سنور دهرچوون). انس بن مالک (پرحمه تي
 خوی له سهر) ده لیت که پیغه مبهري خوښه ويست (ﷺ) فهرمووی:
 ((لاتحاسدوا ولا تباغظوا ولا تدابروا ولا تقاطعوا وكونوا عبادالله اخوانا. ولا
 يحمل لمسلم ان — يهجره اخاه فوق ثلاث ليال، يلتقيان فيهد هذا ويصد هذا و
 خيرهما الذي يبدأ بالسلام)) ۹ واته سه باره ت به يه کتری به خيلي
 مبهن و بوغتان نه بیټ و له گه ل یه کدا دوژمنایه تی مه کن و پشت
 هل مه کن له یه کتر، و بنده یی راستی خوابن و له گه ل یه کدا وه کو
 برا ژيان برنه سهر. بۆ که سی موسلمان دروست نی یه که زیاده
 سی پوژ له گه ل برا موسلمان هه کیدا قسان نه کات و په یوه ندي
 بپچړيښت. به شیوه یه ک کاتيک به ره وپووی یه کتر بوونه وه هر
 یه کيک به لایه کدا پروبکات شوینیکی تر و دموچا و بدات به یه کدا.
 و چاکترینی نه و دوو که سه. نه و یانه که سه رها سه لام ده کات.

له فهرمووده یه کی تری انس بن مالک (پرحمه تی خوی له سهر)
 ده لیت: پیغه مبهري خوښه ويست (ﷺ) ده فهرموویټ: ((والذي نفسی
 بیده لایومن احدکم حتی یحب لایه ما یحب نفسیه)). واته سویند به و
 زاته ی که گیانی منی به ده سته، هیچ یه کيک له ئیوه به باوه ردار
 نارمیردریټ تا نه و کاته ی که نه و شته ی بۆ خوی خوښ ده وی بۆ

براکه‌یشی خوښ نه‌ویت. هه‌روه‌ها خوا له باره‌وه ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَنْ مِّنْكَ لَمَنْ يَبْغِطُنْ فَإِنْ جَاءَتْكُمْ مَّصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا أَمْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا * وَلَنْ أَصَابَكُمْ فُصْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولُنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۷۲-۷۳) واته:

(له‌نیوان ئیوه‌دا کۆمه‌لیک هه‌ن که _ دوو پوون و خویان به‌یه‌کیک له‌ئیوه‌ده‌زانن و ناچن بۆ جیهاد و، ته‌مه‌لی ده‌که‌ن و خه‌لکانی تریش ته‌مه‌ل ده‌که‌ن و له‌شه‌ریان دوور ده‌خه‌نه‌وه. که‌واته‌ئه‌گه‌ر به‌لاو موسیبه‌تیک پووی تی‌کردن ده‌لین: به‌پاستی خوا په‌حمی پیمان کرد که له‌وان نه‌بووین و _ له‌شه‌ردا _ به‌شداریمان نه‌کرد. و ئه‌گه‌ر په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خوا پووی تی‌نه‌کردن _ و سه‌ره‌که‌وتن و غنیمه‌تتان ده‌ست که‌وت _ راست وه‌کو ئه‌وه‌ی که هه‌رگیز نیوان ئیوه‌ و ئه‌وان چ خوښه‌ویستی و هاوپی‌یه‌تیک نه‌بووه، ده‌لین: خوژگه‌ ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئه‌واندا بووینایه. و _ له‌م سه‌ره‌که‌وتن و به‌ده‌ست که‌وتنی غنیمه‌ت _ شتی‌کمان پی‌برایه).

ئه‌مه‌ دواکه‌وتوه‌کان و پشت لی‌هه‌لکه‌ره‌کانی جیهادن له‌پئی خوادا، ئه‌وه‌ی که بۆ خویان خوښیان ده‌ویست بۆ برا موسلمانانه‌کانیان نه‌ده‌ویست به‌لکو ئه‌گه‌ر باوه‌رداران به‌لاو موسیبه‌تیکان تووشی بوايه ئه‌وان چه‌زیاں ده‌کرد و پیکه‌نیان ده‌هات و ئه‌گه‌ر نیعمه‌ت و به‌ره‌که‌تیک به‌باوه‌رداران گه‌شتبا ئه‌وا ئه‌وان نا‌په‌حه‌ت و دل ته‌نگ ده‌بوون و چه‌زیاں ده‌کرد که ئه‌و

نیعمه تەش به وان بگهشتایه. چونکه دوو پرووه کان تەنها ئاره زوی
 نیعمه تەکانی دنیا یان ده کرد و نوقمی دنیا په رستن و شتی
 پرووه کەشی ئه و بوو. له بهر ئه وهی ئه وان خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)
 و پوژی قیامه تیان خوښ نه ویست و ئیمان یان پییان نه بوو. ئه گهر
 ئه وان به خوا و پیغه مبه ره (ﷺ) و پوژی دوایی ئیمان یان هه بوایه،
 ئه و برا باوه پداره کانی خو یان خوښ ده ویست و له و نیعمه تانه ی
 که به وان ده گات خوښ یان ده هات و له و به لا و موسیبه تەهی که به
 باوه پداران ده گهشت ناپه رحه ت و دل ته نگ ده بوون. هه ر که سیکیان
 دل خوښ نه کردایه به وهی که باوه پداران دل خوښ ده کات و
 ناپه رحه ت و دل ته نگ نه کردایه به وهی که باوه پداران ناپه رحه ت و دل
 ته نگ ده کات. له پیزی باوه پداران ناژمی دریت. عامر شعبی
 (په حمه تی خوای له سه ر) ده لیت: بیستم که نعان بن بشیر (خوای لی
 پازی بیت) له کاتی ووتارداندا ده ی ووت: ((سمعت رسول الله (ﷺ)
 يقول: مثل المؤمنین فی توادهم و تراحمهم و تعاطفهم کمثل الجسد
 الواحد اذا اشتکی منه شیء تداعی له سائر الجسد بالحمی و السهر))^{۱۰}
 واته: ((بیستم که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده ی فهرموو: باوه پداران
 له خوښ ویستن، به زه یی، دلسوژی و مهره بانی به رامبه ر به یه کتری
 وه کو یه ک لاشه وان که ئه ندامیکی ئیش بکات ئه و ئه ندامه کانی

تری لاشه یه کتر بو چاودیږی و پهرستاری و خزمه تکردنی نه و
نه دنامه هان ددهن)).

هه روه ها ابو موسی اشعری (خوای لی پازی بیټ) ده لیت:
پیغه مبهری خوا (ﷺ) به کردنه ناو یه کئی په نچه کانی دهستی
فهرمووی: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعض))^{۱۱} واته: ((باوه پردار بو
برا باوه پرداره کئی وه کو په یکه ری بینایه که هه ندیکه تری به هیږ
پاگرتووه)).

۱۱ - بوخاری (۲۳۱۴) و موسلیم (۲۵۸۵).

خوبهزل زان و به خیل

خوبهزل زان و به خیل له نه خوښه کانی دل بوون و به خیلی حسادته له هر دووکیان خراپتره. له فرموده یه کی سه حیحد ابو دادود ږیوایه نی کردووه پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: ((الحسد بأكل الحسنات كما تأكل النار الحطب و الصدقة تطفئ الخيئة كما تطفئ المال النار))^{۱۲} واته: ((به خیلی چاکی یه کان له ناو ده بات، هه روه کو ناگر چوڼ دار ده سوتینی. و خیر و خیرات، تاوان و گونا هه کان پاک ده کاته وه هه روه کو ناو چوڼ ناگر ده کوژنیته وه)).

که سی به خیل و خوبهزل زان نیعمه ته کانیش له خو ی په شیمان ده کات و له و نیعمه تانه ی کی خوا ده ی به خشیت به خه لچکانی تر دل ته نگ ده بیته خوا ده فرمویت: ((ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون)) (الحشر: ۹) واته: (و که سانیک که نه فسی خو یان له به خیلی و بوغز بپاریزن و پارینزاوین ږنکار ده بن).

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((أیکم والشح فانه اهلك من منه كان قبلکم امرهم بالبخل فبخلوا و امرهم بالظلم فظلموا و امرهم

۱۲ - ابن ماجه (۴۲۱۰) له انس بن مالک، و ابو داود (۵۷۴/۲)

بالقظعوا^{۱۳} واته: ((له خوۆبهزل زان به راستی دورور بکه ونه وه. چونکه کهسانیک که له پیش ئیوه وه بوون له ناوی بردن. ئەوانی به به خیلی و ستهم و به جی نه هیئانی سیله ی پرهمی قوم و خرمان ناچار کرد و ئەوانیش به خیلی یان برد، سته میان به په و ده زانی و سیله ی پرهمیان پچراند)).

هاوه لی به پریز عبدالرحمن بن عوف (خوای ئی پازی بیت) له کاتی ته وافی مالی خوا ئەم دوعایه ی دوباره ده کرده وه: ((اللهم قنی شح نفسی)) واته: ((ئهی پهروه ردگار له به خیلی و خوۆبهزل زان نه فسم نجاتم بده)). پیاویک پرسى: بۆچی ئەم دوعایه زۆر دوباره ده که یته وه؟ ووتی: ئەگەر خوۆبهزل زان و به خیلی له مروّ قدا ره گی داکوتی ئەوا تووشی ستهم و سه ریچی و به جی نه هیئانی سیله ی پرهمی ده کات.

که واته به خیلی و ئیره ی دوو جوړ نه خوۆشین. که ده بنه هوی ئەوه ی تا نه فس سه بارهت به و شتانه ی که بۆ ئەو زیان به خشن بوغزو ره ق و قینی هه بیت. و ئەو شتانه ی که بۆ ئەو زیان به خشن، خوۆش بویت. هه ره له بهر ئەمه که به خیلی عاده ته نه له گه ل غزبدايه.

۱۳ - گنپانه وه ی ابو داود (۱۶۹۸) ۷۳ و احمد (۱۵۹/۲) هریه.

عەشق

شەھووت و عەشق دوو جوړی تری نەخۆشیە کە دەبنە ھۆی
ئەوێ تا نەفس ھەر شتێک کە زیانی بۆی ھەبێت، خۆش بویت. و
ھەر شتێک کە سوودی بۆی ھەبێت بە ناپەسەندی بزانیت. عەشق
نەخۆشی یەکی دەروونی یە ھەر کات چالاک بوو دەبێتە ھۆی
نەخۆشی یەکی لاشەش (سایکۆسوماتی) و چ جایی ئەوێ کە
مروۆ تووشی جوړێک لە وەسووسە و نەخۆشی میشتک بێت و یان
ئەوێ کە مروۆ تووشی لاوازی لاشە و بێ ھیزی ببێت. مەبەستی
سەرەکی لەباس پەرەوێزی نەخۆشی دڵ ئەمە یە کە دڵی مروۆ بە
ھۆی ئەم نەخۆشی یەو تووشی گۆرانی فیترەت دەبێت و لە دیاری
کردنی چاک و خراپ تووشی ھەلە دەبێت. چاک و خراپ بە چاک،
زیان بە سوود و سوود بە زیان دەزانیت. و ھەر وەک کەسێک ئی دێ
کە لە پەروێ لاشەیی یەو نەخۆشە و ھەر شتێک کە بۆ لاشەیی زیانی
ھەبێت خۆشی بویت. بە شیوەیەک کە ئەگەر شتێک بەو بوتریت
ئەوا دڵ تەنگ دەبێت و ئەگەر پێ بدريت ئەوا دیسانەو نەخۆشی
یەکەیی زیاد دەکات وەک کەسێک کە عاشقە. بێنین، دەستی ئی

دانی مه عشوقه که ی و بیستنی دهنگی نه و دهیته هو ی پهنج و ئیش و ئازاری و نه و له خشته دهبات. تهنانهت به وینا کردنی مه عشوقه که ی شه هوته ده جولینیت و سوکنای به نه خوشی یه که ی دینیت. و له فهرموده یه کدا هاتوه که ده فهرمویت: ((ان الله یعمی عبده المؤمن الدنیا کما یعمی احدکم مریضه الطعام و الشراب)) ۱۴ واته: ((خوا بهنده ی باوه پداری له دنیا په رستی ده پاریزیت، به و شیوه یه که ئیوه نه خوښه که ی خوټان له ئاو و خوراک ده پاریزن)).

له مونا جاتی موسا (سه لامی خوی له سهر) که ئیمام نه حمده نه وی له کتبی _ الزهد _ که له وهب بن جریر^{۱۵} گیراوه ته وه که ده لیت: (خوا ده فهرمویت من بهنده کانی خو م له دنیا په رستی و بیر کردنی نه و ده پاریزم به و شیوه یه که شوانیکی دلسوز، وشتره کانی له له وه پرگا ماندو که ره کان ده پاریزیت. هه روه ها بهنده کانم له ئارام گرتن له دنیا و عه شق و خوار دنه وه ی دنیایی دوور ده که ونه وه به و شیوه که شوانی دلسوز، وشتره کانی له له وه پرگایه کی سه وز و دلخواز دوور ده کاته وه. و نه مه له بهر نه وه نیه که نه وان لای من نرخ و بایه خیکیان نیه، به لکو له بهر نه وه یه که بهنده کانم به شی خو یان له گه وره یی و به خشنده یم به شیوه یه کی

۱۴ - روایت احمد (۴۲۸/۵).

۱۵ - نه و وهب بن جریر بن حازم ازدی ابو العباسی بصریه. له باوکی وشعبه و حماد بن زید فهرموده ی گیراوه ته وه. و له سالی ۲۰۷ ه. ق مائناوایی کرد.

تهواو وهرېگرڼ، و بڼې نهوهی که دنیا و داواکاری نهفس و ههواو
نارهزوو نهوان ناتهواو بکات.

دهبڼې بزانیږت که شیفای نهخوش له پزگار بوون لهو سووکه
نهخوشیه دهبیټ. بهلکو به دهرکردن دهرهوهی هم عه شقه خراپه
نهخوش یه که شیفای بو دیټ. له باره ی هؤکارهکانی عه شق، دوو
پا هیه: تاقمیک دهلین: سرچاوهی عه شق، ئیرادهیه و نی یه ته و
نهمه قسه یه کی بلاوه، تاقمیک تر دهلین: سرچاوهی عه شق،
بیرکردنهوه و خیال کردنه به شیوهیه که مه عشوق له میښکی
عاشقدا جینگه ی نهو شته باشانه بگریتهوه که هه ن. نهم تاقمه
دهلین: نابیت خوا عاشق یان مه عشوق وهسف بکریټ چونکه خوا
له خیال کردن پاکه. به لام هه ندیک له تاقمی یه که م خوا به عاشق
بوون وهسف ده که ن چونکه عه شق به مانایی خوښه ویستی تهواو
دهزانن، و خوا حه زدهکات. ههروه که له گیرپارانه وهیه که له عه بدول
واحد بن زید^{۱۶} دا هاتووه که خوا دهفه رموویت: ﴿لایزال عبدی
یتغرب الی یعه شقنی واعه شقه﴾ ۱۷ واته: (پیویسته بهنده بهرهو من

۱۶- عبدالواحد بن زید عبدی ناره. نهو له سالی ۱۷۰ ه.ق کؤچی دواپی کرد.

۱۷- ابو نعیم در حلیه الانبیاء (۱۶۵/۴) نهوهی گیراوه تهوه له کؤتایدا دهلیت: نهم فهرموودهیه
عبدالواحد له حسن بصری به شیوهی _ مرسل گیراوه تهوه. و نهم فهرموودهیه به یه کی که له
مرسله کانی مقبول حسن نازمیدریټ چونکه له سندی نهودا، محمد بن فجّل و عبدالواحد بن زید
وجودیان هیه و هر دوکیان لاوازن (ضعیف) جینگه ی باسه که یحی بن معین محمد بن فضلی له
جینگه ی که به دروژن له قهلم نهدات و له جینگه یه کیترا دهلیت که هیچ نهی. الکبیر (۱۲۰/۴) و
نیمامی بخاری له باره ی عبد الواحد بن زیدوه دهلیت: فهرمووده نهویان ترک کردووه و یحی بن

نزىك ببينه وه. عه شقى له گه‌ل مندا هه‌بێت و منیش عه شقم له گه‌ل
ئهو دا ده‌بێت. ئەمه قسه‌ى هه‌ندىك له سوفى يه‌كانه كه به به‌رواى
زانايان (جمهور العلماء) ئه‌وه له به‌رامبه‌ر زاتى پيروزى خوا دا
قه‌بوول ناكهن و ئەم جوړه قسانه به شايسته‌ى خوا نازانن. چونكه
عه‌شق ئاشكرا و خوۆشه‌ويستى كه‌سانىك كه زياد له‌م دوو
ئهن دازه‌يه‌تى. و ئەم خوۆشه‌ويستى يه‌ ماوه و كاتىكى ديارى كراوى
هه‌يه. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه ده‌لێن به‌كار هينانى ووشه‌ى عه‌شق له‌به‌ره
خواوه به ته‌واوى ناشايسته و نا‌ره‌وايه. ده‌رپرينى عه‌شق زو‌ر
زياتر له سوودى عبادته‌وه به خوۆشه‌ويستى مرو‌ى بو‌ژن يان
مندا له‌كه‌ى ره‌وايه و خوۆشه‌ويستى به خي‌زان و پو‌ست و پله‌وپا‌يه
و پي‌غه‌مبه‌ران و پياو چاكان و ئەمانه ناگريته‌وه. هه‌روه‌ها ووشه‌ى
عه‌شق گارانتي ئەنجام دان هه‌ندى له كارى حه‌رام و دژى پاكي يه.
له‌واندا ده‌ست لى دان و سه‌ير كردنى ژنى نامه‌حه‌ره‌م و كو‌پى گه‌نج
و جوان...! ته‌نانه‌ت خوۆشه‌ويستى كه‌سانىك سه‌باره‌ت به ژن و
خزمه‌تكارى خو‌ى، به را‌ده‌يه‌ك كه ببێته هوى به‌ره‌وا زانينى سته‌م
به ژنىكى تر و يان تووشى كارى حه‌لام بێت، راست نى يه و
ناشه‌رى يه. بو‌ نموونه به گو‌ى كردن و خوۆشل كردن له به‌رامبه‌ر
داواكارى به‌ناشرعى يه‌كانى هاوسه‌رى خو‌ت كه ج جاي ئه‌وه‌ى كه

معين له باره‌يه‌وه ده‌لێت: ئه‌و هيج نيه. سه‌يرى الضعفاء الكبير (٥٤/٣). له‌به‌ر ئه‌وه ئەم گي‌را نه‌يه
نا‌توانى به‌نگه و ده‌ليل بێت. (وه‌رگير)

دنیا و دواړوژى نابوود دهکات. وهکو نه وهى که مال و سامانىک
بخړيته بهرده سستی که نهو... ببات و يان له ميراتدا به شيک و
حه قیكى زیاترى بو دابنریت... نه مه یه حالى عه شقى هه لال.

که واته عه شق به ژنى بیگانه و کوپى گهنچ و جوان که حه رامه،
مروّ تووشى چ وسایایه که دهکات؟! ده بى بزانیّت که له نه نجامى
نه م جوړه کرده وانه دا ژماره یه کى زور فاسد نادیارن که دین و
نابرووى مروّ له ناو دهن و عه قل و لاشه سست و نابوود ده که ن.
ههروه که خواى گه وره دهفه رموویت: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَمْعَمَ الَّذِي
فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ (الاحزاب: ۳۲) واته: (نهى هاوسه رانى پیغه مبهه
(ﷺ)! دهنگتان نه رم و ناسک و مه که نه وه که دل نه خوشه کان
چاوى ته ماع بېر نه نیوه).

که سیک که له دلیدا نه خوش شه هوهت بیت و له سهیر کردنى
ده موو چاوه جوانه کان تام و چيژ وه بگری، و هه رکات ون
بو وه که ی که له بیریا یه تی په یدا بکات نهو نه خوشى یه کى گه پانه وه
ده بیت و له به دوا دا چوون و به ده سست هینانى نه وه یه که له
بیریدایه. به پیچه وانه وه که سیکه وه که له گه یشتن به وون بو وه که ی
بیریا یه تی سست بیت که له کو تا یدا وورده وورده بى هیوا یی له
عه شق و خوشه ویستیدا دروست ده بیت. به لام نه گهر که سیک
که وته ناو داوى عه شق و خوشه ویستیه وه، و داوین پاکى و نارام
گرتنى کرده پیشه ی خوى نهوا نه م که سه به هوى ته قوا یه که له

موسيبه ته كاندا ئارام بگريئت _ ئەوا خوا پاداشتي دەداته وه _
له بهر ئەوه كه خوا چاكه ي چاكه كاران وون ناكات).

ئەم ياسايە لە بارەى بە خىلى و نه خوښيه كانى ترى دل، راستى
پهيدا دهكات و دهچەسپيئت. ئەگەر نهفسى مروڤه عادهتى كرد
بهشتيكه وه كه ببيته هوى توورپه يى و ناپه حهتى خواى گه وه
ئەوا دهچيته پريزى موژده پى دراوه كانه وه. كه له م ئايه ته پيروزه دا
باس كراوه: ﴿وَأَمَانَهُ خَاقِ مَقَامِ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ * فَاِنَّ
الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (النزعات ۴۰-۴۱) واتە: (وبه لام ئەو كه سهى كه له
جيگه و پله و پايه ي خواى گه وه بترسيئت و نهفسى له ههوا و
ئاره زوو دوور بخاته وه، به دلنياه وه بههشت جيگايه تى). بهو
شيوه كه دهزانن ئەگەر خوښه ويستى شتيك له دلدا جيگه ي گرت
ئەوا مروڤه ههول دەدات كه ئەوشته به دهست بهينيئت ته نانهت
دهست دهخاته هه ندى كار و باره وه تا زه مينه ي به دهست هينانى
بو ساز بكات.

كه سيك كه خوښه ويستى پيس و ناشه رعى يان بوغز و پهق و
قيني له دلدا هه بيئت و ئەوانه بكات به پراكتيكي ئەوا تاوانباره. بو
نمونه كه سيك له پروى به خىلى يه وه هه زدهكات و حهقى
كه سيكي تر دهخوات و له بهرام بهر هه قيدا دژايه تى دهكات. يان
كه سيكي زياد له هه خوښ دهوئ به هوئ ئەوه وه تووشى
هه راميك دهبيئت و يان واجبيك تهرك دهكات. و هه ندى شت به

هۆی لیکچوونی لهگه‌ڵ ئەودا خوۆشی ده‌وێت. هه‌روه‌ک که‌سیک
وتووێه‌تی:

لأحب لحبها السودان حتى أحب لها سود الكلاب
به هۆی خوۆشه‌ویستی ئه‌وه‌وه هه‌موو په‌شه‌کان و ته‌نانه‌ت سه‌گه
په‌شه‌کانم خوۆش ده‌وێ.

شاعیر له‌بهر ئه‌وه‌ی ژنیکی په‌ش پیستی خوۆش ده‌وێت، یه‌عنی
له‌بهر خاتری مه‌عشوقه‌که‌ی ته‌نانه‌ت سه‌گه په‌شه‌کانیشی خوۆش
ده‌وێ! ئه‌مانه نەخۆشیه‌کانی د‌ل‌ن که‌ له‌ بیرکردنه‌وه و ئیراده‌ی
فاسدی د‌ل‌ سه‌رچاوه ده‌گرن. له‌ خوا‌ی گه‌وره داواکارین که
د‌له‌کانمان له‌ هه‌موو نەخۆشی و ده‌ردی‌ک شیفا بدات. (ئامین)
هه‌روه‌ها له‌ نه‌می کراوه‌کان و کاره‌پیس و ناپه‌سه‌نده‌کان په‌نا‌ی
پێ‌ده‌بین. چونکه د‌ل‌ بۆ خوۆشویستنی خوا‌یه و ئه‌مه‌ فیتره‌تی‌که که
خوا به‌ بنده‌کانی له‌سه‌ر ئه‌وه دروست کردووه به‌و شیوه‌ که
پیغه‌مبه‌ری خوۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: ((اکل مولود یولد
على الفطرة، فابواه يهودانه او ينصرانه او يمجسانه، كما تنتج البهيمة جاء
هل تحسون فيها من جدعاء))^{١٩} واته‌: ((هه‌موو م‌و‌ف‌ئ‌یک له‌سه‌ر
فیتره‌تی‌ خو‌اناسی له‌ دایک ده‌بی‌ت. وه‌ل‌ی باوک و دایکی ده‌یکه‌ن به
جووله‌که یان مسیحه یان جووسی. به‌و شیوه‌ که‌ بی‌چووی ئاز‌ه‌ل به
ساغ و سه‌لامه‌تی له‌ دایک ده‌بی‌ وه‌ل‌ی دوا‌یی تووشی که‌م ئه‌ندامی

دهبیئت)). ابو هريره دوايي گه پانه وهی ئەم فەرموده ده ووتی:
 ((ئەگەر حەز دەکەن ئەم ئایەت بخوینن)). ﴿فَطَرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ
 النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰) واتە: (ئەمە سروشتیکە
 کە خوا مڕۆڤه کانی لەسەر ئەوه دروست کردووه، نابێت سروشتی
 خوا بگۆڕیت). یه عنی ئەوه له خواناسی به کوفر و له دینداری به
 بێ دینی لیبخوپی (غاربدەن).

خوا به نده کانی لەسەر بنه مای خوشه ویستی و به نده یه تی و
 یه کتا په رستی خوی، دروست کردووه. ئەگەر فیتره تی و جوودی
 مڕۆڤه نازاد بکریت تا گه شه بکت، ئەوا دهی بینی کە خوا دهناسیت
 و خوشه ویستی خوا له دایدا جیگای هیه. به لام به داخه وه
 فیتره ته پاکه کان به هوێ گه شه یان له جهوی و هه وای ناپاک و
 پیس حاله تی ئەسلێ و ناسایی خوی له دهست دهدات. و به
 جووله که و نصرانی و... پهیدا دهکات. هه لبه ته ئەگەر مڕۆڤه بیه ویت
 و بریار بدات بۆ ئەو فیتره ته ئەسلیه ی خوی دهگریته وه.

پیغه مبه ران (سه لامی خوايان لهسەر) بۆ گۆرانی فیترت و غاردان
 به ره و فیتره تیکی تازه نه هاتوون. به لکو بۆ جیگیر کردنی ئیمان و
 گه پاند نه وه ی به شه رییه ت به ره و غیره تی ئەسلێ خویان
 هه لبێژ دراون و هاتوون. ئەگەر له دلی مڕۆڤدا خوشه ویستی
 راستی خوایی جیگا بگریت. نیت تووشی خوشه ویستی یه کی تر
 به غه یری خوا نابن. چ جای ئەوه ی تووشی خوشه ویستی ببیت

سه بارهت به مه عشوقيك. به دنياييه وه كاتيک كه دل تووشی
 عه شق به مه عشوقيك دهبيت ئهوا خوشه ويستی بهرامبه به خوا
 كه م دهبيت وه له بهر ئه م خوشه ويستی پاكانه بوو كه يوسف
 (سهلامی خواي له سه ر) خوا پاريزگار ئی کرد: ﴿كذلك نصرف عنه
 السوء والفحشاء انه من عبادنا المحلصين﴾ (يوسف: ٢٤) واته: ئيمه
 به و شيوه يه مان کرد _ و بو پاريزگاری کردنی ئه و له هه موو
 قوناغه كاندا هه ولماندا _ تا به لا و زينا له و دوور بکه وينه وه. له بهر
 ئه وه كه ئه و له بهنده كانی پاک و هه لبرئيردراوی ئيمه بوو). به لام
 ژنی عزيز _ زليخا _ و ژنانی هۆزه که ی هاوبه ش بوون. له بهر ئه مه
 بوو كه عاشقی يوسف (سهلامی خواي له سه ر) بوون و ده بی
 بزانريت كه مروؤه به هۆی کاریگه ری که می و ناته واوی له يه کتا
 په رستی و ئيماندا تووشی ئه م جوړه عه شقه دروييانه دهبيت و
 گرفتار دهبيت. چونکه دليک كه پربيت له ئيمان به خوا و بهردهوام
 به ره و ئه و بگه رپته وه و له خوا بترسيّت، له م جوړه مه سه لانه دا
 دووشت ده بنه ريگر كه سه ر ئی شيواو نه بيت: يه کيک ئه وه كه ته وبه
 و گه رانه وه به ره و خوا له هه ر عه شق و خوشه ويستی يه ک، تام و
 چيزيکی زياتری هه يه. و خوشه ويستی خوا له دلدا به سه ر
 خوشه ويستی شته كانی تر سه ر ده که ویت.

دووم ترس له خوا: چونکه ترس له خالی بهرامبه ره سه قدايه و
 بهردهمی ده گريت. هه رکه س كه مه سه له يه کی خوش بویت له پووی

عەشقەوہ یان غەیری عەشقەوہ - پاشان سەبارەت بە مەسەلەییەکی تر کە تیادا خۆشەویستی یەئە سەبارەت بە مەسەلەئە دووہم ئەو کەسە لە نزیکە بوونەوہ لە خۆشەویستی مەسەلەئە یەکەم دەگەریننیتە دواوہ. و یان بە ھۆی ترس لە تووش بون بە زەرەریک کە بە ھۆی دروست بوونی خۆشەویستی بەرامبەر بە کەسیک بێت بێتە پێشەوہ بۆ ئەوا لەو خۆشەویستی یە ھەلدەگری.

بە لیکۆلینەوہئەمانە کە باس کران گەیشتیئە ئەم ئەنجامە کە ھەر کات خوا لە دلی بەندەئەکدا لە ھەموو کەسیکی تر بترسیت، لە دلی کەسیکی واتەھا خۆشەویستی خوا جیگای دەبیتەوہ نەوہک خۆشەویستی کەسیکی تر. مەگەر ناگایبە بێتە پێشەوہ و میزانی خۆشەویستی و ترس لە خوا لاواز بێت. چونکە ئیمان بە خوا بەجئەجی کردنی دەستوراتی ئیلاھئ، زیاتر و سەرپێچی لە دەستوراتی، کەمتر دەبیت.

کەواتە ھەر کاتیک کە، مەرۆف بە ھۆی خۆشەویستی و ترس لە خوا کرداری شایستە ئەنجام بدات و لە تاوان و گوناھەکان دەست ھەلگریئ. دۆستی و ترس لە خوا زیاتر دەبیت و خۆشەویستی غەیر خوا لە دلیدا ووشک دەکات. نەخۆشیەکانی لاشەش ھەر بەم شیوہیەن. ساغ و سەلامەتی لاشە بە ھۆکاری سوود بەخش بە دەست دیت و نەخۆشی و ئیش و ئازار بە ھۆی ھۆکاری دژی ئەوہوہ لەناو دەچن.

داود دهرمان هوکاریکه که نه خوښی لاشهیی شیفا ددهات. ههروهها بۆ دلّیش دهبی دهرمانیک هه بیّت که نه خوښیه کانی دلّ له ناو بیات. ساغ و سهلامهتی دلّ به باوهږ بوون به خوا و یهکتا په‌رستی به‌ده‌ست دیّت و په به‌رده‌وامی بوونی به‌ندایه‌تی و یهکتا په‌رستی نه‌ویش به‌رده‌وام ده‌بیّت. باوهږ و زانستی سوود به‌خشی و کړیډه‌وی چاکه لازم و مه‌لزمی یه‌کتن و مانه‌وه و سهلامه‌تی دلّ په‌یوه‌ندی به‌م سئ شته‌وه هه‌یه که له راستیدا خوړاک و دهرمانی دلّ‌یشن. هه‌روه‌ک له فهرمووده‌یه‌کدا که له عه‌بدولا بن مه‌سعود (خوای لی‌رازی بیّت) گڼ‌پردراوه‌ته‌وه که ده‌فهرموویّت: ((ان کل ادب یحب ان تؤتی مأدبه و ان مادیة الله هی القرآن))^{۲۰} واته: ((هه‌موو میوانداریک حه‌ز ده‌کات که خوړاکی میوانی یه‌که‌ی بخوریّت و میوانی خوا قورئانه)).

هه‌روه‌ها به‌شه‌کانی کو‌تایی شه‌و و کاتی بانک و نو‌یژ و له ناو سو‌جد دا و دی‌وای نو‌یژه‌کان و زی‌کر و ویرد و وتن، و هه‌ندی باب‌ه‌تی تر له جوانی و پاکی خوا‌ی گه‌وره‌ن. زی‌کر داواکردنی لی‌ خو‌ش بوونی تاوان له خوا مه‌سه‌له‌یه‌کی گرن‌گ و جیدییه که ده‌بی که‌سی موس‌لمان ناگاداری نه‌و شتانه بیّت و سه‌رنجیان بدات. هه‌ر که خوا دا‌وای فی‌ربوون بکات و ته‌وبه بکات، خوا ته‌وبه و داواکه‌ی

۲۰- گڼ‌رانه‌وی دارمی (۵۲۱/۲ - ۵۲۳) و طبرانی له المعجم الکبیر - (۱۲۹/۹ - ۱۳۰) و

عبدالرزاق (۳۶۸/۳ - ۳۷۵) و ابن ابی سیبله (۱۲۵/۶ - ۱۲۶) وه‌کو گڼ‌رانه‌وه‌ی سه‌روه‌وه

ری‌وایه‌تیان کړدوه.

له بېول د هکات و به جینگای گونا ه و تاوان له کارنامه ی
 کرده و مکانیدا چاکیه کان جینگیر دهکات. یه کئی له به لگه و
 نیشانه کانی دیاری نه م مه سه له یه فیه رموده یی خوییه که
 ده فیه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَنْ يَكْفُرَ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (التحریم: ٨)
 واته: ((لهی باوه پداران بگه پینه وه به ره و خوا و ته و به یه کی صاف
 و بن گمرد بکن تا په رومردگاری ئیوه، له گونا ه و تاوانه کانتان
 خوښ ببیت و له ناویان ببات. و ئیوه بخاته ناو باخه کانی
 به مه شته وه که له ژیر نه وانه وه پووباره کان به خوښ)).

ده بیت پوژانه و له کاتی خه ودا پارچه که یه که له زیکرو ویردی
 بخوینئ و نارام گرتن بکاته پیشه و پراوه ستا و بمینیت. به
 نه نجامدانی نه م کارانه زور ناخایه نیت که ئی خوښ بوونه کانی خوا
 نه ویشی دگر نه وه و باوه له دلیدا جینگیر ده بیت. و به نه نجامدانی
 نویژمکانی پینچ فیه رزه به شیوه یه کی ته و او و چ به ناشکاری چ
 دموونی ده بی حه زت ئی ه بیت. چونکه پایه و ستوونی دینه. و
 پرستی: ﴿لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ بکات ویردی سهرزمان. یه غنی
 له هیچ همل و کوششیک کارئیک نه نجام نادریت مه گهر به هاوکاری
 و هیژی خوا نه بیت. به ووتنی نه م و ویرده موسیبه ته قورسه کان
 سووک دهن و ترس و خوږ له ناو ده چیت. و هره وها دوعا و
 داواکار دنعان له بیرنه چیت چونکه دوعا مروانی موسلمان به

مه رجیك كه پهله ی تیدا نه كات وهرده گریټ. یه عنی ئه لاین: هه ر
چهند دوعا ده كه م وهرنا گیرین یان خوا! من ئه م هه موو دوعایه
ده كه م به لام تو قبولیان ناكه یت. چونكه یه كيك له هو كاره
گرنگه كان له وهرنه گیرانی دوعا په له كردنه له وهرگرتن و قبول
كردنی. ده بی بزانریټ كه هاو كاری خوا و سه ركه وتنی له مه رجی
ئارام گرتن و خیر و خوشی یه له دوا ی پهنج و نا په حه تی و
ناخوشی وئاسانی دوا یی نا په حه تی و په ریشانی و قورسیه. هیه
كه سیك ته نانه ت پیغه مبه رانیش (سه لامی خویان له سه ربی) به
ئه نجام و نه تیجه ی چاك و خیر نه گه یشتون مه گه ر به ئارام گرتن
نه بیټ. كه واته سپاس و ستایش بو خوا یه كه كه دروستكهری
جیهانیانه و سپاس و شوكر و مننه ت بو ئه وه به هو ی نیعمه تی _
ئیسلام و سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) _ كه به خشیویه تی به
به نده كانی، ئه وه نده سپاس و ستایشی كه له به رامبه ر نیعمه ته كانی
پروكه ش (ظاهر) _ سه لامه تی لاشه و سوپان و پو یشتنی
سروشتی ژیان _ و ناوهرۆك (باطن) و _ باوهر و خوا په رستی _
به س و وه لام دهر وه بیټ و شایسته ی زاتی پاکی خوا ی گه وره
بیټ. و دروود و سه لامی خوا له سه ر سه روه رمان پیغه مبه ری
خوشه ویستمان (ﷺ) و ئیسلام، محمه د بن عه بدولا (ﷺ) و ئال
و هاوهر و هاو سه ره پاكه كانی كه دایکی باوهر داران و له سه ر
په پره وانی راستی ئه و پیغه مبه ره نازداره (ﷺ) تا پوژی دوا یی.

زیاد کراوه کانی لیکۆله روه

الحمد لله رب العالمين وصلى على نبينا محمد (ﷺ) و على اله
و صحبه وسلم.

له به شه کانی پيشوودا ئاماژه درا بهم مهسه له يه که چاکى و
سه لامه تى حالى مروڤ له دادپه روه ريديايه و بئ سوودی و بئ که لکى
له سته مدا. خوا دادپه روه و دروستکراوه کانیشی پاسپاردووه به
چه سپاندنى دادپه روه ریی. ساغ و سه لامه تى لاشه له مهرجى
سه لامه تى و ساغى ئەندام و برینه کان ناديارن و له ناو به ره کان و
که م و کوپى يه به ده ست هاتووه کان له ئەندامى لاشه دا، ده بن هوى
که م ئەندامى له لاشه دا. خوځرتن و ئارام گرتنى دلش له مهرجى
باوه پ و کرده وى چاکه يه و به نه مانى ئەوانى دل تووشى
نه خوښى و له کوټايدا مهرگ ده بیټ. خوا له چه ند شوینیکى
قورئاندا نه خوښى دل و چاره سه رى ئەوانى باس کردووه. و له

فهرمووده کانی پیغه مبهريشيدا (ﷺ) نامارځه يه کي زوري بهم مهسه له يه دراوه. خوا له باره ي دوو پوه کانه وه د فهرموويت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ (البقرة: ۱۰) واته: (له ناو دلّه کانياندا نه خوښی _ به خيلي وړهق و قينيان له گهل باوه پرداراندا _ هيه و خواش _ به هاوکاري کردن و سرخستنی حق _ نه خوښی نه مانه زياتر دهکات). ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ﴾ (المائدة: ۵۲) واته: (دهبيني که سانیک که نه خوښی _ لاوازی و گومان و دوو پويی _ له دلّه کانياندا هيه _ له دوستايه تي و هاوکاري کردن له گهل جووله که و مهسيحي يه کاندا - له گهل يه کتردا رکابري دهکن).

﴿وَيُشْفِ صدور قوم مؤمنين ويذهب غيظ قلوبهم﴾ (التوبه: ۱۵) واته: (تا خوا سينه کانی نه سلې ئيمان شيفا ببخشيت _ و له سهر دلّه برينداره که يان هه تيوان (مهرهم) بدات _ و دهردي ديرينه ي ئيش و نازاري موشریکان له دهرروني نه واندا لابات).

﴿قد جاءكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين﴾ (يونس: ۵۷) واته: (له پهروه ردگار تانه وه بو ئيوه په ند _ و پيگه و پيښمايي ژيان _ و چاره سهریک بو نهو شتانه ي که له سينه کاندا يه _ وه شريک و دوو پويی وړهق و قين و سته م و دوژمنی له گهل حق و راستيدا _ هاتووه).

﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الإسراء: ٨٢) واته: (نیمه نایه ته کان له قورئاندا داده به زینین که ده قبینه هوۍ چاک بوونه وهۍ _ دلّه کان له نه خوښی نه زانی و گومپایی و پاک و بڼ گهرد کردنی دهر وون له پیسیه کانی ههوا و ئاره زوو و بڼ بپوایی _ و پر حمه تن بو باوه پداران).

﴿وَقُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ (الفصلت: ٤٤) واته: (بڼی: قورئان بو باوه پداران مایه یی پښمایي و شیفایه). ﴿فَلَا تَخْصَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ (الأحزاب: ٣٢) واته: (دهنگتان نه رم و ناسک مه که نه وه که دلّه نه خوښه کان چاوی ته مه ع بپړنه نڼوه).

﴿لَنَنْ لِمَ يَبْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ﴾ (الأحزاب: ٦٠) واته: (نه گهر دوو پووه کان و دل نه خوښه کان و که سانی که له مه دینه دا _ ههوال و خه بهری دروین بلاو ده که نه وه _ ده بڼه هوۍ له رزین _ باوه پداران و له ق بوونی ثایینیان _ له کار و کرده وهۍ خوښان ده ست هه لنه گرن نهوا تو درۍ نهوان هان دده دین و مه سه له که و تنیشت پڼی ده به خشین).

﴿وَإِذَا يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ (الأحزاب: ١٢) واته: (و له بیري مه که ن کاتی که دوو پووه کان و نهوانه ی که له دلّه کانیا ندا نه خوښ _ دوو پووی _ هه بوو دهیان ووت: خوا و پیغه مبهری (ﷺ) جگه له په یمانی درو

هیچ به ئیمه نه داوه). ههروهها پیغه مبهه (ﷺ) دهه فرمویت: ((هلا سألوا اذا لم يعلموا فان شفا العی السؤال)) واته: ((ئه گهر نه تانزانی بوچی پرسسارتان نه ده کرد؟ چونکه شیفای نه زانین و نه فامی پرسسار کردنی)).

لهم فهرموده ده دا پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) نه زانی به یه کیچک له نه خوشیه کانی دل داده نیّت و پرسسار کردنیش به شیفای ناو ده بات. بو نمونه که سیّک له ماموستا که ی خوی پرسساریک له مه سه له یه که ده کات. و دوا ی وهرگر تنه وه ی وه لام ده لیّت: ((الان شیفیتنی یا استاذ)) ((شیفام بو هات یان چاره سهریان کردم ماموستا)) له صحیحی بخاریدا له عه بدولا بن مه سهوده وه (خوای لی پازی بی) گیرا وه ته وه که پیغه مبهه (ﷺ) فهرمویه تی: ((ان احدا لا یزال یخیر ما اتق الله واذا شک فی تفسیر شی سال رجلا فشفاه))^{۲۱} واته: ((مروءة تا کاتیک که له خیر و چاکه دابیت که ته قوای ئیلاهی هه بیّت و ئه گهر له راته و فکر و هزریدا شتیک پوویدا که کیشه ی تیدابی ئه و له که سیّک پرسسار بکات تا شیفای بو بیّت یان چاره سهری دهردی بکریّت)).

ئه وه ی که خوا له باسی نه خوشی دل و چاره سهری ئه ودا نه خشه ی کیشاوه به پله ی مردن، لال بوون، کهر بوون، کویر بوون، دل زیندوو بوونی، بیستنی، بینین و عه قلی دلّه. ئهم کرده وه و

سیفه تانه که باس کران له پرووی مه عنه وی به ته وای له باره ی
دلّه وه جیگیرن، چونکه دلّیک که ئیمانی تیدا بیّت، زیندووه.
راستیه کان به چاو و دلّ ده بینیت، و ده بیستیت و له باره یانه وه
بیرده کاته وه. و دلّیک که کوفر و بی باوه پی تیدابیت، مردووه.
راستیه کان به چاو و دلّ نابینیت، و له باره یانه وه بیرناکاته وه.

جۆرهكانى نەخۆشى لاشە

جۆرى يەكەم:– بە ھۆى تىكچوونى لاشە بە ھۆى ھەست و سۆزەكانەوہ.

جۆرى دووہم:– تىكچوونى لاشە لە جوولەى ئاسايى و کردەوہى دەرەوہى (ظاہرى). ھەر دوو جۆرى نەخۆشى دەبنە ھۆى ئىيش و ئازارى لاشە، ھەر بەو شىوہىەكە بە ساغ و سەلامەتى ئەوانە خوشى و شادى بە دەست دىت. و خوا بەندەكانى دەپرسىتەوہ لە بارەى نىعمەتەكانى يەوہ ھەرەك دەفەر مووئ: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (التكاثر: ٨) واتە: (لەو پۆژەدا لە نىعمەتەكانى ئى پەرسىنەوہتان ئى دەكرىت). يەعنى لە شوكر كردن و سوپاس كردنى لە بەرامبەر ئەم نىعمەتانەوہ پرسیارتان ئى دەكرى. تەندروستى، سۆزى بەجئ و جوولەى ئاسايى ئەندامى لاشە دەبنە ھۆى شادى و زەمىنەسازى گەرانى باشى لە نىعمەتەكان بە دەست دەيئيت.

كەواتە تام و چيژ و ئيش و ئازار لەگەل نەخۆشى وايە و ھەندى جار بەشيك سوكنايى دىت بەلام دوايى ماوہىەك و بە لەناو چوونى

هۆكاری سوكناییه كه دوباره سهره لده داته وه كه واته بۆ چاره سهر پیویستی به درمانیكی بهرده وام و دريژخایه ن هیه تا نه خوشی یه كه به تهواوی نامینیت و له ناو ده چیت.

تام و چيژ و ئیش و ئازاری دل، گه ورتیه له تام و چيژ و ئیش و ئازاری لاشه. و تهبعه نه خوشی دل و چاره سهری ئه و، گه ورتیه و قورستره له نه خوشی لاشه و چاره سهریشی. هندی جار نه خوشی دل له شهبه و گومانه وه سهرچاوه ده گریته. هه رهك چون خوا ده فهرموویت: ﴿فیطمع الذی فی قلبیه مرض﴾ (الاحزاب: ۳۲) واته: (كه دل نه خوشه كان چاوی تهماع ده برنه ئیوه).

الخرائصی له کتیبی _ اعتلال القلوب بالاهواء _ دا ده نووسیته: له ناو دلی دوو پوهه كاندا، نه خوشی فساد و بیروباوه رهیه و له ناو دلی ستهم لیكراوان دا ده ردیک هیه كه به رهه می سته می خه لکانی تره و کاتیک كه ستهم لیكراو حه قی و ده ده گریته وه ئه و سوکنایى بۆ دیت. به و شیوهیه كه خواده فهرموویت: ﴿ویشف صدور قوم مؤمنین * ویذهب غیظ قلوبهم﴾ (التوبة: ۱۴-۱۵) واته: (و خوا به سینه کانی ئه هلی ئیمان شیفه ده به خشیت و پق و کینه یان له دلدا لاده بات). پق و قین کاتیک له دل دیته ده ره وه كه ئیش و ئازاریشی نه مینیت وه کو ئه وهی كه ئه گهر كه سیک بینین و بیستنی خوی له ده ست بدات ئه و کات چه ند ئیش و ئازار و په نج ده بینیت و تا بینین و بیستنه که ی نه گریته وه ئه و ئیش و ئازاری ته و او ناییت.

دلّی مروّفتیش هر هه مان حاله تی هه یه تا نه شوینه ی که
 زوړینه ی حق نه بیټ و له باره ی نه وه و بیرنه که نه وه و نه توانن له
 نیوان خیر و شه پره گومپایی و هیدایهت، پړوا و ناپړوا
 به راورد بکات نه و تووشی گهره ترین نه خوښی و ئیش و گرفتاری
 ده بیټ. باسی تیکه لاویش هر به شیوه یه، نه گهر که سیګ
 ئیشتیهای خواردنی شته خراپه کانی په یدا کرد و عاده تی پټی کرد.
 بو نمونه به خواردنی خاک و قور عاده تی کرد. نه و ده بیټ
 تهحه مولی ئیش و پرهنجیکی قورس و زور بکات چونکه له لایه که وه
 خواردنی نه مانه زیانی هه یه و له لایه کی تریشه وه نه خواردنیان
 ئیش و نازاری هه یه! پیویسته که نه و که سه چاره سه ری خوی
 بکات تا ئیشتیهای بگوریت. مه سه له ی دلّیش هر بهم شیوه یه که
 نه گهر په رووشی شتیک بوو که سوودیکی نه بی بوی، وه کو:
 خوښه ویستی و عه شق بهرام بهر به ژنانی بیگانه و هره ها به
 پوسټ و پله و پایه و مال و سامان، و به نه گه یشتنی بهم شتانه،
 هه ست به سه رنه که و تنی و شهرمنی و داپووخان ده کات و
 به گه یشتن به و شتانه ش تووشی زیان ده بیټ. له پړوه پیویسته
 که دل، چاره سه ر بکریټ تا سه لاهه تی ناسایی و سروشتی خوی
 په یدا بکاته وه.

بوغز و رهق و کینه و به خیلی بهرام بهر به و نیعمه تانه ی
 په روه دگار به که سی که به خیلی پټی براوه (که سیګ که چاوی

ئىرهىي له سهره) ئه وىش وهكو بوغز و به خيلى كهسى نه خوۆشه. كه
مىزاج و سهليقهى سهبارت به ئاو و خوړاك گوږاوه و نهگهر
كه سيكتير له بهرده ميده ئاو خوړاك بخوات ئهوا تووشى نيگه رانى
دهيئت. به خيليش توانايى بينينى نيعمه ته كانى ئيلاهى نيه كه به
كه سيكى به خشيوه. كهواته خوۆشه ويستى و بوغزيش كاتيڪ كه
زياد له سنوورى خوۆ تى په پى كرد. وهكو شه هوهت و ده عبايه كه
كه له سنوورى ديارى كراو تى په پى و كه پولاى بوونى دل
سهبارت به بينينى راستيه كان و ناسينى ئه و شتانهى كه بۆ لاشه
سوود و زيانى ههيه. ههروهك كوړيڪ به گه پانه وهى بينايى خوۆ
زور دل خوۆ ده يئت. دليش بۆ بيدار بوون و گه پانه وهى بينين و
بيستنى راستيه كان بى سنوور شاد و گهش ده يئت. له بهر ئه وهى
كرانه وهى چاوه كانى دهر وه له گه ل كرانه وهى چاوه كانى دل
شياوى به راورد نيه. به راوردى كه ئيمه پيشنيار كرد جگه له
شوبه اندنك هيجتر نيه كه به هوۆ تيگه يشتنى باشتربابه ته كه مان
باسكرد. ههروهك خواى گهره ده فهرموويت: ﴿وننزل من القرآن ما
هو شفاء و رحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين إلا خساراً﴾ (الإسراء: ٨٢)
واته: (ئيمه ئايه ته كانى قورئان ده نيرينه خواره وه كه ده بنه هوۆ
چاكبونه وهى _ دلە كان له نه خوۆشيه جوړاوجۆره كان _ و پرحمهت
بۆ باوه پداران _ به هوۆ بوونى ئيمان و پرينمايه پر خيرو

به ره که ته کانی خواوه یه _ به لام جگه له زیان هیچ شتیکیتر به سته مکاران ناگات).

هه لبه ته بو که سیك مایه ی شیفایه که باوه پری به چاره سهره که ی هه بیټ که به دلنیا یه وه باوه پرداران باوه پریان پی ی هه یه و درمانه که ی به هه توانی دهرده کانیان دهر زانن. بهو شیوه یه که لاشه به هو ی تیگچوونی هیزی ئاسایی، نه خوشی بی توانا ده بیټ. دلّیش به بوونی نابوودی له خوشه ویستی و بوغز و په پره وی که هه وا و ئاره زووی نه فسی، نه خوش ده که ویټ. هه روه ک خوی گه وره ده فهرمو ویټ: ﴿وَمَنْ أَفْضَلُ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ (القصص: ۵۰) واته: (چ که سیك گومرا و سهر ل شیواوتره لهو که سه ی که له هه وا و ئاره زووی خوی په پره وی ده کات، به بی ئه وه ی پینمایه کی هه بیټ له لایه ن خواوه).

﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (الروم: ۲۹) واته: (به لکو سته مکاران به بی زانست و زانیاری له هه وا و ئاره زووی خویان په پره وی ده که ن).

بهو شیوه یه که ئه گهر مروّ هه ر شتیك که له لاشه ی نه خوش ده بیټ به بی گویدان به ووته ی پزیشك ئه نجام بدات ئه وا سه لامه تی خوی له ده ست ده دات. دلّیش ئه گهر بهم شیوه یه له هه وا و ئاره زووی خوی په پره وی بکات ئه وا له سنور دهرچووه نه خوش ده که ویټ. هه روه ها ئه گهر که سه ی نه خوش به نه زانی هه ر شتیك که

نیشتنه‌ای ئی بوو بخوات و له هیچ شتیک پاریز نه‌کات و له خواردنی دهرمانه تالنه‌کان دوور بکه‌ویتنه‌وه نه‌وا تووشی زهره‌ر و زیانیکی زور ده‌بیټ. بئ کهم و زیاد وه‌کو که‌سیک که له به‌رامبه‌ر دهرمانه شیفا به‌خشه‌کانی دلدا بهم شیوه‌یه بیټ و به تاوان و گوناوه و تام و چیرزه‌کانی دنیا‌یی نابود و هه‌ر شتیک که نه‌فسی داوای ده‌کات، ئاماده‌ی هه‌بیټ، بکه‌یت، نه‌وا له کو‌تایدا تووشی زهره‌ر و زیانیکی قورس ده‌بیټ و له پوژی دوا‌یشدا جگه له دوزه‌خ و سزا‌کانی ئیلاهی هیچ نسبیکی نیه.

ته‌قوا: واته دوور که‌وتنه‌وه له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که زیانیان هه‌بیټ و نه‌نجامدانی هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاکه و سوود به‌خش. که‌واته ته‌قوا یه‌عنی کار و کردار به هه‌ر شتیک که ده‌بیټه‌ مایه‌ی سوود و قازانج و سه‌لامه‌تی. و دوور که‌وتنه‌وه له هه‌موو شته‌کان که به پووکه‌شی بیس و زیان به‌خشه. و مانی ته‌قوا له پووی شه‌ری یه‌وه له به‌رامبه‌ر مانایی زه‌مانه‌وانی یه‌وه. ته‌قوا له پووی شه‌ری یه‌وه یه‌عنی نه‌نجادانی واجب کراوه‌کان، خوش ویستن و ته‌رک کردنی نا‌ره‌وا و خراپیه‌کان هه‌ر وه‌ک ته‌قوای ئیلاهی له قورئاندا به ناوی یه‌کیک له باسه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی ئیمان‌ه‌وه باسکراوه. و خوا له باره‌و‌پ‌داران ده‌خ‌وازیټ که ره‌چاوی ته‌قوا بکه‌ن و له حاله‌تیکدا بمرن که ته‌قوایان هه‌بیټ. خ‌وا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رم‌وو‌یټ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

(ال عمران: ۱۰۲) واته: (ئهی کهسانی که ئیمانان هیناوه بهو شیوهیه که شایستهی زاتی خواجه لیلی بترسن _ به نه نجامدانی واجب کراوه کان و دوور که وتنه وه له نه هی کراوه کان کاندازی ته قوا بگرنه باوهش _ و نه مرن مه گهر ئه وهی که موسلمان بن یه عنی به موسلمانن بمرن).

نیشانه کانی ته قوا نه مانه: مروّ خوی به خوا بسپیږیت واته ئه وهی که خوا فه رمانی داوه جی به جی بکات و ئه وهی که نه هی لی کردووه نه نجام نه دات. و جیا کردنه وه و ناسینی خیروشه پر بابه ته کان به جی به یلیت بو خوای گه وره. هه روه ک خوا ده فه رموویت: ﴿کتب علیکم القتال و هو کره لکم عسی أن تکرهوا شیئا و هو لکم و عسی أن تحبوا شیئا و هو شر لکم﴾ (البقرة: ۲۱۶) واته: (جیهاد له سه ر ئیوه واجب کراوه و ئه وه بو ئیوه قورس و نارپه حهت، به لام و چ جای ئه وهی که شتیکتان خوش ناویت و ئه و شته بو ئیوه چاک بیّت. و چ جای ئه وهی که شتیکتان خوش بویت و ئه و شته بو ئیوه خراب بیّت). ﴿و أمان خاف مقام ربه و نهی النفس عن الهوان * فإن الجنة هي الحاوی﴾ (النازعات: ۴۱) واته: (وبه لام ئه و که سه ی که له پله و پایه ی په روه ردگاری خوی بترسیّت و نه فسی له هه و و ئاره زوو بیاریزیّت ئه و به دلنیا ییه وه به هه شت جیگای ئه و که سه یه).

﴿تودون أن غير ذات الشوكة تكون لكم﴾ (الأنفال: ٧) واتە: (ئێوه
 حەز دەکەن کە تاقمێک لە جیهادا نەسیبى ئێوه ببێت کە توانا و
 ھێز و قوھتیکی وای نیه).

پەچاو نەکردنى تەقواى ئیلاھى لە دنیادا دوا پۆژدا تووشى
 زەرەرو زیان دەبێت. شایانى وە بیرھێنانەوێه کە مڕۆڤ دەبێت
 خۆى لەو شتانەى کە دەبنە ھۆى نەخۆشى لاشە بپاریزێت. و
 ئەگەر تووشى نەخۆشى بوو ئەوا دەبێ ھەول بەدات تا خۆى
 چارەسەر بکات. و لە بارەى دلێشەو ھەر بەم شیوەیە کە دەبێ
 لە ساغ و سەلامەتى دل پارێزگارى بکړیت و لە حالەتى تووش
 بوون بە نەخۆشى ئەوا بە فیکرى چارەسەرى ئەووەو بێت تا زیاتر
 نەبێت.

بەھێز کردنى زانست و باوەر بە خوا و بیرکردنەو لە بوون و
 بوونەو ھەر و ئەنجامدانى بەندایەتى شەرعى لە ھۆکارى گەرنەگى
 پاراستنى دلن و نەزانى و لاوازی ئیمان و سیستى نواندن لە
 ئەنجامدانى بەندایەتى یەکاندا بە ھۆى گوى نەدان بە دل
 دەژمێردرێت. ھەر نەخۆشێک دەبێت بە دەرمانى تاییبەتى خۆى
 چارەسەر بکړیت. وەك، داپۆشینى شتێک دەبێ بە بەلگەى پۆشن،
 و خۆشەویستن پەوا لەگەڵ خۆشەویستن ھەق چارەسەرکرد. ھەر
 لەبەر ئەمەى کە یەحیا بن عەمار دەیووت: (زانست پێنچ جۆرە:
 زانستیك کە دەبێتە مایەى ژيان و زیندو بوونی دین (ئایین) کە

هەر ئه‌و زانسته‌ی یه‌کتا په‌رستی و بیروباوه‌ره‌ پاستی یه‌. و زانستیک که خۆراکی ئایینه‌. هەر ئه‌و فکر و عه‌قل و هزره‌یه‌ له‌ مانای قورئان و فهرمووده‌دا. زانستیک که دهرمانی ئایینه‌، که زانست فه‌توا و شه‌رعیعه‌ته‌. زانستیک که به‌لا و موسیبه‌تی ئایینه‌، و هەر ئه‌و زیاد کراوانه‌ی دینه‌ (بیده‌عت) که دروست کراون. زانستیک که له‌ ناو به‌ردی ئایینه‌، و ئه‌و زانستانه‌ی سحر و جادووگه‌ری و فالچییه‌.

دل له‌سه‌ر فیتره‌تیکی پاک و راست دروست کراوه‌ و له‌ هەر مروّفیک، فیتره‌تی ئیلاهی به‌ ئامانه‌ت دانراوه‌ تا مروّف به‌ به‌کار هیئانی ئه‌و فیتره‌ت و هیزه‌ ده‌روونی یه‌ خۆی له‌ حاله‌تیک له‌ وانه‌ به‌ حاله‌تی به‌هیز بگه‌رپه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌ هۆی کاریگه‌ری بیرى ناپه‌وا و ناپاستی ده‌وروبه‌ری فیتره‌ت تووشی له‌ ناو چوون و گومرایی ده‌بیئت که پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) به‌ گرنه‌ترین هۆکاری ده‌وروبه‌ری له‌ فهرمووده‌ پیروژه‌که‌یدا ئاماژه‌یی بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: ((کل مولود یولد علی الفطره‌ فابواه یهودانه‌ او ینظرانه‌ او عیسانه‌ کما تنتج البهیمة‌ بهیمة‌ جمعاء هل تحسون فیها من جدعاء)) واته‌: ((هه‌موو له‌ دایک بوویه‌ک له‌سه‌ر فیتره‌تی خواناسی له‌ دایک ده‌بیئت. به‌لام، دایک و باوکی ئه‌و ده‌که‌ن به‌ جووله‌که‌، مسیحی و یان مه‌جووسی. به‌و شیوه‌ که بیچووی ئاژه‌ل به‌ شیوه‌یه‌کی ساغ و

خو! له بارهیه وه دهفه رموویت: ﴿ومن في السماوات و الأرض كل له قانتون﴾ * وهو الذي يبداء الخلق ثم يعيده وهو أهون عليه وله المثل الأعلى في السماوات والأرض﴾ (الروم: ٢٦-٢٧) واته: (هه رچی و هه ر شتیک که له ئاسمان و زهویدایه هی خوای گه ورهیه. و هه موویان فه رمان له وه وه وهرده گرن و فه رمان به ری ئه ون، ئه وه که دروستکردنی ده ست پی کردوه و پاشان ئه و ده گه پرنیتیه وه و ئه مه بو ئه و ئاسانه _ چونکه که سیك که بتوانیت کاریك له سه ره تاوه ده ست پی بکات ئه و! بی گومان هی زیشی بو دوباره گه پاندنه وه ی هه یه _ بلندترین و گه وره ترین وه سف له ئاسمان و زهویدا هی خوای گه وره یه).

﴿بل ابيع الذين ظلموا امواءهم بغير علم فمن يهدي من اضل الله وما لهم من ناصرين * فاقم وجهك للدين حنيفا فطرة الله ولكن أكثر الناس لا يعلمون﴾ (الروم: ٢٩-٣٠) واته: (موشريکانی سته مکار بو شيريك ووتنى خويان به لگيه كيان نيه، به لكو سته مكاران له ههوا و هه وه سى خويان په پره وى ده كهن به بئ زانست و زانيارى، چ كه سينك ده توانيت كه سينك كه خوا ئه وى گو مړا كردوه هيدايت بدات؟ هه رگيز بو ئه مانه يارو ياوه ريك و هاود ليك نيه. پووى خوټ به ياك و بئ گهر دى بكه ره ئاييڼى ئيسلام، ئه مه سروشتيكه كه خوا

خه لكانى له سهر دروست كردوو. نابيت سروشتى خوا بگوڤدرت و نهو له خو دا پهرستنى به شريك قهراردان، له ديندارى بۆ بى دينى غار بدرت. ئەمەيه ئايين بههيز و وهستاو، به لام زۆرينهى خه لكى نازانن).

لەم ئايەتەدا خوا ئەو خالەمان بۆ پوون دەگاتەرە و پيشانمان دەدات كە بەندهكانى لەسەر فیتەرەتى خواناسى و یەكتاپەرستى پاك و بىگەرد دروست كردوو. و ئەمە هەر ئەو جوولانە ئاساییەى و فیتەرەتى دلە كە لە راستیدا لە دروستکردنیدا تاو بدرت لە پیرەوى كمالدا خۆى دەبینیتەرە. وەلى ئەگەر بە پینچەوانەى فیتەرەتەرە بچوئیت ئەوا بە پینچەوانەى مألەرە دەبیت و تووشى هیلاكى و نابوودى دەبیت. بىگومان فیتەرەتى سالم بۆ بەردەوامى ژيانى پنیویستى بە بههیزی بە ئاو و خۆراکە، كە ئەو شتە جگە لە زانست و كردار و باوەڕى یە. بەو شیۆه كە پیغه مېهر (ﷺ) لە فەرموودهیه كدا كە ابن مەسعود (خوای لی پازى بى) دەگێریتەرە و دەفەر موویت: ((ان كل ادب يجب ان تزتی مادبته و ان مادبه الله هي القران)) واتە: ((هەموو میواندارك حەز دەكات كە میوانداریه كەى بخوړیت. و خۆراكى میوانى خوا، قورئانە)).

خوا قورئانى لە ئاسمانەرە بۆ شیفای دلى باوەرداران و هوكارىك بۆ گەیشتن بە حەق ناردە خواریەرە. بىگومان لەم نیاوانەدا

ہولہ کان بہ ہوی ہندی لہ مروۓ گہورہ کانونہ دروست دہبیت تا
 پیوہندی نیوان مروۓ و خوا پتہ وتر بکھن کہ نارام گرتن و
 خوراکرتن لہ بہرامبہر نہم جوۓ بہ لا و موسیبتانہ وکو نارام
 گرتنہ لہ بہرامبہر گرفتاری لاشہیی، نہجر و پادداشتیکی زوری
 ہہیہ۔ ہر وک پیغہمبہری خوشہویست (ﷺ) دہفرموویت: ((ما
 یصیب المؤمن من رصب و لانسب و لاهم و لاحزن و لا اذى - حتى الشوكة
 يشاکها - الا کفر الله بها ضطایا)) واتہ: ((کہسی باوہر دار تووشی
 ہر جوۓ غم و پہژارہ و ماندوو بوونیک ببیت تہانہت خوران کہ
 لہ لاشہشدا دہمینیتہوہ دہبیتہ ہوی کہ فارہتی گوناہہکانی))۔

و خوی گہورہ دہفرموویت: ((من یعمل سوءا یجزیہ)) (النساء:
 ۱۲۳) واتہ: (ہر کہسیک کاریکی خراب نہنجام بدات نہوا
 لہ بہرامبہر نہوہوہ سزای خوۓ و ہردہگریت). نہگہر کہسیک لہم
 دونیایہدا گوناہہکانی پاک نبیتہوہ نہوا نہمہ کہ لہ پوژیی دوایدا
 گوناہہکانی پاک دہبنہوہ کہ پاکبونہوہی گوناہ لہو پوژہدا بہ
 سزایی خوی گہورہیہ۔

کاتیک دہلین: خویا! رحم بہ فلان بکہیت۔ خوا دہلینت: ہر
 نہوہی کہ نہومان نہخوش خستووہ، رحمم پی کردووہ نہو ہر
 وہا پیغہمبہریش (ﷺ) دہفرموویت: ((المرض حطة، عطر الخطایا عن
 صاحبہ کما تحط الشجرة اليابسة و رفھا)) واتہ: ((نہخوش دہبیتہ

مايهی وهرين. ههروهك چوڻ كه دار ووشك بوو گه لاكانی دوهوړن، نه خوښيش گوناوهكان دوهوړينئ)). له باره ی ههنديك له نه خوښی يه كانی لاشهوه هاتووه كه نه گهر مروږ به هويانه ی بمرئ، نهوا شههیده. وەك: سك ئيشه، شيرپه نچه (سه پره تان) ی لایه کی سنگ، و ههروهها مردن به هوی نوقم بوون له ناودا، سووتان و پووخانی شتيك به سهر مروږدا. هه لبت نه مانه له نه حكامی دنيا به شههیدی نارميردرين وهی له پوږی دوايدا بهوان پاداشتی شههیدده دريتتوه.

له نه خوښيه كانی دل و مه عنهوی نه گهر كه سينك نارام گرتنی كرده پيشه و بهو هويانه وه بمرئ نهوا شههیده. وەك: ترسيك كه له گوږه پانی شه پدا لای مروږ دروست ده بئت. ده بئ بزائريت كه به خیل و ترس له نه خوښيه كانی دل درميردرين كه نه گهر دل خو ی نه گريت له بهرامبه رياندا نهوا تووشی په نچ و به لا و موسيبت ده بئت و نه گهر گوښيان پئ نه دات، نارام ده گريت.

له كو تايدا ده بئ نامارّه بكرئت كه دلی مروږی باوه پردار، بهردهوام له بهردهم هيرشه كانی شهيتان و ووسوه سه كانيدايه. و هر زه مان ئيحتيمالی هيه كه تووشی جوړه ها نه خوښی ببئت. له م پووه وه ده بئ به تووندي ناگادار بين. و تهنه پښگای پاراستن و ناگاداری دل زانستی قورشان و سوننه ته راسته كانی پيغه مبهري خوايه (ﷺ) و بخريت بهواری عه مهلی و پراكتيکی يه وه.